

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/59/UE**z dnia 15 maja 2014 r.**

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys finansowy pokazał, że występuje znaczący niedobór odpowiednich instrumentów na szczeblu unijnym, umożliwiających skuteczne działanie względem instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (instytucje) mających problemy finansowe lub będących na progu upadłości. Instrumenty te są niezbędne w szczególności po to, aby zapobiec niewypłacalności lub – gdy już dojdzie do stanu niewypłacalności – zminimalizować negatywne skutki poprzez utrzymanie ważnych funkcji systemowych danej instytucji. Podczas kryzysu wyzwania te były jednym z głównych czynników, które zmuszały państwa członkowskie do ratowania instytucji z wykorzystaniem pieniędzy podatników. Celem wiarygodnych ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zmniejszenie w jak największym stopniu konieczności takiego działania.
- (2) Kryzys finansowy miał wymiar systemowy w tym sensie, że wpłynął na dostęp do finansowania znacznej części instytucji kredytowych. Aby uniknąć załamania systemu, który dotknąłby całą gospodarkę, kryzys taki wymaga środków mających na celu zabezpieczenie dostępu do finansowania na równoważnych warunkach wszystkim instytucjom kredytowym, które są poza tym wypłacalne. Takie środki obejmują wsparcie płynności przez banki centralne oraz gwarancje udzielone przez państwa członkowskie dla papierów wartościowych wyemitowanych przez wypłacalne instytucje kredytowe.
- (3) Rynki finansowe w Unii są w bardzo dużym stopniu zintegrowane i połączone, a wiele instytucji prowadzi szeroko zakrojoną działalność poza granicami rodzimych państw. Upadłość instytucji działającej w skali transgranicznej może zdestabilizować rynki finansowe w innych państwach członkowskich, w których prowadzi ona działalność. Sytuacja, gdy państwa członkowskie nie są w stanie przejąć kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości i dokonać jej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który pozwoli zapobiec szkodom systemowym na szerszą skalę, może podważać wzajemne zaufanie państw członkowskich oraz wiarygodność rynku wewnętrznego w dziedzinie usług finansowych. Stabilność rynków finansowych jest zatem zasadniczym warunkiem ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 44 z 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

- (4) Procedury prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem instytucji nie są obecnie zharmonizowane na szczeblu Unii. Niektóre państwa członkowskie stosują wobec instytucji te same procedury, jakie stosują wobec innych niewypłacalnych przedsiębiorstw, w niektórych przypadkach dostosowane do specyfiki instytucji. Istnieją znaczne różnice materialne i proceduralne między przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi regulującymi kwestię niewypłacalności instytucji w poszczególnych państwach członkowskich. Ponadto kryzys finansowy pokazał, że ogólne procedury upadłościowe w odniesieniu do przedsiębiorstw nie zawsze mogą być właściwe w przypadku instytucji, ponieważ nie zawsze mogą zapewnić wystarczająco szybką interwencję, utrzymanie ciągłości krytycznych funkcji instytucji i zachowanie stabilności finansowej.
- (5) Potrzebny jest zatem system zapewniający organom wiarygodny zestaw instrumentów umożliwiający wystarczająco wczesną i szybką interwencję w stosunku do instytucji mających problemy finansowe lub będących na progu upadłości, aby zapewnić ciągłość krytycznych funkcji finansowych i gospodarczych danej instytucji, zmniejszając jednocześnie do minimum wpływ upadłości tej instytucji na sektor gospodarczy i finansowy. System ten powinien zapewniać, by akcjonariusze ponosili straty w pierwszej kolejności, a wierzyciele ponosili straty po akcjonariuszach, pod warunkiem że żaden z wierzycieli nie poniesie strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zasadą „niepogarszania sytuacji wierzycieli” określoną w niniejszej dyrektywie. Nowe uprawnienia powinny umożliwić organom na przykład utrzymanie nieprzerwanego dostępu do depozytów i transakcji płatniczych, sprzedaż – w stosownych przypadkach – rentownych części instytucji oraz podział strat w sposób sprawiedliwy i przewidywalny. Cele te powinny pomóc uniknąć destabilizacji rynków finansowych oraz zminimalizować koszty ponoszone przez podatników.
- (6) Prowadzony obecnie przegląd ram regulacyjnych, w szczególności umocnienie buforów kapitałowych i płynności oraz lepsze instrumenty polityki makroostrożnościowej, powinny zmniejszyć prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłości kryzysów systemowych i zwiększyć odporność instytucji na napięcia gospodarcze spowodowane zaburzeniami systemowymi lub okolicznościami właściwymi dla danej instytucji. Opracowanie takich ram regulacyjnych i nadzoru, które mogłyby całkowicie zapobiec znalezieniu się tych instytucji w trudnej sytuacji, nie jest możliwe. Dlatego państwa członkowskie powinny być przygotowane i posiadać odpowiednie instrumenty naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby radzić sobie z sytuacjami obejmującymi zarówno kryzysy systemowe, jak i przypadki upadłości poszczególnych instytucji. Takie narzędzia powinny obejmować mechanizmy umożliwiające władzom skuteczne postępowanie wobec instytucji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.
- (7) Przy wykonywaniu takich uprawnień i w podejmowanych środkach należy wziąć pod uwagę okoliczności, w których dochodzi do upadłości. Jeżeli problem występuje w pojedynczej instytucji i nie ma on wpływu na pozostałą część systemu finansowego, organy powinny mieć możliwość wykonywania swoich uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez istotnych obaw o wystąpienie efektu domina. Z drugiej strony we wrażliwym otoczeniu należy dołożyć większych starań w celu uniknięcia destabilizacji rynków finansowych.
- (8) Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji, która zakłada kontynuację jej działalności, może, w ostateczności, obejmować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, w tym tymczasową własność publiczną. Dlatego istotne znaczenie ma uporządkowanie uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w taki sposób, by podatnicy odnieśli korzyści z jakiegokolwiek nadwyżki pochodzącej z restrukturyzacji instytucji, którą organy publiczne doprowadzą do bezpiecznej kondycji, w zakresie w jakim restrukturyzacja odbywa się przy wykorzystaniu pieniędzy podatników. Należy nagradzać odpowiedzialność i przejście ryzyka.
- (9) Niektóre państwa członkowskie uchwały już zmiany w przepisach wprowadzające mechanizmy służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na progu upadłości; inne państwa z kolei zasygnalizowały zamiar wprowadzenia takich mechanizmów, jeżeli nie zostaną one przyjęte na szczeblu unijnym. Brak wspólnych warunków, uprawnień i procedur dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji stanowi potencjalną przeszkodę w skutecznym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz utrudniają współpracę między organami krajowymi podejmującymi działania w stosunku do transgranicznych grup instytucji będących na progu upadłości. Jest tak szczególnie w sytuacji, gdy różne podejścia sprawiają, że organy krajowe nie dysponują takim samym stopniem kontroli lub takimi samymi możliwościami przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji. Te różnice w systemach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą mieć wpływ na zróżnicowanie kosztów finansowania instytucji kredytowych w poszczególnych państwach członkowskich i potencjalnie powodować zakłócenia konkurencji między instytucjami kredytowymi. Skuteczne systemy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich są niezbędne w celu zagwarantowania, że instytucje nie są ograniczane w korzystaniu ze swoich praw związanych ze swobodą przedsiębiorczości w obrębie rynku wewnętrznego przez możliwości finansowe ich rodzimego państwa członkowskiego w zakresie przeprowadzenia ich upadłości.
- (10) Należy wyeliminować wspomniane powyżej przeszkody oraz przyjąć przypisy pozwalające zagwarantować, że nie będą naruszane przepisy rynku wewnętrznego. W tym celu należy wprowadzić wspólne zasady minimalnej harmonizacji w odniesieniu do przepisów regulujących restrukturyzację i uporządkowaną likwidację instytucji.

- (11) Aby zapewnić spójność z istniejącymi przepisami Unii w dziedzinie usług finansowych oraz możliwie najwyższy stopień stabilności finansowej wśród wszystkich rodzajów instytucji, system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć zastosowanie do instytucji podlegających wymogom ostrożnościowym określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾ i dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2013/36/UE ⁽²⁾. System ten powinien mieć również zastosowanie do finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, o których mowa w dyrektywie 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, a także do holdingów mieszanych oraz instytucji finansowych, jeżeli te ostatnie są jednostkami zależnymi instytucji lub finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub holdingu mieszanego oraz są objęte nadzorem jednostki dominującej na zasadzie skonsolidowanej. Kryzys pokazał, że niewypłacalność podmiotu powiązanego z grupą może w bardzo krótkim czasie wpłynąć na wypłacalność całej grupy, co może mieć nawet skutki systemowe. Organy powinny zatem dysponować skutecznymi środkami działania w odniesieniu do tych podmiotów, tak aby zapobiec efektowi domina i stworzyć spójny program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla całej grupy, jako że niewypłacalność podmiotu powiązanego z grupą może w bardzo krótkim czasie wpłynąć na wypłacalność całej grupy.
- (12) W celu zapewnienia spójności ram regulacyjnych kontrahenci centralni zdefiniowani w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ i centralne depozyty papierów wartościowych zdefiniowane w przysłym rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) mogłyby być objęte oddzielną inicjatywą ustawodawczą ustanawiającą ramy naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych podmiotów.
- (13) Stosowanie przewidzianych w niniejszej dyrektywie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie określonych w niej uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stanowić ingerencję w prawa akcjonariuszy i wierzycieli. W szczególności uprawnienie organów do przeniesienia akcji bądź całości lub części aktywów instytucji na rzecz prywatnego nabywcy bez zgody akcjonariuszy stanowi ingerencję w prawa własności akcjonariuszy. Ponadto uprawnienie do podjęcia decyzji, które zobowiązania – w świetle celów zapewnienia ciągłości usług i uniknięcia negatywnego wpływu na stabilność finansową – należy przenieść poza instytucję będącą na progu upadłości, może naruszać zasadę równego traktowania wierzycieli. W związku z tym restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinno się przeprowadzać jedynie, gdy jest to niezbędne z punktu widzenia interesu publicznego, a jakkolwiek ingerencja w prawa akcjonariuszy i wierzycieli wynikające z tego działania powinny być zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta”). W szczególności, jeżeli wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w różny sposób w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie różnice powinny być uzasadnione interesem publicznym i proporcjonalne do rozwiązywanych zagrożeń oraz nie mogą prowadzić bezpośrednio lub pośrednio do dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.
- (14) W kontekście planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonując różne uprawnienia i stosując poszczególne instrumenty będące do ich dyspozycji, organy powinny uwzględniać charakter działalności instytucji, jej strukturę udziałową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny i powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności działalności instytucji, czy przynależy do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wspólnych systemów solidarności, ewentualne świadczenie przez tę instytucję usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, oraz czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogą mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, tak by zapewnić właściwe i proporcjonalne stosowanie systemu oraz zminimalizowanie obciążenia administracyjnego związanego z obowiązkami przygotowania planu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy treść i informacje wymienione w niniejszej dyrektywie i w załączniku do niej ustanawiają minimalny standard w odniesieniu do instytucji o istotnym znaczeniu systemowym, organy mogą zastosować inne lub znacznie ograniczone wymogi dotyczące planowania i informacji w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zależności od specyfiki danej instytucji oraz niższą częstotliwość aktualizacji niż co roku. W przypadku małej instytucji o niewielkim stopniu powiązania i niewielkiej złożoności plan naprawy można ograniczyć do niektórych podstawowych informacji

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 7.2.2012, s. 1).

dotyczących struktury tego podmiotu, przesłanek dla działań naprawczych i opcji naprawy. Jeżeli można byłoby dopuścić do niewypłacalności instytucji, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógłby ulec ograniczeniu. Ponadto należy zastosować system tak, aby nie zagroziło to stabilności rynków finansowych. W szczególności w sytuacji, w której występują szersze problemy lub nawet wątpliwości dotyczące odporności wielu instytucji, kluczowe znaczenie ma wzięcie przez organy pod uwagę ryzyka wystąpienia efektu domina wskutek działań podejmowanych w odniesieniu do danej instytucji.

- (15) Aby zapewnić wymaganą szybkość działania, zagwarantować niezależność od podmiotów gospodarczych i uniknąć konfliktu interesów, państwa członkowskie powinny wyznaczyć organy administracji publicznej lub organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej, do wykonywania funkcji i zadań związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prowadzoną zgodnie z niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie powinny dopilnować, by tym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przydzielono odpowiednie zasoby. Wyznaczenie organów publicznych nie powinno wykluczać możliwości przekazywania uprawnień innym podmiotom w ramach kompetencji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Nie jest jednak konieczne określenie typu organu lub organów, które państwa członkowskie powinny wyznaczyć jako organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wprawdzie harmonizacja tego aspektu ułatwiłaby koordynację, oznaczałaby jednak znaczącą ingerencję w systemy konstytucyjne i administracyjne państw członkowskich. Odpowiedni zakres koordynacji można również osiągnąć za pomocą wymogu o mniejszym stopniu ingerencji: wszystkie organy krajowe uczestniczące w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej względem odnośnych instytucji powinny być reprezentowane w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zapewnią koordynację na szczeblu transgranicznym lub unijnym. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość swobodnego wyboru, które organy powinny być odpowiedzialne za stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień określonych w niniejszej dyrektywie. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za nadzór ostrożnościowy nad instytucjami („właściwy organ”) jako organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy wprowadzić odpowiednie rozwiązania strukturalne, aby rozdzielić zadania w zakresie nadzoru od zadań restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Rozdział ten nie powinien uniemożliwiać w ramach zadania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dostępu do informacji dostępnych w ramach zadań nadzoru.
- (16) Ze względu na potencjalne konsekwencje upadłości instytucji dla systemu finansowego i gospodarki odnośnego państwa członkowskiego oraz ewentualną konieczność wykorzystania środków publicznych w celu zaradzenia sytuacji kryzysowej, ministerstwa finansów lub inne właściwe ministerstwa państw członkowskich powinny już na wczesnym etapie być ściśle zaangażowane w proces zarządzania w sytuacji kryzysowej i jej rozwiązywania.
- (17) Prowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotów powiązanych działających w skali unijnej wymaga współpracy między właściwymi organami oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach kolegiów organów nadzoru oraz kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wszystkich etapach przewidzianych w niniejszej dyrektywie, począwszy od przygotowywania planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji aż po faktyczną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację instytucji. W przypadku braku zgody między organami krajowymi co do decyzji, które zgodnie z niniejszą dyrektywą muszą zostać podjęte w odniesieniu do instytucji, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ powinien, w przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie, pełnić funkcję mediatora jako ostatnia instancja. W określonych przypadkach niniejsza dyrektywa przewiduje prowadzenie przez EUNB wiążącej mediacji zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Taka wiążąca mediacja nie uniemożliwia stosowania w innych przypadkach mediacji niewiążącej zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (18) Przy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup prowadzących działalność w całej Unii podejmowane decyzje powinny dążyć również do zachowania stabilności finansowej oraz minimalizacji skutków gospodarczych i społecznych w państwach członkowskich, w których dana instytucja lub grupa prowadzi działalność.
- (19) W celu skutecznego postępowania z instytucjami będącymi na progu upadłości organy powinny posiadać uprawnienia do stosowania środków przygotowawczych i zapobiegawczych.
- (20) Ze względu na zwiększenie zakresu odpowiedzialności i zadań EUNB określone w niniejszej dyrektywie, Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny zapewnić niezwłoczne udostępnienie odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych. W tym celu zadania te powinny zostać należycie uwzględnione w procedurze sporządzania, wykonania i kontroli budżetu EUNB, o której mowa w art. 63 i 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010. Władza budżetowa powinna zapewnić przestrzeganie najwyższych standardów skuteczności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (21) Jest niezwykle istotne, by instytucje sporządzały i regularnie aktualizowały plany naprawy określające działania, jakie instytucje te powinny podjąć w celu naprawy swojej sytuacji finansowej po jej znaczącym pogorszeniu. Plany te powinny być szczegółowe i oparte na realistycznych założeniach obowiązujących w ramach szeregu wiarygodnych, pesymistycznych scenariuszy rozwoju sytuacji. Wymóg sporządzenia planu naprawy powinien być jednak stosowany proporcjonalnie, z uwzględnieniem systemowego znaczenia danej instytucji lub grupy i jej powiązań, w tym za pomocą wzajemnych systemów gwarancyjnych. W związku z tym wymagana treść planów naprawy powinna uwzględniać charakter źródeł finansowania danej instytucji, w tym wzajemnie gwarantowane finansowanie lub zobowiązania, oraz stopień, w jakim wsparcie w ramach grupy jest prawdopodobne. Instytucje powinny być zobowiązane do przedłożenia swoich planów właściwym organom w celu przeprowadzenia pełnej oceny, obejmującej między innymi sprawdzenie, czy plany te są kompleksowe i czy umożliwiają przywrócenie rentowności instytucji w rozsądnym terminie, nawet w okresach bardzo trudnej sytuacji finansowej.
- (22) Plany naprawy powinny w szczególności określać ewentualne środki, jakie mógłby przyjąć zarząd instytucji, jeżeli spełnione są warunki wczesnej interwencji.
- (23) Przy ustalaniu, czy działanie sektora prywatnego może w rozsądnym terminie zapobiec upadłości instytucji, właściwy organ powinien uwzględnić skuteczność środków wczesnej interwencji podejmowanych w okresie wyznaczonym wcześniej przez właściwy organ. W przypadku grupowych planów naprawy przy ich sporządzaniu uwzględnić należy potencjalne skutki zastosowania środków naprawczych we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.
- (24) Jeżeli instytucja nie przedstawi odpowiedniego planu naprawy, właściwe organy powinny być uprawnione do zażądania od instytucji przedsięwzięcia środków niezbędnych do usunięcia istotnych niedociągnięć planu. Wymóg ten może naruszać wolność prowadzenia działalności gospodarczej zagwarantowaną w art. 16 Karty. Ograniczenie tego podstawowego prawa jest jednak niezbędne do osiągnięcia celów stabilności finansowej. Ograniczenie to jest w szczególności niezbędne w celu wzmocnienia działalności prowadzonej przez instytucje oraz uniknięcia nadmiernego ich wzrostu lub podejmowania przez nie nadmiernego ryzyka w sytuacji, kiedy nie są one w stanie poradzić sobie z komplikacjami i stratami oraz odbudować swojej bazy kapitałowej. Ograniczenie to jest proporcjonalne, gdyż pozwala na działania zapobiegawcze w zakresie niezbędnym do usunięcia niedociągnięć, a tym samym spełnia wymogi art. 52 Karty.
- (25) Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zasadniczym elementem ich skutecznego przeprowadzenia. Organy powinny dysponować wszystkimi informacjami niezbędnymi im do określenia funkcji krytycznych i zapewnienia ich ciągłości. Treść planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna być jednak dostosowana do systemowego znaczenia danej instytucji lub grupy.
- (26) Ze względu na uprzywilejowaną wiedzę instytucji na temat ich własnego funkcjonowania i wszelkich wynikających z tego problemów plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być sporządzane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie m.in. informacji udzielonych przez zainteresowane instytucje.
- (27) Aby zapewnić zgodność z zasadą proporcjonalności i uniknąć nadmiernych obciążeń administracyjnych, należy przewidzieć – w ograniczonej liczbie przypadków określonych w niniejszej dyrektywie – możliwość udzielenia przez właściwe organy i, w stosownych przypadkach, przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwolnienia z wymogów dotyczących przygotowania planu naprawy i planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w indywidualnych przypadkach. Takie przypadki obejmują instytucje powiązane z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnione z wymogów ostrożnościowych na mocy przepisów krajowych zgodnie z art. 21 dyrektywy 2013/36/UE oraz instytucje należące do instytucjonalnego systemu ochrony zgodnie z art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W każdym przypadku udzielenie zwolnienia powinno podlegać warunkom określonym w niniejszej dyrektywie.
- (28) Z uwzględnieniem struktury kapitału instytucji powiązanych z organem centralnym do celów niniejszej dyrektywy instytucje te nie powinny być zobowiązane do sporządzania oddzielnych planów naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jedynie na tej podstawie, że organ centralny, z którym są powiązane, znajduje się pod bezpośrednim nadzorem Europejskiego Banku Centralnego.

- (29) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie przeprowadzonej przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny posiadać uprawnienia pozwalające zażądać bezpośrednio lub pośrednio poprzez właściwy organ podjęcia niezbędnych i proporcjonalnych środków w celu ograniczenia lub usunięcia istotnych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec odnośnych podmiotów. Ze względu na potencjalnie systemowy charakter wszystkich instytucji, w celu utrzymania stabilności finansowej, niezwykle istotne jest, by organy miały możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej instytucji. Aby nie naruszać prawa do prowadzenia działalności gospodarczej zapisanego w art. 16 Karty, swoboda uznania organów powinna być ograniczona do tego, co jest konieczne do uproszczenia struktury i operacji instytucji jedynie w celu zwiększenia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji. Ponadto wszelkie środki stosowane w tych celach powinny być zgodne z prawem Unii. Środki te nie powinny być bezpośrednio ani pośrednio dyskryminujące ze względu na obywatelstwo oraz powinny być uzasadnione nadrzędnym względem interesu publicznego, jaki stanowi stabilność finansowa. Ponadto działanie nie powinno wykraczać poza minimum niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Określając środki, które należy zastosować, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględniać ostrzeżenia i zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ustanowionej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (30) Środki zaproponowane w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec instytucji lub grupy nie powinny uniemożliwiać instytucjom wykonywania prawa do przedsiębiorczości przewidzianego w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (31) Plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny zakładać dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani narażać podatników na ryzyko poniesienia strat.
- (32) Traktowanie grupy w celach naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przewidziane w niniejszej dyrektywie powinno stosować się do wszystkich grup instytucji podlegających nadzorowi skonsolidowanemu, w tym do grup, których przedsiębiorstwa są powiązane stosunkiem w rozumieniu art. 22 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE ⁽²⁾. W planach naprawy oraz planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy uwzględnić strukturę finansową, techniczną i biznesową odpowiedniej grupy. Jeżeli opracowuje się indywidualne plany naprawy i plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji wchodzących w skład grupy, odpowiednie organy powinny starać się w miarę możliwości osiągnąć spójność z planami naprawy oraz planami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianymi dla reszty grupy.
- (33) W ramach ogólnej zasady grupowe plany naprawy i grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być przygotowywane dla grupy jako całości i powinny określać środki podejmowane wobec instytucji dominującej, jak i poszczególnych jednostek zależnych należących do grupy. Odpowiednie organy, działając w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny dokładać wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie oceny i przyjęcia tych planów. Jednak w szczególnych przypadkach, gdy sporządzono indywidualny plan naprawy lub plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zakres planu naprawy grupy, ocenianego przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany, lub grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy przyjmowanego na podstawie decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie obejmuje tych podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których odpowiednie organy oceniły lub przygotowały plany indywidualne.
- (34) W przypadku grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy ich sporządzaniu należy szczególnie uwzględnić potencjalne skutki zastosowania środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. W sporządzaniu planu powinny brać udział organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których siedzibę mają należące do grupy jednostki zależne.
- (35) Plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zawierać procedury dotyczące informowania pracowników i ich przedstawicieli, a także w razie potrzeby konsultowania się z nimi w całym procesie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach należy w tym kontekście przestrzegać układów zbiorowych lub innych rozwiązań zapewnionych przez partnerów społecznych, a także krajowych i unijnych przepisów dotyczących udziału związków zawodowych i przedstawicieli pracowników w procesach restrukturyzacji przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

- (36) Ze względu na poufny charakter zawartych w nich informacji plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać przepisom o poufności określonym w niniejszej dyrektywie.
- (37) Właściwe organy powinny przekazywać plany naprawy i wszelkie zmiany do tych planów odpowiednim organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają przekazywać plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie zmiany do tych planów właściwym organom, tak aby każdy odpowiedni organ stale posiadał wszystkie odpowiednie informacje.
- (38) Udzielenie wsparcia finansowego przez podmiot powiązany transgranicznej innemu podmiotowi powiązanemu podlega obecnie pewnym ograniczeniom określonym w przepisach prawa krajowego niektórych państw członkowskich. Przepisy te mają na celu ochronę wierzycieli i akcjonariuszy poszczególnych podmiotów. Nie uwzględniają one jednak wzajemnych zależności między podmiotami powiązanymi. Stosowne jest zatem określenie, na jakich warunkach wsparcie finansowe może być udzielane między podmiotami należącymi do transgranicznej grupy instytucji w celu zapewnienia stabilności finansowej grupy jako całości, tak by nie zagrozić płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia. Wsparcie finansowe pomiędzy podmiotami powiązanymi powinno mieć charakter dobrowolny i powinno podlegać odpowiednim zabezpieczeniom. Wskazane jest, by wykonywanie prawa do przedsiębiorczości nie było bezpośrednio bądź pośrednio uzależnione przez państwa członkowskie od istnienia umowy dotyczącej udzielenia wsparcia finansowego. Przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy nie mają wpływu na uzgodnienia umowne lub ustawowe dotyczące zobowiązań między instytucjami, chroniące instytucje uczestniczące na podstawie wzajemnych gwarancji i równoważnych uzgodnień. Jeżeli właściwy organ ogranicza lub zakazuje wsparcia finansowego wewnątrz grupy oraz jeżeli plan naprawy grupy odnosi się do finansowego wsparcia wewnątrz grupy, taki zakaz lub ograniczenie należy uznać za istotną zmianę do celów przeglądu planu naprawy.
- (39) W okresie działań naprawczych i wczesnej interwencji, określonych w niniejszej dyrektywie, akcjonariusze powinni zachować pełną odpowiedzialność i kontrolę nad instytucją, chyba że właściwy organ wyznaczył tymczasowego administratora. Nie powinni zachować takiej odpowiedzialności, kiedy instytucja zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- (40) W celu utrzymania stabilności finansowej istotne jest, by właściwe organy były w stanie zaradzić pogorszeniu sytuacji finansowej i gospodarczej instytucji, zanim instytucja ta znajdzie się w sytuacji, w której organy nie będą miały innej alternatywy niż przeprowadzić jej restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. W tym celu właściwym organom należy przyznać uprawnienia do podjęcia wczesnej interwencji, w tym uprawnienie do wyznaczenia tymczasowego administratora w celu zastąpienia zarządu i kadry kierowniczej wyższego szczebla lub tymczasowej współpracy z zarządem i kadra kierowniczą wyższego szczebla danej instytucji. Zadaniem tymczasowego administratora powinno być wykonywanie wszelkich powierzonych mu uprawnień z myślą o propagowaniu rozwiązań służących poprawie sytuacji finansowej instytucji. Wyznaczenie tymczasowego administratora nie powinno wpływać w nienależyty sposób na prawa akcjonariuszy lub właścicieli ani na obowiązki proceduralne ustanowione w unijnym lub krajowym prawie spółek oraz powinno być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii lub państw członkowskich dotyczącymi ochrony inwestycji. Uprawnienia do podjęcia wczesnej interwencji powinny obejmować uprawnienia określone w dyrektywie 2013/36/WE w odniesieniu do okoliczności innych niż uznawane za wczesną interwencję, a także innych sytuacji uznanych za konieczne w celu przywrócenia stabilności finansowej instytucji.
- (41) Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przewidywać uruchomienie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim terminie, zanim księgi rachunkowe instytucji finansowej wykażą niewypłacalność i zanim ulegną wyczerpaniu jej fundusze własne. Procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy uruchomić gdy właściwy organ, po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stwierdzi, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością oraz że alternatywne środki określone w niniejszej dyrektywie zapobiegłyby w rozsądnym czasie takiej upadłości. Wyjątkowo państwa członkowskie mogą ustanowić, że poza właściwym organem ustalenia, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, może dokonać także organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii właściwego organu. Fakt, iż instytucja nie spełnia wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności, nie powinien sam w sobie uzasadniać uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, szczególnie jeśli instytucja jest nadal rentowna lub prawdopodobnie będzie nadal rentowna. Instytucja powinna zostać uznana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeżeli narusza lub prawdopodobnie w bliskiej przyszłości naruszy wymogi, których spełnienie jest konieczne dla zachowania zezwolenia, jeżeli aktywa instytucji są lub prawdopodobnie w bliskiej przyszłości będą niższe od jej zobowiązań, jeżeli instytucja jest lub prawdopodobnie w bliskiej przyszłości będzie niezdolna do spłaty swoich długów w terminie ich wymagalności lub jeżeli instytucja potrzebuje nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem szczególnych okoliczności określonych w niniejszej dyrektywie. Konieczność skorzystania przez instytucję z nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny nie powinna sama w sobie stanowić okoliczności wskazującej, że instytucja jest lub w najbliższej przyszłości będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności.

Gdyby instrument taki był gwarantowany przez państwo, instytucja korzystająca z takiego instrumentu podlegałaby ramom pomocy państwa. W celu utrzymania stabilności finansowej, w szczególności w przypadku systemowego niedoboru płynności, gwarancje państwowe dotyczące instrumentów wsparcia płynności udostępnianych przez banki centralne lub gwarancje państwowe dotyczące nowo wyemitowanych zobowiązań w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce państwa członkowskiego nie powinny prowadzić do uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli spełniony jest szereg warunków. Środki obejmujące gwarancje państwowe powinny zostać w szczególności zatwierdzone zgodnie z ramami pomocy państwa i nie powinny stanowić elementu szerszego pakietu pomocy, a stosowanie tych środków powinno być ściśle ograniczone w czasie. Gwarancje państw członkowskich dla należności kapitałowych powinny być zabronione. Udzielając gwarancji nowo wyemitowanych zobowiązań, innych niż kapitał własny państwo członkowskie powinno zapewnić, by instytucja wniosła odpowiednią opłatę z tytułu gwarancji. Ponadto udzielenie nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego nie powinno pociągać za sobą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ramach której państwo członkowskie zapobiegawczo przejmuje udział w kapitale instytucji, w tym instytucji będącej własnością publiczną, spełniającej lub prawie spełniającej obowiązujące ją wymogi kapitałowe. Tak może być na przykład w przypadku, gdy instytucja zobowiązana jest do zwiększenia kapitału w związku z wynikami testu warunków skrajnych opartego na analizie różnych scenariuszy lub testu równoważnego przeprowadzonego przez organy nadzoru makroostrożnościowego, w którym zawarty jest wymóg mający na celu utrzymanie stabilności finansowej w warunkach kryzysu systemowego, lecz instytucja nie jest w stanie zdobyć kapitału ze źródeł prywatnych na rynkach. Instytucji nie powinno uznawać się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością wyłącznie na podstawie faktu, że nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego udzielono przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy. Wreszcie dostęp do instrumentów wsparcia płynności oferowanych przez banki centralne, w tym do awaryjnych instrumentów wsparcia płynnościowego, może stanowić pomoc państwa zgodnie z ramami regulacyjnymi o pomocy państwa.

- (42) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy prowadzącej działalność transgraniczną przy podejmowaniu wszelkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy uwzględniać potencjalne skutki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność.
- (43) Uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również zastosowanie do spółek holdingowych, w przypadku których zarówno spółka holdingowa, jak i instytucja zależna w Unii lub w państwie trzecim są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością. Ponadto, niezależnie od faktu, że dana spółka holdingowa może nie znajdować się na progu upadłości lub być zagrożona upadłością, uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również zastosowanie do spółek holdingowych, jeżeli co najmniej jedna zależna instytucja spełnia warunki uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub instytucja z kraju trzeciego spełnia warunki uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym państwie trzecim a stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do spółki holdingowej jest konieczne celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej jednej z jej jednostek zależnych lub celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy.
- (44) Jeżeli instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, organy krajowe ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć do dyspozycji zharmonizowany minimalny zestaw instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ich wykorzystanie powinno podlegać wspólnym warunkom, celom i ogólnym zasadom. Po podjęciu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyzji o objęciu instytucji procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, standardowe postępowanie upadłościowe powinno być wykluczone, z wyjątkiem sytuacji, gdy istnieje potrzeba jego zastosowania wspólnie z instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z inicjatywy organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość powierzenia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowych instrumentów i uprawnień uzupełniających uprawnienia i instrumenty powierzone na mocy niniejszej dyrektywy. Wykorzystanie tych dodatkowych instrumentów i uprawnień powinno być jednak zgodne z zasadami i celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w niniejszej dyrektywie. Wykorzystanie tych instrumentów i uprawnień nie powinno w szczególności rzutować na możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych.
- (45) Aby uniknąć pokusy nadużycia, powinno być możliwe opuszczenie rynku przez każdą instytucję będącą na progu upadłości, niezależnie od jej wielkości i powiązań z innymi podmiotami, bez wywołania zakłóceń systemowych. Instytucja będąca na progu upadłości powinna zostać zasadniczo likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego może jednak zagrażać stabilności finansowej, zakłócać wykonywanie funkcji krytycznych i wpływać na ochronę deponentów. W takim przypadku bardzo prawdopodobne jest, że będzie istniał interes publiczny przemawiający za postawieniem instytucji w stan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamiast uciekania się do standardowego postępowania upadłościowego. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem obejmować zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych, aby uniknąć negatywnych skutków dla stabilności finansowej, ochronę środków publicznych poprzez ograniczenie do minimum możliwości nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego dla instytucji będących na progu upadłości, a także ochronę objętych gwarancją deponentów, inwestorów, środków finansowych i aktywów klientów.
- (46) Zanim zostaną zastosowane narzędzia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, należy zawsze rozważyć likwidację instytucji będącej na progu upadłości w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Prowadzenie działalności przez instytucję będącą na progu upadłości powinno być kontynuowane za pomocą narzędzi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy wykorzystaniu, w możliwie największym stopniu, środków prywatnych. Można to osiągnąć albo przez jej sprzedaż nabywcy z sektora prywatnego lub połączenie z nabywcą z sektora prywatnego, albo też przez umorzenie zobowiązań instytucji lub konwersję jej zadłużenia na kapitał własny w celu jej dokapitalizowania.

- (47) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podejmować wszelkie stosowne środki, by zapewnić, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowane są zgodnie z zasadami, w tym zasadą, że akcjonariusze i wierzyciele ponoszą odpowiednią część strat, że co do zasady powinna nastąpić zmiana zarządu, że koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji zostają ograniczone do minimum oraz że wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w sprawiedliwy sposób. W szczególności, jeżeli wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w inny sposób w kontekście działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie różnice powinny być uzasadnione interesem publicznym oraz nie mogą prowadzić bezpośrednio lub pośrednio do dyskryminacji ze względu na przynależność państwową. Jeżeli zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest związane z przyznaniem pomocy państwa, interwencje te powinny zostać poddane ocenie zgodnie z właściwymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Do pomocy państwa może dojść między innymi w sytuacji, gdy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zagrożonych upadłością instytucji jest wspierana przez mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemy gwarancji depozytów.
- (48) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w razie potrzeby informować przedstawicieli pracowników oraz konsultować się z nimi. W stosownych przypadkach należy w tym kontekście uwzględniać w pełni układy zbiorowe lub inne rozwiązania zapewnione przez partnerów społecznych.
- (49) Ograniczenia praw akcjonariuszy i wierzycieli powinny być zgodne z art. 52 Karty. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zatem stosowane wyłącznie w odniesieniu do tych instytucji, będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością, i wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celu stabilności finansowej leżącego w interesie ogólnym. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy stosować w szczególności, jeżeli dana instytucja nie może zostać zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego bez destabilizacji systemu finansowego i niezbędne są środki w celu zapewnienia szybkiego przeniesienia i ciągłości funkcji o znaczeniu systemowym, oraz jeżeli nie ma realnych szans na zaproponowanie przez sektor prywatny alternatywnego rozwiązania, w tym podwyższenia kapitału przez obecnych akcjonariuszy lub przez osobę trzecią o kwotę umożliwiającą przywrócenie pełnej rentowności instytucji. Ponadto przy zastosowaniu środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywaniu uprawnień w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy brać pod uwagę zasadę proporcjonalności i szczególne cechy formy prawnej danej instytucji.
- (50) Ingerencja w prawa własności nie powinna być nieproporcjonalna. Zainteresowani wierzyciele i zainteresowani akcjonariusze nie powinni ponieść większych strat niż te, które ponieśliby, jeśli instytucja zostałaby zlikwidowana w momencie podjęcia decyzji o uruchomieniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy prywatnego lub instytucji pomostowej, pozostała część danej instytucji powinna zostać zlikwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W celu ochrony pozostałych akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej likwidacją, powinni być oni w ramach likwidacji uprawnieni do otrzymania z tytułu swoich roszczeń lub w ramach odszkodowania płatności w kwocie nie niższej od kwoty, którą szacunkowo odzyskaliby, jeśli cała instytucja zostałaby poddana likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
- (51) W celu ochrony prawa akcjonariuszy i wierzycieli, należy określić wyraźne obowiązki dotyczące wyceny aktywów i zobowiązań instytucji oraz – w przypadkach, gdy wymaga tego niniejsza dyrektywa – wycenę środków, które akcjonariusze i wierzyciele otrzymaliby, gdyby instytucja została poddana likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Rozpoczęcie wyceny powinno być możliwe już na etapie wczesnej interwencji. Przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy przeprowadzić uczciwą i realistyczną wycenę aktywów i zobowiązań instytucji. Od takiej wyceny powinno przysługiwać prawo do odwołania jedynie łącznie z decyzją o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto – w przypadkach, gdy wymaga tego niniejsza dyrektywa – należy przeprowadzić, po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, porównania *ex post* faktycznego potraktowania akcjonariuszy i wierzycieli oraz sposobu ich traktowania w przypadku wszczęcia standardowego postępowania upadłościowego. W przypadku stwierdzenia, że akcjonariusze i wierzyciele otrzymali z tytułu swoich roszczeń lub w ramach odszkodowania płatność będącą ekwiwalentem kwoty niższej niż kwota, którą odzyskaliby w przypadku wszczęcia standardowego postępowania upadłościowego, powinni oni być uprawnieni – w przypadkach, gdy wymaga tego niniejsza dyrektywa – do otrzymania płatności w kwocie odpowiadającej tej różnicy. W przeciwieństwie do wyceny poprzedzającej działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna istnieć możliwość zaskarżenia tego porównania odrębnie od decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę decyzji co do procedury dotyczącej sposobu wypłaty akcjonariuszom i wierzycielom kwoty odpowiadającej stwierdzonej różnicy w potraktowaniu akcjonariuszy i wierzycieli. Kwota ta powinna zostać wypłacona przez mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- (52) Ważne jest, by straty były ujmowane natychmiast z chwilą upadłości danej instytucji. Wycena aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości powinna być oparta na sprawiedliwych, ostrożnych i realistycznych założeniach w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wartość

zobowiązań nie powinna jednak być naruszona w wycenie stanu finansowego instytucji. W pilnych przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość przeprowadzenia szybkiej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości. Wycena ta powinna mieć charakter tymczasowy i powinna obowiązywać do czasu dokonania niezależnej wyceny. Wiążące standardy techniczne EUNB dotyczące metodologii wyceny powinny stanowić zestaw zasad stosowanych w przeprowadzaniu takich wycen oraz w razie potrzeby powinny umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz niezależnym rzeczoznawcom zastosowanie różnych szczegółowych metodologii.

- (53) Szybkie i skoordynowane działania są niezbędne w celu podtrzymania zaufania rynku i zminimalizowania efektu domina. Po uznaniu instytucji za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeżeli nie istnieje rozsądna perspektywa, by jakiegokolwiek alternatywne działanie sektora prywatnego lub organów nadzoru zapobiegły w rozsądnych ramach czasowych upadłości instytucji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny zwlekać z podjęciem stosownych i skoordynowanych działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w interesie publicznym. Okoliczności, w jakich może dojść do upadłości instytucji, a w szczególności uwzględnienie ewentualnego pilnego charakteru sytuacji, powinny umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęcie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez nakładania obowiązku skorzystania w pierwszej kolejności z uprawnień w zakresie wczesnej interwencji.
- (54) Podejmując działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględniać plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz stosować się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną osiągnięte skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (55) Z wyjątkiem przypadków wyraźnie określonych w niniejszej dyrektywie, instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zostać zastosowane przed ewentualnymi zasileniami kapitałowymi z sektora publicznego lub innymi równoważnymi rodzajami nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego na rzecz instytucji. Nie powinno to jednak uniemożliwiać wykorzystania środków finansowych pochodzących z systemów gwarancji depozytów lub funduszy na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby pokryć straty, które zostałyby w przeciwnym razie poniesione przez właścicieli depozytów gwarantowanych lub wierzycieli wyłączonych na podstawie uprawnień dyskrecyjnych. W tym względzie wykorzystanie nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, funduszy na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemów gwarancji depozytów w celu wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości powinno być zgodne z właściwymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa.
- (56) Przyczyną problemów na rynkach finansowych Unii są szersze, ogólnosystemowe okoliczności, mogące mieć negatywny wpływ na gospodarkę Unii i obywateli całej Unii. Dlatego instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być opracowane z myślą o przeciwdziałaniu szerokiej palecie w znacznej mierze nieprzewidywalnych scenariuszy, przy uwzględnieniu, że może wystąpić różnica między kryzysową sytuacją jednej instytucji a systemowym kryzysem bankowym.
- (57) Jeżeli w trybie art. 107 TFUE Komisja wszczyna procedurę oceny pomocy państwa w odniesieniu do rządowych instrumentów stabilizacji z niniejszej dyrektywy, powinna oddzielnie ocenić, czy notyfikowane rządowe narzędzia stabilizacji nie naruszają któregokolwiek z nierozzerwalnie powiązanych przepisów prawa Unii, m.in. dotyczących wymogu minimalnego pokrycia strat na poziomie 8 %, zawartego w niniejszej dyrektywie, a także czy zaistniała nadzwyczajna sytuacja kryzysu systemowego, która uzasadnia korzystanie z takich narzędzi na mocy niniejszej dyrektywy, przy zapewnieniu równej konkurencji na rynku wewnętrznym. Zgodnie z art. 107 i 108 TFUE ocenę tę przeprowadza się, zanim będzie można zastosować jakiegokolwiek rządowe narzędzia stabilizacji.
- (58) Zastosowanie rządowych narzędzi stabilizacji powinno w perspektywie średnioterminowej mieć neutralny charakter.
- (59) Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa lub udziałów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustanowienie instytucji pomostowej, oddzielenie rentownych aktywów instytucji będącej na progu upadłości od jej aktywów zagrożonych lub aktywów o obniżonej jakości oraz umorzenie lub konwersję długu akcjonariuszy i wierzycieli instytucji będącej na progu upadłości.
- (60) Jeżeli instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykorzystano do przeniesienia usług o znaczeniu systemowym lub rentownej części działalności instytucji do podmiotu stabilnego finansowo, takiego jak nabywca z sektora prywatnego lub instytucja pomostowa, pozostała część instytucji powinna zostać zlikwidowana w stosownym terminie z uwzględnieniem ewentualnych potrzeb świadczenia przez instytucję, będącą na progu upadłości, usług lub wsparcia, umożliwiających nabywcy lub instytucji pomostowej kontynuację działalności lub świadczenie usług nabytych w wyniku tego przeniesienia.

- (61) Instrument zbycia działalności powinien umożliwiać organom dokonanie sprzedaży instytucji lub części jej działalności jednemu nabywcy lub większej liczbie nabywców bez zgody akcjonariuszy. Stosując instrument zbycia działalności, organy powinny poczynić przygotowania na potrzeby wystąpienia z ofertą sprzedaży instytucji lub części jej działalności w ramach otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury, mając na uwadze osiągnięcie jak najwyższej ceny sprzedaży. Jeżeli z uwagi na pilny charakter sprawy taka procedura jest niemożliwa, organy powinny podjąć działania w celu zaradzenia szkodliwym skutkom dla konkurencji i na rynku wewnętrznym.
- (62) Wszelkie wpływy netto z przeniesienia aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać instytucji objętej likwidacją. Wszelkie wpływy netto z przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu instrumentu zbycia działalności powinny przysługiwać właścicielom tych akcji lub innych instrumentów właścicielskich. Wpływy powinny być obliczane w kwocie netto pozostającej po odliczeniu kosztów poniesionych w wyniku upadłości instytucji oraz w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (63) W celu terminowego zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa i ochrony stabilności finansowej ocena nabywcy znacznego pakietu akcji powinna zostać przeprowadzona w odpowiednim czasie, tak by nie spowodować opóźnień w zastosowaniu instrumentu zbycia działalności zgodnie z niniejszą dyrektywą w drodze odstępstwa od terminów i procedur określonych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/WE i 2014/65/UE ⁽¹⁾.
- (64) Informacje dotyczące oferowania na sprzedaż instytucji będącej na progu upadłości oraz negocjacje z potencjalnymi nabywcami przed zastosowaniem instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa mogą mieć potencjalnie znaczenie systemowe. Aby zapewnić stabilność finansową istotne jest, by istniała możliwość opóźnienia publicznego ujawnienia tych informacji, wymaganego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ⁽²⁾, o okres niezbędny na zaplanowanie i organizację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, zgodnie z okresami zwłoki, na jakie zezwala system zapobiegania nadużyciom na rynku.
- (65) Głównym celem instytucji pomostowej, jako instytucji całkowicie lub częściowo należącej do co najmniej jednego organu publicznego lub kontrolowanej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, byłoby zapewnienie ciągłości świadczenia podstawowych usług finansowych na rzecz klientów instytucji będącej na progu upadłości oraz ciągłości prowadzenia podstawowej działalności finansowej. Instytucja pomostowa powinna być zarządzana tak jak rentowne przedsiębiorstwo przy założeniu kontynuowania działalności i powinna ponownie zacząć prowadzić działalność na normalnych zasadach rynkowych, gdy zaistnieją odpowiednie warunki i w terminie określonym w niniejszej dyrektywie, lub też, w przypadku gdy nie jest rentowna, powinna zostać poddana likwidacji.
- (66) Instrument wydzielenia aktywów powinien umożliwiać organom przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do odrębnego podmiotu. Instrument ten powinien być stosowany jedynie równocześnie z innymi instrumentami, aby zapobiec uzyskaniu przez instytucję będącą na progu upadłości nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej.
- (67) Skuteczny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ograniczać do minimum ponoszone przez podatników koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będącej na progu upadłości. System ten powinien umożliwiać restrukturyzację i uporządkowaną likwidację dużych instytucji i instytucji o znaczeniu systemowym w sposób niezagrażający stabilności finansowej. Instrument umorzenia lub konwersji długu umożliwia osiągnięcie tego celu, zapewniając poniesienie przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji będącej na progu upadłości odpowiedniej części strat i odpowiedniej części wspomnianych kosztów wynikających z upadłości tej instytucji. Instrument umorzenia lub konwersji długu zachęci zatem akcjonariuszy i wierzycieli do ściślejszego monitorowania sytuacji instytucji w zwykłych warunkach. Jest to zgodne z zaleceniem Rady Stabilności Finansowej, by ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały ustawowe uprawnienia dotyczące umorzenia i konwersji zobowiązań jako dodatkowe rozwiązanie w powiązaniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (68) Aby zapewnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędną elastyczność przy podziale strat między wierzycieli w różnych okolicznościach, stosowne jest umożliwienie tym organom korzystania z instrumentu umorzenia lub konwersji długu zarówno w sytuacji, gdy celem jest przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji będącej na progu upadłości przy założeniu kontynuacji przez nią działalności, jeśli istnieje wysokie prawdopodobieństwo przywrócenia jej rentowności, jak i w sytuacji, gdy usługi o znaczeniu systemowym są przenoszone do instytucji pomostowej, a pozostała część danej instytucji przestaje prowadzić działalność i zostaje zlikwidowana.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (zob. s. 349 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (69) Jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu jest stosowany w celu przywrócenia kapitału instytucji będącej na progu upadłości, tak aby umożliwić jej kontynuowanie działalności, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez umorzenie lub konwersję długu powinna towarzyszyć zmiana zarządu, chyba że utrzymanie zarządu jest stosowne i niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a następnie restrukturyzacja instytucji i jej działalności w sposób uwzględniający przyczyny, które doprowadziły do upadłości. Taka restrukturyzacja powinna być osiągnięta poprzez wdrożenie planu reorganizacji działalności. W stosownych przypadkach taki plan powinien być zgodny z planem restrukturyzacji, który instytucja zobowiązana jest przedłożyć Komisji zgodnie z ramami pomocy państwa. Oprócz środków mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji, plan ten powinien w szczególności obejmować środki ograniczające pomoc państwa do minimalnego podziału obciążeń oraz środki służące ograniczeniu zakłóceń konkurencji.
- (70) Nie jest właściwe wykorzystanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w stosunku do roszczeń, które są zabezpieczone różnymi formami zabezpieczeń lub gwarancji. Aby jednak zapewnić skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu i realizację celów, którym służy, pożądane jest, by instrument ten mógł być stosowany w stosunku do jak najszerszego zakresu niezabezpieczonych zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości. Z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu należy jednakże wyłączyć niektóre rodzaje niezabezpieczonych zobowiązań. Aby chronić właścicieli depozytów, gwarantowanych instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować wobec depozytów chronionych przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE⁽¹⁾. Aby zapewnić ciągłość funkcji krytycznych, instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować wobec niektórych zobowiązań względem pracowników instytucji będącej na progu upadłości ani wobec roszczeń handlowych dotyczących towarów i usług o kluczowym znaczeniu dla bieżącego funkcjonowania instytucji. W celu uznania uprawnień emerytalnych i kwot emerytalnych należnych lub będących własnością funduszy emerytalnych i ich członków, instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować do zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości wobec systemu emerytalnego. Jednak instrument umorzenia lub konwersji długu będzie miał zastosowanie do zobowiązań do świadczeń emerytalnych, które da się przypisać zmiennym wynagrodzeniom, niewynikającym z umów zbiorowych, jak również do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących znaczne ryzyko. Aby ograniczyć ryzyko systemowego efektu domina, instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować do zobowiązań wynikających z udziału w systemach płatności, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, lub do zobowiązań wobec instytucji, z wyłączeniem podmiotów powiązanych, których pierwotny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni.
- (71) Z uwagi na to, że ochrona deponentów posiadających depozyty gwarantowane jest jednym z najistotniejszych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, depozyty gwarantowane nie powinny być objęte stosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu. System gwarancji depozytów powinien jednakże mieć wkład w finansowanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez pokrycie strat w wysokości odpowiadającej stratom netto, jakie musiałby ponieść z tytułu wypłat na rzecz deponentów w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Wykonywanie uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji długu zapewniłoby deponentom ciągły dostęp do ich depozytów, co najmniej do poziomu gwarancji, co jest głównym powodem, dla którego systemy gwarancji depozytów zostały utworzone. Nieuwzględnienie wkładu systemów gwarancji depozytów w tych przypadkach stanowiłoby niesprawiedliwą korzyść w porównaniu z pozostałymi wierzycielami, którzy podlegaliby wykonywaniu uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (72) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość całkowitego lub częściowego wyłączenia zobowiązań w pewnych okolicznościach, w tym w przypadkach gdy nie jest możliwe umorzenie lub konwersja takich zobowiązań w rozsądnych ramach czasowych, gdy takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne w celu uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych lub gdy zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu spowodowałoby takie obniżenie wartości, że straty poniesione przez innych wierzycieli byłyby wyższe niż gdyby zobowiązań tych nie wyłączono z umorzenia lub konwersji długu. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość wyłączenia lub częściowego wyłączenia zobowiązań, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia efektu domina i nasilenia niestabilności finansowej, co może spowodować poważne zakłócenia w gospodarce danego państwa członkowskiego. Przy dokonywaniu takiej oceny organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wziąć pod uwagę konsekwencje ewentualnego umorzenia lub konwersji długu wynikającego z kwalifikujących się depozytów posiadanych przez osoby fizyczne oraz mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa powyżej pułapu gwarancji określonej w dyrektywie 2014/49/UE.
- (73) W przypadku zastosowania takich wyłączeń, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do pozostałych zobowiązań kwalifikowalnych może zostać podniesiony, by uwzględnić takie wyłączenia z zastrzeżeniem poszanowania zasady, że wierzyciele nie mogą znaleźć się w gorszej sytuacji w porównaniu do sytuacji, w której zastosowano standardową procedurę postępowania upadłościowego. Jeżeli strat nie można przenieść na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z zastrzeżeniem pewnych ścisłych warunków, w tym wymogu, by straty wynoszące ogółem nie mniej niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, zostały już pokryte oraz by finansowanie zapewnione przez fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostało ograniczone do poziomu niższej z następujących kwot: 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lub środków dostępnych dla funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwoty, która może zostać zgromadzona z wkładów *ex post* w ciągu trzech lat.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarantowania depozytów (zob. s. 149 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (74) W nadzwyczajnych okolicznościach, jeżeli wyłączono zobowiązania, a fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji został wykorzystany do umorzenia lub konwersji zamiast tych zobowiązań do dopuszczalnego poziomu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość zdobywania środków z innych źródeł finansowania.
- (75) Minimalna kwota wkładu na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania wynosząca 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych lub, w stosownych przypadkach, 20 % aktywów ważonych ryzykiem powinna zostać obliczona na podstawie wyceny do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszą dyrektywą. W ramach tych odsetek nie należy uwzględniać strat historycznych, które zostały już pokryte przez akcjonariuszy poprzez obniżenie funduszy własnych przed przeprowadzeniem takiej wyceny.
- (76) Żaden przepis niniejszej dyrektywy nie powinien wymagać od państw członkowskich zasilania mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środkami z ich budżetu ogólnego.
- (77) O ile niniejsza dyrektywa nie przewiduje inaczej, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stosować instrument umorzenia lub konwersji długu w sposób zapewniający jednakowe traktowanie wierzycieli oraz ustawową kolejność zaspokojenia roszczeń zgodnie z właściwym prawem upadłościowym. Straty powinny być w pierwszej kolejności pokrywane z kapitału regulacyjnego i powinny być przypisywane akcjonariuszom poprzez umorzenie lub przeniesienie akcji lub poprzez znaczne rozwodnienie akcji. Jeżeli te instrumenty okażą się niewystarczające, inne instrumenty kapitałowe a następnie dług podporządkowany powinien zostać poddany konwersji lub umorzeniu. Konwersja lub umorzenie zobowiązań uprzywilejowanych powinny nastąpić, jeśli dokonano całkowitej konwersji lub całkowitego umorzenia kategorii długu podporządkowanego.
- (78) Jeżeli istnieją odstępstwa od zobowiązań, takie jak w przypadku systemów płatniczych i rozliczeniowych, pracowników lub wierzycieli handlowych, lub pierwszeństwo zaspokojenia roszczeń jak w przypadku depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, powinny znajdować zastosowanie w krajach trzecich tak jak w Unii. Dla zapewnienia w odpowiednim przypadku zdolności umorzenia lub konwersji długu w krajach trzecich, uznanie tej możliwości należy zawrzeć w przepisach umownych, do których stosuje się prawo państwa trzeciego, zwłaszcza w odniesieniu do zobowiązań, które mają niższy stopień uprzywilejowania w hierarchii wiarygodności. Nie należy wymagać takiego postanowienia umownego w odniesieniu do zobowiązań wyłączonych z umorzenia lub konwersji, depozytów osób fizycznych, mikroprzedsiębiorstw lub małych i średnich przedsiębiorstw lub jeżeli prawo kraju trzeciego lub wiążąca umowa zawarta z tym krajem umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego państwa członkowskiego wykonywanie jego uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji.
- (79) Aby uniknąć sytuacji, w której instytucje dokonują restrukturyzacji swoich zobowiązań w sposób, który ogranicza skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu, należy określić, że instytucje spełniają w każdym czasie minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych, wyrażony jako odsetek łącznych zobowiązań oraz funduszy własnych instytucji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość wymagania w indywidualnych przypadkach, by odsetek ten składał się całkowicie lub częściowo z funduszy własnych lub konkretnego rodzaju zobowiązań.
- (80) W niniejszej dyrektywie przyjęto podejście odgórne w stosunku do określania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) w ramach grupy. W ramach tego podejścia uznano ponadto, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są podejmowane na poziomie poszczególnych osób prawnych i że zasadnicze znaczenie ma to, by zdolność do absorpcji strat była zlokalizowana w należącej do grupy osobie prawnej, która poniosła straty, lub by była dla tej osoby dostępna. W tym celu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewniać, aby zdolność do absorpcji w ramach grupy była rozłożona stosownie do poziomu ryzyka w poszczególnych osobach prawnych należących do grupy. Minimalny wymóg obowiązujący każdą z jednostek zależnych powinno się określić osobno. Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zapewniać, aby cały kapitał i zobowiązania uwzględniane w skonsolidowanym minimalnym wymogu były zlokalizowane w podmiotach, w których prawdopodobne jest wystąpienie strat, lub by były w inny sposób dostępne w celu pokrycia strat. Niniejsza dyrektywa powinna umożliwić restrukturyzację lub uporządkowaną likwidację z wielokrotnym lub pojedynczym punktem kontaktowym. MREL powinny odzwierciedlać strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która jest odpowiednia dla grupy zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności MREL powinny pojawić się na odpowiednim poziomie grupy, żeby odzwierciedlić podejście oparte na wielokrotnym punkcie kontaktowym lub pojedynczym punkcie kontaktowym, które ujęto w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym należy pamiętać, że mogą wystąpić okoliczności, w których zastosowane jest podejście odmienne od podejścia zawartego w planie, ponieważ umożliwi np. skuteczniejsze osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym niezależnie od tego, czy grupa wybrała podejście oparte na wielokrotnym czy pojedynczym punkcie kontaktowym, wszystkie instytucje i inne osoby prawne z grupy, w przypadku gdy są wymagane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdej chwili powinny mieć solidne MREL, by uniknąć ryzyka wystąpienia efektu domina i paniki bankowej.

- (81) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby instrumenty kapitałowe uznawane za instrumenty dodatkowe w Tier I i instrumenty w Tier II w pełni pokrywały straty w momencie utraty rentowności przez emitującą je instytucję. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do całkowitego umorzenia tych instrumentów lub ich konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I w momencie utraty rentowności i przed podjęciem wszelkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu moment utraty rentowności należy rozumieć jako moment, w którym odpowiedni organ stwierdza, że instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub moment, w którym organ podejmuje decyzję, że instytucja utraciłaby rentowność, jeżeli te instrumenty kapitałowe nie zostały umorzone lub nie uległy konwersji. Fakt, iż w okolicznościach określonych w niniejszej dyrektywie organy muszą dokonać umorzenia lub konwersji takich instrumentów, należy zaznaczyć w warunkach dotyczących danego instrumentu oraz we wszelkich prospektach emisyjnych i dokumentach ofertowych publikowanych lub składanych w związku z tymi instrumentami.
- (82) Dla umożliwienia skutecznych wyników restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być możliwe zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu przed 1 stycznia 2016 r.
- (83) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość jedynie częściowego zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, jeżeli ocena potencjalnego wpływu na stabilność systemu finansowego w danych państwach członkowskich i w pozostałej części Unii wykaże, że jego pełne zastosowanie byłoby sprzeczne z ogólnymi publicznymi interesami państw członkowskich lub całej Unii.
- (84) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać wszystkie niezbędne uprawnienia, które – w różnych konfiguracjach – mogą być wykonywane przy stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uprawnienia te powinny obejmować uprawnienia do przeniesienia akcji lub aktywów, praw lub zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości do innego podmiotu, takiego jak inna instytucja lub instytucja pomostowa, uprawnienia do obniżenia wartości lub umorzenia akcji oraz umorzenia lub konwersji zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości, uprawnienia do wymiany zarządu oraz do nałożenia tymczasowego moratorium na spłatę roszczeń. Niezbędne jest przyznanie dodatkowych uprawnień, w tym prawa do zażądania dalszego świadczenia podstawowych usług od innych części grupy.
- (85) Nie jest konieczne określanie szczegółowych środków, za pomocą których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić interwencję w instytucji będącej na progu upadłości. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć wybór między przejęciem kontroli w drodze bezpośredniego działania w danej instytucji a przejęciem kontroli w drodze nakazu podjęcia określonego działania. Organy powinny podjąć decyzję w zależności od okoliczności danego przypadku. Wydaje się, że skuteczna współpraca między państwami członkowskimi nie wymaga ustanowienia jednego modelu na tym etapie.
- (86) Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować wymogi proceduralne służące zapewnieniu odpowiedniego zgłaszania i – z zastrzeżeniem ograniczonej liczby wyjątków określonych w niniejszej dyrektywie – podawania do wiadomości publicznej informacji o działaniach w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponieważ jednak informacje otrzymywane w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pracujących dla nich ekspertów mogą obejmować informacje szczególnie chronione, przed upublicznieniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje te powinny zostać skutecznie utajnione. Należy wziąć pod uwagę fakt, że informacje na temat treści i szczegółów planów naprawy i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyniki oceny tych planów mogą mieć dalekosiężne skutki, w szczególności dla danego przedsiębiorstwa. Wszelkie informacje udzielone na potrzeby podjęcia decyzji – czy spełniono przesłanki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w sprawie zastosowania określonego instrumentu lub działania w toku procedury – muszą w założeniu mieć wpływ na interes publiczny i prywatny, którego działanie dotyczy. Jednak sama informacja, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bada określoną instytucję, mogłoby mieć negatywny wpływ na tę instytucję. W związku z tym należy zapewnić odpowiednie mechanizmy utrzymywania poufności informacji, takich jak treść i szczegóły planów naprawy i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wyniki wszelkich badań przeprowadzanych w związku z tym.
- (87) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać uprawnienia pomocnicze w celu zapewnienia skuteczności przeniesienia akcji lub instrumentów dłużnych oraz aktywów, praw i zobowiązań. Z zastrzeżeniem zabezpieczeń określonych w niniejszej dyrektywie, uprawnienia te powinny obejmować prawo do pozbawienia osób trzecich praw do przenoszonych instrumentów lub aktywów oraz prawo do egzekwowania umów oraz prawo do zapewnienia ciągłości uzgodnień z odbiorcą przenoszonych aktywów i akcji. Jednak uprawnienia te nie mogą naruszać prawa pracowników do rozwiązania umów o pracę. Nie powinno być również naruszone prawo strony do rozwiązania umowy z instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – z jej podmiotem powiązany, z przyczyn innych niż restrukturyzacja lub uporządkowana likwidacja instytucji będącej

na progu upadłości. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć uprawnienia pomocnicze do zażądania od pozostałej części instytucji, która jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego, świadczenia usług, które są niezbędne, by umożliwić prowadzenie działalności instytucji, do której aktywa lub akcje zostały przeniesione w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej.

- (88) Zgodnie z art. 47 Karty zainteresowane strony mają prawo dostępu do bezstronnego sądu oraz do skutecznego środka prawnego w związku z działaniami, które ich dotyczą. W związku z tym od decyzji podjętych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno przysługiwać prawo do odwołania.
- (89) Środki w zakresie zarządzania kryzysowego podejmowane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać złożonych analiz gospodarczych i dużej uznaniowości. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponują specjalistyczną wiedzą fachową potrzebną do dokonania takich analiz oraz określenia odpowiedniego korzystania z uznaniowości. Dlatego należy zapewnić, że w tym kontekście kompleksowe oceny gospodarcze dokonywane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stanowią dla krajowych sądów podstawę przeglądu danych środków z zakresu zarządzania kryzysowego. Jednak złożony charakter tych ocen nie powinien uniemożliwiać krajowym sądom badania, czy dowody, na których oparł się organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są faktycznie trafne, rzetelne i spójne, czy dowody te obejmują wszystkie istotne informacje, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, i czy jest w stanie uzasadnić wyciągnięte na ich podstawie wnioski.
- (90) Ponieważ niniejsza dyrektywa ma dotyczyć nadzwyczaj pilnych sytuacji, a zawieszenie jakichkolwiek decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zakłócić ciągłość funkcji krytycznych, konieczne jest ustanowienie, że złożenie wniosku o odwołanie nie powinno oznaczać automatycznego zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji i że decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna być egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym przy założeniu, że jej zawieszenie byłoby sprzeczne z interesem publicznym.
- (91) Ponadto, w przypadkach gdy jest to konieczne w celu ochrony osób trzecich, które nabyły w dobrej wierze aktywa, prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w wyniku wykonania przez organy uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz w celu zapewnienia stabilności rynków finansowych, prawo do odwołania nie powinno mieć wpływu na ważność wszelkich przyjętych później aktów administracyjnych lub transakcji zawartych na podstawie unieważnionej decyzji. W takich przypadkach środki prawne przysługujące w odniesieniu do błędnej decyzji powinny być zatem ograniczone do kwestii przyznania odszkodowania z tytułu szkód poniesionych przez zainteresowane osoby.
- (92) Ponieważ z uwagi na poważne zagrożenie stabilności finansowej w państwach członkowskich i w Unii może zaistnieć konieczność pilnego przyjęcia środków w zakresie zarządzania kryzysowego, w przepisach krajowych należy przewidzieć przyspieszony tryb złożenia wniosku o zatwierdzenie sądowe *ex ante* środka w zakresie zarządzania kryzysowego, a rozpatrzenie takiego wniosku przez sąd powinno być szybkie. Z uwagi na wymóg, by środek z zakresu zarządzania kryzysowego został podjęty w trybie pilnym, sąd powinien wydać orzeczenie w ciągu 24 godzin, zaś państwa członkowskie powinny zapewnić, że odpowiedni organ podejmie decyzję niezwłocznie po zatwierdzeniu przez sąd. Nie ma to wpływu na ewentualne prawo zainteresowanych stron do złożenia do sądu wniosku o wstrzymanie decyzji na ograniczony czas po podjęciu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środka z zakresu zarządzania kryzysowego.
- (93) Ze względu na skuteczność restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w celu uniknięcia konfliktów kompetencyjnych istotne jest, aby nie wszczynano lub nie kontynuowano standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji będącej na progu upadłości w czasie, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje swoje uprawnienia dotyczące prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub stosuje instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, chyba że odbywa się to z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na jego wniosek. Przydatne i niezbędne jest zawieszenie na określony okres pewnych zobowiązań umownych, tak by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miał czas na praktyczne wdrożenie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Nie stosuje się tego jednak do zobowiązań w odniesieniu do systemów wskazanych w dyrektywie 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, kontrahentów centralnych i banków centralnych. Dyrektywa 98/26/WE zmniejsza ryzyko związane z udziałem w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności zmniejszając zakłócenia w razie niewypłacalności uczestnika takiego systemu. Dla zapewnienia odpowiedniego działania tych zabezpieczeń w sytuacjach kryzysowych przy zachowaniu odpowiedniego poziomu pewności dla operatorów systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych i innych uczestników rynku, niniejsza dyrektywa przewiduje, że środek z zakresu zapobiegania kryzysom lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego jako takie nie powinny być uznawane za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy. Jednak niniejszą dyrektywę stosuje się z zastrzeżeniem działania systemu określonego na mocy dyrektywy 98/26/WE lub prawa do ochrony zabezpieczenia gwarantowanego art. 9 dyrektywy 98/26/WE.

(¹) Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

- (94) Aby w sytuacji przenoszenia aktywów i zobowiązań na rzecz nabywcy z sektora prywatnego lub do instytucji pomostowej zapewnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedni okres na ustalenie, które umowy należy przenieść, stosowne może być proporcjonalne ograniczenie praw kontrahentów do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub rozwiązania w innej formie umów finansowych przed dokonaniem tego przeniesienia. Takie ograniczenie może być niezbędne, aby umożliwić organom uzyskanie rzeczywistego wglądu w bilans instytucji będącej na progu upadłości, bez zmian wartości i zakresu, jakie pociągnęłyby za sobą powszechne wykonanie praw do rozwiązania umów. Aby ograniczyć do niezbędnego minimum ingerencję w prawa umowne kontrahentów, ograniczenie praw do wypowiedzenia umów powinno obowiązywać jedynie w odniesieniu do danego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym wystąpienia jakiegokolwiek zdarzenia bezpośrednio związanego z zastosowaniem takiego środka, natomiast prawa do wypowiedzenia umów wynikające z innych przypadków niewywiązywania się ze zobowiązań umownych, w tym z tytułu niedokonanych płatności lub niezupelnionych zabezpieczeń, powinny zostać zachowane.
- (95) Aby utrzymać prawomocne uzgodnienia rynku kapitałowego w przypadku przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich, aktywów, praw i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości, stosowne jest odpowiednie ustanowienie zabezpieczeń uniemożliwiających dzielenie powiązanych zobowiązań, praw i umów. Takie ograniczenie w stosunku do wybranych praktyk dotyczących powiązanych umów powinno również dotyczyć umów z tym samym kontrahentem objętych uzgodnieniami w zakresie zabezpieczeń, uzgodnieniami dotyczącymi zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnieniami dotyczącymi kompensacji, uzgodnieniami dotyczącymi kompensowania sald na zamknięcie upadłościowego oraz uzgodnieniami dotyczącymi finansowania strukturyzowanego. Jeżeli stosowane są powyższe zabezpieczenia, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane przenieść wszystkie umowy powiązane w ramach chronionego uzgodnienia lub pozostawić je wszystkie w likwidowanej części instytucji będącej u progu upadłości. Zabezpieczenia te nie powinny wywierać wpływu na traktowanie do celów kapitału regulacyjnego ekspozycji objętych uzgodnieniami dotyczącymi kompensowania na potrzeby dyrektywy 2013/36/UE.
- (96) Zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich samych instrumentów i uprawnień ułatwi wprawdzie skoordynowane działania w przypadku upadłości grupy transgranicznej, wydaje się jednak, że konieczne są dodatkowe działania wspierające współpracę i zapobiegające podejmowaniu przez państwa członkowskie fragmentarycznych, nieskoordynowanych działań. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć obowiązek wzajemnego konsultowania się i współpracy w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów powiązanych, w celu uzgodnienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zostać ustanowione na bazie istniejących kolegiów organów nadzoru poprzez włączenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zaangażowanie właściwych ministerstw, banków centralnych, EUNB i, w stosownych przypadkach, organów odpowiedzialnych za systemy gwarancji depozytów. W przypadku sytuacji kryzysowej kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stanowić forum wymiany informacji oraz koordynacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (97) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych należy zachować równowagę między, z jednej strony, potrzebą stosowania procedur uwzględniających pilny charakter sytuacji i umożliwiających znalezienie skutecznych, sprawiedliwych i terminowych rozwiązań dla całej grupy oraz, z drugiej strony, koniecznością ochrony stabilności finansowej we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Poszczególne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dokonywać wymiany opinii w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być opracowywane i omawiane przez poszczególne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić opinię organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym grupa prowadzi działalność, tak by w miarę możliwości ułatwić szybkie podjęcie wspólnych decyzji. W przypadku działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy zawsze uwzględniać ich wpływ na stabilność finansową w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Należy to osiągnąć przez zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma jednostka zależna, możliwości wyrażenia sprzeciwu wobec decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i to nie tylko w odniesieniu do słuszności środków i działań podejmowanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również ze względu na konieczność ochrony stabilności finansowej w tym państwie członkowskim.
- (98) Kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinno być organem decyzyjnym, ale forum ułatwiającym podejmowanie decyzji przez organy krajowe. Wspólne decyzje powinny być podejmowane przez odnośne organy krajowe.
- (99) Opracowanie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno ułatwić skoordynowanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co najprawdopodobniej powinno przynieść najlepsze rezultaty dla wszystkich instytucji należących do grupy. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien proponować grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedłożyć go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie zgadzają się z proponowanym planem lub postanawiają podjąć niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny wyjaśnić grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objętym grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powody swojej niezgody i powiadomić o nich wraz z szczegółowymi informacjami na temat wszelkich niezależnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jakie zamierzają podjąć. Każdy organ krajowy decydujący się na odstępstwo od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien należycie rozważyć potencjalne skutki dla stabilności finansowej w państwach członkowskich, w których zlokalizowane są pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz potencjalne skutki dla innych części grupy.

- (100) W ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy powinny być zachęcane do stosowania tego samego instrumentu w odniesieniu do osób prawnych spełniających warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu grupowej instytucji pomostowej (co w stosownych przypadkach może również obejmować uzgodnienia dotyczące podziału obciążeń) w celu ustabilizowania całej grupy. Prawa własności do jednostek zależnych mogłyby zostać przeniesione do instytucji pomostowej w celu ich późniejszej sprzedaży, jako pakiet lub pojedynczo, kiedy warunki rynkowe będą odpowiednie. Ponadto grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na poziomie podmiotu dominującego.
- (101) Skuteczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w odniesieniu do instytucji i grup prowadzących działalność w skali międzynarodowej wymaga współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii, państwach członkowskich i państwach trzecich. Współpraca będzie łatwiejsza, jeżeli systemy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich będą oparte na wspólnych zasadach i podejściach, które są obecnie opracowywane przez Radę Stabilności Finansowej i grupę G-20. W tym celu EUNB powinien być uprawniony do opracowywania i zawierania niewiążących ramowych porozumień o współpracy z organami w państwach trzecich zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a organy krajowe powinny być uprawnione do zawierania porozumień dwustronnych zgodnych z ramowymi porozumieniami EUNB. Opracowanie takich porozumień między krajowymi organami odpowiedzialnymi za kwestie upadłości przedsiębiorstw działających w skali międzynarodowej powinno być jednym ze sposobów zapewnienia skutecznego planowania, podejmowania decyzji i koordynacji w odniesieniu do grup międzynarodowych. Co do zasady te porozumienia powinny mieć charakter wzajemny. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w razie potrzeby uznawać i wykonywać procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązujące w państwach trzecich w okolicznościach określonych w niniejszej dyrektywie.
- (102) Współpraca powinna mieć miejsce zarówno w odniesieniu do jednostek zależnych należących do grup z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim, jak i w odniesieniu do oddziałów instytucji z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim. Jednostki zależne należące do grup z siedzibą w państwie trzecim są jednostkami z siedzibą w Unii, a tym samym w pełni podlegają prawu Unii, w tym instrumentom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonym w niniejszej dyrektywie. Konieczne jest jednak, by państwa członkowskie zachowały prawo do podejmowania działań w odniesieniu do oddziałów instytucji, które mają siedzibę zarządu w państwie trzecim, jeżeli uznanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązujących w państwie trzecim oraz ich zastosowanie w odniesieniu do oddziału stanowiłoby zagrożenie dla stabilności finansowej w Unii lub jeżeli deponenci z Unii nie byłiby traktowani na równi z deponentami z państwa trzeciego. W takich okolicznościach, i w innych okolicznościach określonych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie powinny mieć prawo odmówić, po konsultacjach z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznania procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do unijnego oddziału instytucji z państwa trzeciego.
- (103) W pewnych okolicznościach skuteczność zastosowanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zależeć od dostępności krótkoterminowego finansowania dla danej instytucji lub instytucji pomostowej, udzielenia gwarancji potencjalnym nabywcom lub udostępnienia kapitału instytucji pomostowej. Niezależnie od roli, jaką banki centralne odgrywają w udostępnianiu płynności dla systemu finansowego również w trudnych okresach, ważne jest, by państwa członkowskie ustanowiły mechanizmy finansowania pozwalające uniknąć sytuacji, w których wymagane środki finansowe będą pochodzić z budżetów krajowych. To branża finansowa jako całość powinna finansować stabilizację systemu finansowego.
- (104) Co do zasady państwa członkowskie powinny ustanowić swoje krajowe mechanizmy finansowania działające za pośrednictwem funduszy kontrolowanych przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykorzystywanych do celów określonych w niniejszej dyrektywie. Powinien jednak zostać przewidziany ściśle ograniczony wyjątek zezwalający państwom członkowskim na ustanowienie krajowych mechanizmów finansowania na podstawie obowiązkowych składek instytucji posiadających zezwolenie na ich terytoriach, które to składki nie są zgromadzone w funduszach kontrolowanych przez ich krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.
- (105) Zasadniczo składki powinny być pobierane od podmiotów z branży przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i niezależnie od tych działań. Jeżeli zgromadzone w ten sposób środki nie wystarczają do pokrycia strat lub kosztów poniesionych w wyniku zastosowania wspomnianych mechanizmów finansowania, należy pobrać dodatkowe składki na pokrycie dodatkowych kosztów lub strat.
- (106) Aby osiągnąć masę krytyczną i uniknąć efektów procyklicznych, które pojawiłyby się, jeżeli w trakcie kryzysu o charakterze systemowym mechanizmy finansowania miałyby się opierać wyłącznie na składkach pobieranych *ex post*, niezbędne jest, by środki finansowe dostępne *ex ante* w ramach krajowych mechanizmów finansowania osiągnęły co najmniej pewien minimalny poziom docelowy.

- (107) Aby zapewnić sprawiedliwe obliczenie składek i stworzyć zachęty do prowadzenia mniej ryzykownej działalności, składki na rzecz krajowych mechanizmów finansowania powinny uwzględniać wysokość ryzyka kredytowego, ryzyka utraty płynności i ryzyka rynkowego, na jakie narażone są instytucje.
- (108) Zapewnienie w Unii skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości stanowi zasadniczy element urzeczywistnienia rynku wewnętrznego. Upadłość tych instytucji ma konsekwencje nie tylko dla finansowej stabilności rynków, na których prowadzą one bezpośrednio działalność, ale także dla stabilności rynku finansowego Unii ogółem. Wraz z postępującym urzeczywistnieniem wewnętrznego rynku usług finansowych rosną wzajemne zależności między poszczególnymi krajowymi systemami finansowymi. Instytucje prowadzą działalność poza granicami państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, i są wzajemnie powiązane przez rynek międzybankowy i inne rynki, które mają zasadniczo charakter ogólnoeuropejski. Zapewnienie skutecznego finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji we wszystkich państwach członkowskich leży w interesie nie tylko tych państw członkowskich, w których prowadzą one działalność, ale ogółem wszystkich państw członkowskich, gdyż stanowi ono jeden ze sposobów zagwarantowania równych warunków konkurencji oraz usprawnienia funkcjonowania wewnętrznego rynku finansowego. Ustanowienie europejskiego systemu mechanizmów finansowania powinno zagwarantować, że wszystkie instytucje prowadzące działalność w Unii podlegają równie skutecznym mechanizmom finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przyczyniają się do zapewnienia stabilności wewnętrznego rynku.
- (109) Aby zwiększyć odporność europejskiego systemu mechanizmów finansowania i zgodnie z celem zakładającym, że w pierwszej kolejności to nie budżety publiczne, lecz akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a następnie branża finansowa mają stanowić źródło finansowania, mechanizmy finansowania powinny być upoważnione do zwracania się w razie potrzeby do innych mechanizmów finansowania z wnioskiem o udzielenie pożyczek. Analogicznie powinny być one uprawnione do udzielania pożyczek innym mechanizmom finansowania znajdującym się w potrzebie. Takie udzielanie pożyczek powinno być całkowicie dobrowolne. Decyzja o udzieleniu pożyczki innym mechanizmom powinna być podejmowana przez mechanizm finansowania udzielający pożyczki, ale ze względu na potencjalne skutki fiskalne, państwo członkowskie powinno mieć możliwość wymagania konsultacji z właściwym ministerstwem lub zgody właściwego ministerstwa.
- (110) Mechanizmy finansowania są wprawdzie tworzone na poziomie krajowym, jednak w przypadkach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny one działać w oparciu o zasadę uwspólnienia, pod warunkiem że istnieje porozumienie między organami krajowymi co do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji. Depozyty objęte gwarancją w ramach systemów gwarancji depozytów nie powinny ponosić żadnych strat w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli dzięki działaniu podjętemu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji deponenci zachowują dostęp do swoich depozytów, systemy gwarancji depozytów, których członkiem jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, powinny być zobowiązane do wniesienia wkładu nie większego niż kwota strat, jakie poniosłyby, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze standardowego postępowania upadłościowego.
- (111) Podczas gdy depozyty gwarantowane są chronione przed stratami wynikającymi z restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, inne kwalifikujące się depozyty są potencjalnie dostępne w celu absorpcji strat. Aby zapewnić pewien poziom ochrony osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw i małych i średnich przedsiębiorstw będących właścicielami kwalifikujących się depozytów powyżej poziomu depozytów gwarantowanych, depozyty takie powinny mieć wyższy priorytet w stosunku do roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych wierzycieli na mocy przepisów krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe. Roszczenia systemu gwarancji depozytów powinny mieć w ramach takich przepisów krajowych wyższy priorytet także w stosunku do wyżej wymienionych kategorii kwalifikujących się depozytów. Harmonizacja krajowych przepisów prawa upadłościowego w tej dziedzinie jest niezbędna w celu zminimalizowania ekspozycji funduszy państw członkowskich na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z zasadą niepogarszania sytuacji wierzycieli, określoną w niniejszej dyrektywie.
- (112) Jeżeli depozyty są przenoszone do innej instytucji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w odniesieniu do instytucji, deponenci nie powinni być zabezpieczeni powyżej poziomu gwarancji przewidzianego w dyrektywie 2014/49/UE. Roszczenia dotyczące depozytów pozostających w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinny być zatem ograniczone do różnicy między środkami przeniesionymi a poziomem gwarancji przewidzianym w dyrektywie 2014/49/UE. Jeżeli przeniesione depozyty przekraczają wspomniany poziom gwarancji, deponenci nie powinni mieć prawa do roszczeń przeciwko systemowi gwarancji depozytów w odniesieniu do depozytów pozostających w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- (113) Ustanowienie mechanizmów finansowania, które mają tworzyć europejski system mechanizmów finansowania określony w niniejszej dyrektywie powinno zapewnić koordynację wykorzystania środków finansowych, które są dostępne w poszczególnych państwach członkowskich na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (114) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia kryteriów zdefiniowania „krytycznych funkcji” i „głównych linii biznesowych” na użytek niniejszej dyrektywy, okoliczności gdy konieczne jest wyłączenie zobowiązań z wymogów umorzenia lub konwersji na podstawie niniejszej dyrektywy, kategorii uzgodnień, którym państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednią ochronę przy częściowych transferach, sposobu, w jaki wkłady instytucji do mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zostać dostosowane stosownie do ich profilu ryzyka, zobowiązań dotyczących rejestracji, rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych zobowiązań mających na celu zapewnienie, że wkłady *ex ante* są faktycznie wpłacone, oraz okoliczności w jakich instytucja może zostać czasowo zwolniona z płacenia wkładów *ex post* i warunków takiego zwolnienia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (115) W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie wskazane jest, aby EUNB wspierał konwergencję praktyk organów krajowych poprzez wydawanie wytycznych zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010. W dziedzinach nieobjętych regulacyjnymi lub wykonawczymi standardami technicznymi EUNB ma uprawnienia do wydawania w własnej inicjatywy wytycznych i zaleceń w sprawie stosowania prawa Unii.
- (116) Parlament Europejski i Rada powinny mieć trzy miesiące od daty przekazania aktu delegowanego na wyrażenie sprzeciwu. Parlament Europejski i Rada powinny mieć możliwość poinformowania pozostałych instytucji o zamiarze niewnoszenia sprzeciwu.
- (117) Standardy techniczne w dziedzinie usług finansowych powinny ułatwiać spójną harmonizację oraz należytą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Ponieważ EUNB charakteryzuje wysoki poziom wiedzy specjalistycznej, efektywne i właściwe byłoby powierzenie mu – w przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie – opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych, celem przedłożenia ich Komisji.
- (118) W przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EUNB w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Komisja powinna w przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie przyjąć projekty wykonawczych standardów technicznych opracowane przez EUNB w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (119) Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ przewiduje wzajemne uznawanie i egzekwowanie we wszystkich państwach członkowskich decyzji dotyczących reorganizacji lub likwidacji instytucji posiadających oddziały w państwach członkowskich innych niż te, w których znajduje się ich centrala. Dyrektywa ta przewiduje, że wszystkie aktywa i zobowiązania instytucji, bez względu na to, w którym państwie są zlokalizowane, objęte są jedną procedurą w państwie członkowskim pochodzenia, oraz że wierzyciele w przyjmujących państwach członkowskich są traktowani w taki sam sposób jak wierzyciele w państwie członkowskim pochodzenia. Aby zapewnić skuteczność restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dyrektywa 2001/24/WE powinna mieć zastosowanie w przypadku stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w sytuacji, gdy instrumenty te są stosowane w odniesieniu do instytucji, jak i w sytuacji, gdy są one stosowane w odniesieniu do innych podmiotów podlegających systemowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany w dyrektywie 2001/24/WE.
- (120) Unijne dyrektywy dotyczące prawa spółek zawierają obowiązkowe przepisy dotyczące ochrony akcjonariuszy i wierzycieli instytucji h objętych zakresem stosowania tych dyrektyw. W sytuacji gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą działać szybko, przepisy te mogą utrudniać skuteczne działania podejmowane przez te organy oraz skuteczne wykorzystanie przez te organy instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonywanie przez nie uprawnień w tym zakresie, w związku z czym w niniejszej dyrektywie należy przewidzieć stosowne odstępstwa. Aby zagwarantować zainteresowanym stronom jak największą pewność prawa, odstępstwa powinny być zdefiniowane jasno i w wąskim zakresie oraz powinny być stosowane wyłącznie w interesie publicznym, jeżeli spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakłada, że spełnione są cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w niniejszej dyrektywie.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15).

- (121) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE⁽¹⁾ zawiera przepisy dotyczące prawa akcjonariuszy do podejmowania decyzji o podwyższeniu lub obniżeniu kapitału, ich prawa do udziału w każdej nowej emisji akcji w zamian za wkład pieniężny, ochrony wierzycieli w przypadku obniżenia kapitału oraz zwoływania zgromadzenia akcjonariuszy w przypadku znacznej utraty kapitału. Przepisy te mogą utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań, w związku z czym należy przewidzieć od nich stosowne odstępstwa.
- (122) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/35/UE⁽²⁾ określa między innymi przepisy dotyczące zatwierdzania połączeń przedsiębiorstw przez walne zgromadzenie każdego z łączących się przedsiębiorstw, przepisy dotyczące wymogów odnoszących się do projektu warunków łączenia, sprawozdania zarządu i sprawozdania biegłego, a także przepisy dotyczące ochrony wierzycieli. Dyrektywa Rady 82/891/EWG⁽³⁾ zawiera podobne przepisy odnoszące się do podziału spółek akcyjnych. Dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ zawiera odpowiednie przepisy dotyczące transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych. Należy przewidzieć stosowne odstępstwa od przepisów tych dyrektyw, aby umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań.
- (123) Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ przewiduje obowiązek złożenia obowiązkowej oferty przejęcia w odniesieniu do wszystkich akcji przedsiębiorstwa po uczciwej cenie zdefiniowanej w tej dyrektywie, jeżeli akcjonariusz nabywa, bezpośrednio lub pośrednio oraz samodzielnie lub w porozumieniu z innymi podmiotami, określony odsetek akcji tego przedsiębiorstwa, który daje mu kontrolę nad tym przedsiębiorstwem i który jest zdefiniowany w przepisach krajowych. Celem przepisu dotyczącego obowiązkowej oferty przejęcia jest ochrona akcjonariuszy mniejszościowych w przypadku zmiany kontroli. Jednak perspektywa wypełnienia wiążącego się z takimi kosztami obowiązku może zniechęcać potencjalnych inwestorów w danej instytucji, co z kolei może utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywanie wszystkich przysługujących im uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem przewidzieć stosowne odstępstwa od przepisu dotyczącego obowiązkowej oferty przejęcia w stopniu koniecznym do wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przepis dotyczący obowiązkowej oferty przejęcia powinien mieć zastosowanie do wszelkich akcjonariuszy uzyskujących kontrolę nad daną instytucją.
- (124) Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾ przewiduje prawa proceduralne akcjonariuszy związane z walnymi zgromadzeniami. Dyrektywa 2007/36/WE określa między innymi minimalny termin powiadomienia o walnym zgromadzeniu oraz treść powiadomienia o zwołaniu walnego zgromadzenia. Przepisy te mogą utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań, w związku z czym należy przewidzieć od nich stosowne odstępstwa. Przed rozpoczęciem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być konieczne szybkie podwyższenie kapitału, jeżeli dana instytucja nie spełnia lub prawdopodobnie nie będzie już spełniać wymogów dyrektyw 575/2013/WE i 2013/36/WE, a podwyższenie kapitału prawdopodobnie pozwoli przywrócić stabilną sytuację finansową i uniknąć sytuacji, w której spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takich sytuacjach należy przewidzieć możliwość zwołania walnego zgromadzenia w krótkim terminie. Akcjonariusze powinni jednak zachować prawo do podejmowania decyzji w sprawie wspomnianego podwyższenia kapitału i w sprawie skrócenia terminu powiadomienia o walnym zgromadzeniu. W celu ustanowienia tego mechanizmu należy przewidzieć stosowne odstępstwa od przepisów dyrektywy 2007/36/WE.
- (125) W celu zapewnienia, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były reprezentowane w Europejskim Systemie Nadzoru Finansowego ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1092/2010, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽⁷⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/35/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotycząca łączenia się spółek akcyjnych (Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym (Dz.U. L 184 z 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

nr 1095/2010 ⁽¹⁾ oraz zapewnienia, by EUNB posiadał specjalistyczną wiedzę niezbędną do wykonywania zadań określonych w niniejszej dyrektywie, należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010, tak aby uwzględnić krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowane w niniejszej dyrektywie w pojęciu „właściwych organów” ustanowionym w tym rozporządzeniu. Tego rodzaju zrównanie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych organów w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 jest zgodne z powierzonymi EUNB na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zadaniami przyczyniania się do opracowywania i koordynowania planów naprawy i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aktywnego uczestniczenia w tych działaniach, a także ułatwiania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości, a w szczególności grup transgranicznych.

- (126) Aby zapewnić, że instytucje, osoby faktycznie kierujące ich działalnością oraz ich organ zarządzający wypełniają obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy i są podobnie traktowane w całej Unii, państwa członkowskie należy zobowiązać do wprowadzenia kar administracyjnych i innych środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W związku z tym kary administracyjne i inne środki administracyjne ustanowione przez państwa członkowskie powinny spełniać określone podstawowe wymogi w odniesieniu do adresatów, kryteriów, które należy uwzględnić przy stosowaniu kar lub innych środków administracyjnych, podawania informacji o karach lub innych środkach administracyjnych do wiadomości publicznej, zasadniczych uprawnień do nakładania kar i środków, jak również wysokości administracyjnych kar finansowych. Z zastrzeżeniem ścisłej tajemnicy służbowej EUNB powinien prowadzić centralną bazę danych zawierającą informacje o wszystkich karach administracyjnych i wniesionych odwołaniach, zgłoszone mu przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (127) Aby uwzględnić wszystkie działania podejmowane w następstwie popełnienia naruszenia i mające na celu zapobiegnięcie kolejnym naruszeniom, niezależnie od tego, czy zgodnie z prawem krajowym są one uznawane za karę administracyjną czy też za inny środek administracyjny, niniejsza dyrektywa przewiduje zarówno kary administracyjne, jak i inne środki administracyjne.
- (128) Chociaż żaden przepis nie uniemożliwia państwom członkowskim ustanawiania przepisów dotyczących zarówno kar administracyjnych, jak i sankcji karnych za te same naruszenia, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do ustanawiania przepisów dotyczących kar administracyjnych za naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, które podlegają krajowemu prawu karnemu. Zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskie nie mają obowiązku nakładania zarówno kar administracyjnych, jak i karnych za to samo przestępstwo, mogą jednak to zrobić, jeżeli zezwala na to prawo krajowe. Jednak utrzymanie sankcji karnych zamiast kar administracyjnych lub innych środków administracyjnych za naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy nie powinno ograniczyć ani w żaden inny sposób naruszyć zdolności organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwych organów do współpracy z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwymi organami w innych państwach członkowskich oraz ich zdolności do udostępniania i wymiany w terminowy sposób informacji z tymi organami do celów niniejszej dyrektywy, w tym po skierowaniu danego naruszenia do właściwych organów sądowych w ramach postępowania karnego.
- (129) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽²⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uważa za uzasadnione przedstawienie takich dokumentów.
- (130) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z prawami, wolnościami i zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, a zwłaszcza z prawem własności, prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz z prawem do obrony.
- (131) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie harmonizacja zasad i procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skutki upadłości poszczególnych instytucji dla całej Unii możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

- (132) Podejmując decyzję i działania na mocy niniejszej dyrektywy, właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zawsze zwracać należytą uwagę na skutki swoich decyzji i działań dla stabilności finansowej w innych państwach członkowskich i dla sytuacji gospodarczej w innych państwach członkowskich oraz powinny rozważyć znaczenie wszelkich jednostek zależnych lub oddziałów dla sektora finansowego i gospodarki państwa członkowskiego, w którym taka jednostka zależna lub oddział mają siedzibę lub są położone, nawet jeżeli dana jednostka zależna lub oddział mają mniejsze znaczenie dla skonsolidowanej grupy.
- (133) Komisja dokona przeglądu ogólnego stosowania niniejszej dyrektywy i rozważy w szczególności – w świetle uzgodnień przyjętych na mocy wszelkich aktów prawa unijnego ustanawiających mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmujące więcej niż jedno państwo członkowskie – wykonywanie przez EUNB przyznanych mu na mocy niniejszej dyrektywy uprawnień w zakresie prowadzenia mediacji między organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim uczestniczącym w mechanizmie a organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim w nim nieuczestniczącym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES, DEFINICJE ORAZ ORGANY

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa określa zasady i procedury odnoszące się do naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujących podmiotów:
- a) instytucji, które mają siedzibę na terytorium Unii;
 - b) instytucji finansowych, które mają siedzibę na terytorium Unii, jeżeli instytucja finansowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej lub spółki, o której mowa w lit. c) lub d), i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej nad jednostką dominującą zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz holdingów mieszanych, które mają siedzibę na terytorium Unii;
 - d) dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego prowadzących działalność mieszaną, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną,
 - e) oddziałów instytucji, które mają siedzibę lub są zlokalizowane poza terytorium Unii, zgodnie ze szczególnymi warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie.

Ustanawiając i stosując wymogi na mocy niniejszej dyrektywy oraz korzystając z różnych instrumentów będących do ich dyspozycji w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, z zastrzeżeniem szczegółowych przepisów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy uwzględniają charakter działalności tych podmiotów, ich strukturę udziałową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość, status prawny i wzajemne powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności ich działalności, ich przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony spełniającego wymogi art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz ewentualne świadczenie przez te podmioty usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej określonej w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE.

2. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe przepisy w stosunku do przepisów niniejszej dyrektywy oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że mają one zastosowanie ogólne i nie kolidują z niniejszą dyrektywą oraz z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
 - 1) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub instrumentu, o którym mowa w art. 37 ust. 9, aby osiągnąć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31 ust. 2;
 - 2) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE;
 - 3) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego określonym w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE;
 - 4) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 5) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 6) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 7) „na zasadzie skonsolidowanej” oznacza na podstawie skonsolidowanej sytuacji grupy zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 8) „instytucjonalny system ochrony” lub „IPS” oznacza porozumienie spełniające wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 9) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 10) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 11) „holding mieszany” oznacza spółkę holdingową o profilu mieszanym zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 12) „dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 13) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 14) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 15) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - 16) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 31 ust. 2;
 - 17) „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- 18) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3;
- 19) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określony w art. 37 ust. 3;
- 20) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dowolne z uprawnień, o których mowa w art. 63–72;
- 21) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) 575/2013, w tym Europejski Bank Centralny w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽¹⁾;
- 22) „właściwe ministerstwa” oznaczają ministerstwa finansów lub inne ministerstwa państw członkowskich odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, finansowych i budżetowych na szczeblu krajowym zgodnie z krajowym podziałem kompetencji, wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 5;
- 23) „instytucja” oznacza instytucję kredytową albo firmę inwestycyjną;
- 24) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 2013/36/UE;
- 25) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza kadrę kierowniczą zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2013/36/UE;
- 26) „grupa” oznacza jednostkę dominującą i jej jednostki zależne;
- 27) „grupa transgraniczna” oznacza grupę, do której należą podmioty ustanowione w więcej niż jednym państwie członkowskim;
- 28) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub wszelkie inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym – które, jeśli udzielane jest na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa – udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy, której częścią jest ta instytucja czy podmiot;
- 29) „awaryjne wsparcie płynnościowe” oznacza dostarczenie przez bank centralny pieniędzy banku centralnego lub jakkolwiek inną pomoc, która może prowadzić do zwiększenia środków pieniężnych banku centralnego, dla wypłacalnej instytucji finansowej lub grupy wypłacalnych instytucji finansowych, które borykają się z tymczasowymi problemami z płynnością, przy czym operacja taka nie składa się na politykę pieniężną;
- 30) „kryzys systemowy” oznacza zakłócenie systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki realnej; Wszystkie rodzaje finansowych pośredników, rynków i infrastruktury mogą do pewnego stopnia mieć potencjalne znaczenie systemowe;
- 31) „podmiot powiązany” oznacza osobę prawną, która wchodzi w skład grupy;
- 32) „plan naprawy” oznacza plan naprawy sporządzony i utrzymywany przez instytucję zgodnie z art. 5;
- 33) „grupowy plan naprawy” oznacza grupowy plan naprawy sporządzony i utrzymywany zgodnie z art. 7;
- 34) „istotny oddział” oznacza oddział, który zostałby uznany za istotny w przyjmującym państwie członkowskim zgodnie z art. 51 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

- 35) „funkcje krytyczne” oznaczają działania, usługi lub operacje, których zaprzestanie mogłoby prowadzić w jednym lub większej liczbie państw członkowskich do zaburzeń w usługach kluczowych dla gospodarki realnej lub mogłoby zakłócić stabilność finansową ze względu na wielkość instytucji lub grupy lub ich udział w rynku, wzajemne powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność lub działalność transgraniczną, zwłaszcza uwzględniając substytucyjność tych działań, usług lub operacji;
- 36) „główne linie biznesowe” oznaczają linie biznesowe wraz z powiązаныmi usługami, które stanowią dla instytucji lub grupy, w której skład wchodzi instytucja, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji;
- 37) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ sprawujący nadzór skonsolidowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 38) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 39) „warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1;
- 40) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 32 lub 33, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 41) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony dla danej instytucji zgodnie z art. 10;
- 42) „grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza jedno z poniższych:
- a) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostki dominującej lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym; lub
 - b) koordynację stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów powiązanych, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 43) „grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy sporządzony zgodnie z art. 12 i 13;
- 44) „grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany;
- 45) „grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowany zgodnie z art. 91;
- 46) „kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 88 celem realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1;
- 47) „standardowe postępowanie upadłościowe” oznacza zbiorowe postępowanie upadłościowe, które obejmuje częściowe lub całkowite rozdysponowanie majątku dłużnika oraz powołanie likwidatora lub zarządcy, zwykle mające zastosowanie do instytucji zgodnie z prawem krajowym i specyficzne dla tych instytucji lub mające zastosowanie zasadniczo do każdej osoby fizycznej lub prawnej;
- 48) „instrumenty dłużne”, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. g) i j), oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych;
- 49) „instytucja dominująca z państwa członkowskiego” oznacza dominującą instytucję kredytową z siedzibą w państwie członkowskim zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- 50) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną dominującą instytucję zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 51) „wymogi w zakresie funduszy własnych” oznaczają wymogi określone w art. 92–98 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 52) „kolegium organów nadzoru” oznacza kolegium organów nadzoru ustanowione zgodnie z art. 116 dyrektywy 2013/36/UE;
- 53) „unijne ramy pomocy państwa” oznaczają warunki ramowe ustanowione postanowieniami art. 107, 108 i 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz rozporządzenia i wszystkie akty Unii, w tym wytyczne, komunikaty i zawiadomienia, wydane lub przyjęte zgodnie z art. 108 ust. 4 lub art. 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 54) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- 55) „instrument wydzielenia aktywów” oznacza mechanizm służący do przenoszenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 42, aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami;
- 56) „podmiot zarządzający aktywami” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 42 ust. 2;
- 57) „instrument umorzenia lub konwersji długu” oznacza mechanizm służący do wykonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 43 uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- 58) „instrument zbycia działalności” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 38 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy, który nie jest instytucją pomostową;
- 59) „instytucja pomostowa” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 40 ust. 2;
- 60) „instrument instytucji pomostowej” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 40 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz instytucji pomostowej;
- 61) „instrumenty właścicielskie” oznaczają akcje, inne instrumenty nadające prawa własności, instrumenty, które są zamienne na akcje lub instrumenty właścicielskie bądź dają prawo do nabycia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, oraz instrumenty reprezentujące prawa do akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- 62) „akcjonariusze” oznaczają akcjonariuszy lub posiadaczy innych instrumentów właścicielskich;
- 63) „uprawnienia do przeniesienia” oznaczają określone w art. 56 ust. 1 lit. c) lub e) uprawnienia do przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, instrumentów dłużnych, aktywów, praw lub zobowiązań, w tym dowolnej ich kombinacji, z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz odbiorcy;
- 64) „kontrahent centralny” oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 65) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 66) „uprawnienia do umorzenia i konwersji” oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 i w art. 63 ust. 1 lit. e)–i);

- 67) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;
- 68) „instrumenty w kapitale podstawowym Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1-5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 69) „instrumenty dodatkowe w Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 70) „kwota łączna” oznacza łączną kwotę, oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46 ust. 1, o jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych ma zostać umorzona lub poddana konwersji;
- 71) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania lub instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub II instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które to zobowiązania nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 2;
- 72) „system gwarancji depozytów” oznacza system gwarancji depozytów utworzony i urzędowo uznany przez państwo członkowskie zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/49/UE;
- 73) „instrumenty w Tier II” oznaczają instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 74) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają, do celów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 i tytułu V rozdział IV, instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II;
- 75) „współczynnik konwersji” oznacza czynnik, który określa liczbę akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na jakie zostanie zamienione zobowiązanie określonej kategorii, przez odniesienie albo do pojedynczego instrumentu danej kategorii, albo do określonej jednostki wartości wierzytelności;
- 76) „zaangażowany wierzyciel” oznacza wierzyciela, którego roszczenie dotyczy zobowiązania, które jest ograniczane lub zamieniane na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w drodze wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- 77) „zaangażowany właściciel” oznacza właściciela instrumentów właścicielskich, którego instrumenty właścicielskie są umarżane w drodze wykonania uprawnienia określonego w art. 63 ust. 1 lit. h);
- 78) „stosowny organ” oznacza organ państwa członkowskiego określony zgodnie z art. 61, który zgodnie z prawem krajowym tego państwa jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3;
- 79) „właściwa instytucja dominująca” oznacza instytucję dominującą z państwa członkowskiego, unijną instytucję dominującą, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, holding mieszany, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, w odniesieniu do której zastosowano instrument umorzenia lub konwersji długu;
- 80) „odbiorca” oznacza podmiot, do którego z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przenieszone są akcje, inne instrumenty właścicielskie, instrumenty dłużne, aktywa, prawa lub zobowiązania, w tym dowolna ich kombinacja;
- 81) „dzień roboczy” oznacza dzień oprócz sobót, niedziel lub wszelkich dni ustawowo wolnych od pracy w danym państwie członkowskim;

- 82) „prawo do wypowiedzenia umowy” oznacza prawo do wypowiedzenia umowy, prawo do przyspieszenia terminu wymagalności, zamknięcia, potrącenia lub kompensowania zobowiązań, jak również wszelkie podobne postanowienia, które skutkują zawieszeniem, zmianą lub wygaśnięciem zobowiązania strony umowy, lub postanowienia, które uniemożliwiają powstanie na mocy umowy zobowiązania, które powstałoby w innej sytuacji;
- 83) „instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza instytucję, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną, holding mieszaną, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego prowadzącą działalność mieszaną lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną, względem której podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 84) „unijna jednostka zależna” oznacza instytucję mającą siedzibę w państwie członkowskim, będącą jednostką zależną instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego;
- 85) „unijna jednostka dominująca” oznacza unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;
- 86) „instytucja z państwa trzeciego” oznacza podmiot, którego siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim i który byłby objęty definicją instytucji, gdyby jego siedziba znajdowała się na terytorium Unii;
- 87) „jednostka dominująca z państwa trzeciego” oznacza jednostkę dominującą, dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, mającą siedzibę w państwie trzecim;
- 88) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim” oznacza działanie zgodnie z prawem państwa trzeciego służące poprowadzeniu upadłości instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, które pod względem celów i oczekiwanych wyników jest porównywalne z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na mocy niniejszej dyrektywy;
- 89) „oddział unijny” oznacza oddział instytucji z państwa trzeciego położony w państwie członkowskim;
- 90) „właściwy organ państwa trzeciego” oznacza organ państwa trzeciego odpowiedzialny za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 91) „grupowy mechanizm finansowania” oznacza mechanizm lub mechanizmy finansowania obowiązujące w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 92) „wewnątrzgrupowa transakcja zabezpieczająca” oznacza transakcję zawieraną przez dwa podmioty powiązane celem przeniesienia całości lub części ryzyka generowanego przez inną transakcję zawieraną przez jeden z tych podmiotów powiązanych z osobą trzecią;
- 93) „gwarancja wewnątrzgrupowa” oznacza umowę, na mocy której jeden podmiot powiązany gwarantuje zobowiązania innego podmiotu powiązanego względem osoby trzeciej;
- 94) „depozyty gwarantowane” oznaczają depozyty gwarantowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/49/UE;
- 95) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają kwalifikujące się depozyty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE;
- 96) „obligacja zabezpieczona” oznacza instrument, o którym mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

- 97) „uzgodnienie dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu” oznacza uzgodnienie zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 98) „uzgodnienie dotyczące kompensowania sald” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym określona liczba roszczeń lub zobowiązań może zostać przekształcona w jedno roszczenie netto, w tym uzgodnienia dotyczące kompensowania sald na zamknięcie, zgodnie z którymi w przypadku wystąpienia (w dowolny sposób lub w dowolnym miejscu zdefiniowanego) zdarzenia uprawniającego do egzekwowania terminy wymagalności zobowiązań stron zostają przyspieszone w taki sposób, że stają się one natychmiast wymagalne lub są rozwiązywane, a w każdym przypadku są przekształcane w jedno roszczenie netto lub zastępowane jednym roszczeniem netto, w tym „przepisy dotyczące kompensowania na zamknięcie” zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 2002/47/WE oraz „kompensowanie” zdefiniowane w art. 2 lit. k) dyrektywy 98/26/WE;
- 99) „uzgodnienie dotyczące potrącenia” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;
- 100) „umowy finansowe” obejmują następujące kontrakty i umowy:
- a) umowy dotyczące papierów wartościowych, w tym:
- (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki papieru wartościowego, grupy papierów wartościowych lub indeksu papierów wartościowych,
 - (ii) opcje na papier wartościowy, grupę papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych,
 - (iii) transakcje repo lub transakcje reverse repo, których przedmiotem jest taki papier wartościowy, grupa papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych;
- b) kontrakty towarowe, w tym:
- (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki towaru, grupy towarów lub indeksu towarów, które mają być dostarczone w przyszłości,
 - (ii) opcje na towar, grupę towarów lub indeks towarów,
 - (iii) transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub transakcje z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, których przedmiotem jest taki towar, grupa towarów lub indeks towarów;
- c) kontrakty terminowe typu futures i forward, w tym kontrakty (inne niż kontrakty towarowe) dotyczące nabycia, zbycia bądź przeniesienia własności towaru lub innego składnika majątku, usługi, prawa lub udziału za określoną cenę w przyszłości;
- d) umowy swapowe, w tym:
- (i) swapy i umowy oparte na: stopach procentowych; kontraktach walutowych na rynku kasowym lub innych kontraktach walutowych; gotówce, indeksie akcyjnym lub akcjach; indeksie dłużnych papierów wartościowych lub dłużnych papierach wartościowych; indeksach towarowych lub towarach; pogodzie; poziomach emisji lub stawkach inflacji,
 - (ii) swapy całkowitego zwrotu, transakcje zamiany marż kredytowych lub swapy kredytowe,
 - (iii) wszelkie umowy lub transakcje podobne do umów, o których mowa w ppkt (i) lub (ii), będące przedmiotem regularnego obrotu na rynkach swapów lub rynkach instrumentów pochodnych;
- e) umowy w sprawie pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi trzy miesiące lub mniej;
- f) umowy ramowe na kontrakty lub umowy, o których mowa w lit. a)–e);

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43).

- 101) „środek w zakresie zapobiegania kryzysom” oznacza wykonanie uprawnień w celu bezpośredniego usunięcia niedociągnięć lub przeszkód w możliwości dokonania naprawy na mocy art. 6 ust. 6, wykonanie uprawnień w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 17 lub 18, zastosowanie wszelkich środków wczesnej interwencji na mocy art. 27, wyznaczenie tymczasowego administratora na mocy art. 29 lub wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji na mocy art. 59;
- 102) „środek w zakresie zarządzania kryzysowego” oznacza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego na mocy art. 35 lub osoby na mocy art. 51 ust. 2 lub art. 72 ust. 1;
- 103) „możliwość naprawy” oznacza zdolność instytucji do przywrócenia kondycji finansowej po jej istotnym pogorszeniu;
- 104) „deponent” oznacza deponenta w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 dyrektywy 2014/49/UE;
- 105) „inwestor” oznacza inwestora w rozumieniu art. 1 pkt 4 dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 106) „wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy” oznacza organ, któremu powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, określony w zaleceniu B1 zawartym w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3);
- 107) „mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa” oznaczają mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa określone w odniesieniu do kryterium rocznych obrotów zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE ⁽²⁾;
- 108) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu sprecyzowania kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 35, w odniesieniu do definicji „funkcji krytycznych”, oraz kryteriów służących określeniu linii biznesowych wraz z powiązаныmi usługami, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 36, w odniesieniu do definicji „głównych linii biznesowych”.

Artykuł 3

Wyznaczenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden lub, wyjątkowo, większą liczbę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, upoważnionych do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest organem administracji publicznej lub organami, którym powierzono wykonywanie władztwa administracyjnego.
3. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być narodowe banki centralne, właściwe ministerstwa lub inne organy administracji publicznej czy organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej. Państwa członkowskie mogą wyjątkowo ustanowić, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być organem właściwym dla nadzoru do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE. Należy przyjąć odpowiednie uzgodnienia strukturalne dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami nadzoru na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub innych funkcji odpowiedniego organu z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie wymiany informacji i współpracy wymaganych na mocy ust. 4. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, by w ramach właściwych organów, narodowych banków centralnych, właściwych ministerstw lub innych organów funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były operacyjnie niezależne od funkcji nadzoru lub innych funkcji odpowiedniego organu.

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 36).

Pracownicy uczestniczący w wykonywaniu funkcji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie niniejszej dyrektywy podlegają oddzielnym trybom sprawozdawczości i są strukturalnie oddzieleni od trybów sprawozdawczości dla pracowników uczestniczących w wykonywaniu zadań na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub w odniesieniu do innych funkcji odpowiedniego organu.

Na potrzeby niniejszego ustępu, państwa członkowskie lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmują i publikują wszelkie niezbędne odpowiednie przepisy wewnętrzne, w tym przepisy o tajemnicy zawodowej i wymianie informacji między różnymi dziedzinami funkcjonowania.

4. Państwa członkowskie zobowiązują organy pełniące funkcje nadzoru i funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osoby pełniące te funkcje w imieniu tych organów do ścisłej współpracy, jeżeli chodzi o przygotowanie, planowanie i wykonanie decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwy organ są odrębnymi podmiotami, jak i wtedy, gdy obie funkcje pełnione są w ramach tego samego podmiotu.

5. Każde państwo członkowskie wyznacza jedno ministerstwo odpowiedzialne za pełnienie funkcji właściwego ministerstwa na mocy niniejszej dyrektywy.

6. Jeżeli organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest właściwe ministerstwo w danym państwie członkowskim, powiadamia on właściwe ministerstwo o decyzjach podejmowanych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz – z zastrzeżeniem odmiennych przepisów ustanowionych w prawie krajowym – uzyskuje jego zgodę przed wdrożeniem decyzji, które mają bezpośrednie skutki fiskalne lub powiązania systemowe.

7. Decyzje podejmowane zgodnie z niniejszą dyrektywą przez właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz EUNB uwzględniają potencjalny wpływ decyzji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność, oraz ograniczają do minimum skutki niekorzystne dla stabilności finansowej oraz niekorzystne skutki gospodarcze i społeczne w tych państwach członkowskich. Decyzje EUNB podlegają przepisom art. 38 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. Państwa członkowskie zapewniają, by każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne do stosowania działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz były w stanie wykonywać przysługujące im uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. EUNB we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozwija wymaganą wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne, a także monitoruje stosowanie przepisów ust. 8 również za pomocą okresowej wzajemnej oceny.

10. Jeżeli, zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden organ do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekazuje EUNB i Komisji zawierające pełne uzasadnienie powiadomienie o podjęciu takiego działania oraz dokonuje wyraźnego podziału funkcji i obowiązków między te organy, zapewnia odpowiednią koordynację między nimi oraz wyznacza jeden organ jako organ kontaktowy do celów współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami innych państw członkowskich.

11. Państwa członkowskie informują EUNB o organie krajowym lub organach krajowych wyznaczonych jako organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organ kontaktowy, a w stosownych przypadkach o ich konkretnych funkcjach i obowiązkach. EUNB publikuje wykaz tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów kontaktowych.

12. Bez uszczerbku dla art. 85 państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwego organu i ich odnośnego personelu za działania i zaniedbania w kontekście pełnienia ich funkcji na mocy niniejszej dyrektywy.

TYTUŁ II

PRZYGOTOWANIE

ROZDZIAŁ I

Planowanie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 4

Uproszczone obowiązki w odniesieniu do niektórych instytucji

1. Uwzględniając wpływ, jaki upadłość instytucji może mieć na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania lub na gospodarkę ogółem z uwagi na charakter jej działalności, jej strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość i status prawny, lub powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jej działalności, przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz ewentualne świadczenie przez nią usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE, oraz czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogą mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły:

- a) treść i stopień szczegółowości planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 5–12;
 - b) termin, w którym należy sporządzić pierwsze plany naprawy lub plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz częstotliwość aktualizacji planów naprawy lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym może on być krótszy niż termin przewidziany w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 5, art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3;
 - c) treść i stopień szczegółowości informacji wymaganych od instytucji, jak przewidziano w art. 5 ust. 5 oraz art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 2 i w sekcjach A i B załącznika;
 - d) stopień szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 15 i 16 i w sekcji C załącznika;
2. Właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzają ocenę, o której mowa w ust. 1, po konsultacjach, w stosownych przypadkach, z krajowym organem makroostrożnościowym.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku zastosowania uproszczonych obowiązków właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły w dowolnym momencie nałożyć pełne, nieuproszczone obowiązki.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie uproszczonych obowiązków samo w sobie nie miało wpływu na uprawnienia właściwego organu i, w stosownych przypadkach, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego.

5. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2015 r. wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny zgodnie z ust. 1 wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.

6. Przy uwzględnieniu w odpowiednim przypadku doświadczenia uzyskanego w stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 5, EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny, zgodnie z tym ustępem, wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2017 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o sposobie zastosowania przepisów ust. 1, 8, 9 i 10 do instytucji objętych ich jurysdykcją. EUNB przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 grudnia 2017 r. sprawozdanie z wdrożenia ust. 1, 8, 9 i 10. W szczególności sprawozdanie to określa ewentualne rozbieżności dotyczące wdrożenia na szczeblu krajowym przepisów ust. 1, 8, 9 i 10.

8. Z zastrzeżeniem ust. 9 i 10 państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły odstąpić od zastosowania:

a) wymogów zawartych w niniejszym rozdziale sekcje 2 i 3 do instytucji powiązanych z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnionych z wymogów ostrożnościowych na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) wymogów zawartych w sekcji 2 i 3 do instytucji należących do instytucjonalnego systemu ochrony;

9. W razie udzielenia zwolnienia na podstawie ust. 8 państwa członkowskie:

a) stosują wymogi zawarte w niniejszym rozdziale sekcje 2 i 3 na zasadzie skonsolidowanej do organu centralnego i powiązanych z nim instytucji w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

b) wymagają, by instytucjonalny system ochrony spełniał wymogi sekcji 2 we współpracy z każdym ze swoich uczestników, który uzyskał zwolnienie.

W tym celu wszelkie odniesienia do grupy zawarte w rozdziale 1 sekcje 2 i 3 obejmują organ centralny i powiązane z nim instytucje w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ich jednostki zależne, a wszelkie odniesienia do jednostek dominujących lub instytucji objętych nadzorem skonsolidowanym na mocy art. 111 dyrektywy 2013/36/UE obejmują organ centralny.

10. Instytucje podlegające bezpośredniemu nadzorowi Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub stanowiące znaczną część systemu finansowego państwa członkowskiego sporządzają swoje plany naprawy zgodnie z sekcją 2 niniejszego rozdziału i podlegają indywidualnym planom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z sekcją 3.

Do celów niniejszego ustępu działalność instytucji jest w każdym przypadku uznawana za stanowiącą istotną część systemu finansowego danego państwa członkowskiego, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:

a) całkowita wartość jej aktywów przekracza 30 000 000 000 EUR; lub

b) stosunek całkowitej wartości jej aktywów do PKB państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20 %, chyba że całkowita wartość jej aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 EUR;

11. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, szablonów i definicji do ustalania i przekazywania EUNB informacji przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 7, z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Sekcja 2

Planowanie naprawy

Artykuł 5

Plany naprawy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by każda instytucja, która nie należy do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, sporządziła i utrzymywała plan naprawy służący, za pomocą środków podejmowanych przez daną instytucję, poprawie sytuacji finansowej danej instytucji w przypadku znaczącego pogorszenia się jej sytuacji finansowej. Plany naprawy uznaje się za zasady zarządzania w rozumieniu art. 74 dyrektywy 2013/36/UE.

2. Właściwe organy zapewniają, aby instytucje aktualizowały swoje plany naprawy co najmniej raz w roku lub po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji, jej działalności lub jej sytuacji finansowej, która może mieć istotne skutki dla planu naprawy lub wymagać jego zmiany. Właściwe organy mogą zobowiązać instytucje do częstszej aktualizacji swoich planów naprawy.

3. Plany naprawy nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub otrzymania takiego wsparcia.

4. Plan naprawy zawiera w odpowiednim przypadku analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, a także określa aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.

5. Bez uszczerbku dla art. 4 państwa członkowskie zapewniają, by plany naprawy zawierały informacje wymienione w sekcji A załącznika. Państwa członkowskie mogą wymagać zawarcia dodatkowych informacji w planach naprawy.

Plany naprawy obejmują również możliwe środki, które może podjąć instytucja, jeżeli spełnione są warunki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27.

6. Państwa członkowskie wymagają, by plany naprawy zawierały odpowiednie warunki i procedury w celu zapewnienia terminowego przeprowadzenia działań naprawczych, a także szereg wariantów naprawy. Państwa członkowskie wymagają, by plany naprawy uwzględniały szereg scenariuszy bardzo trudnej sytuacji finansowej i makroekonomicznej, odpowiednich dla szczególnych warunków instytucji, w tym scenariuszy przewidujących zdarzenia mające wpływ na cały system, trudną sytuację poszczególnych osób prawnych oraz grup.

7. W ścisłej współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 doprecyzowujące rodzaje scenariuszy do wykorzystania w celach określonych w ust. 6 niniejszego artykułu.

8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że właściwe organy mają prawo zobowiązać instytucję do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których stroną jest ta instytucja.

9. Organ zarządzający instytucji, o której mowa w ust. 1, ocenia i zatwierdza plan naprawy przed przedłożeniem go właściwemu organowi.

10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dodatkowo określających, bez uszczerbku dla art. 4, informacje, które należy ująć w planie naprawy, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 6

Ocena planów naprawy

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje, od których wymaga się sporządzenia planów naprawy na mocy art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 1, do przedłożenia tych planów naprawy właściwemu organowi celem przeprowadzenia ich przeglądu. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do wykazania właściwemu organowi, że plany te spełniają kryteria ust. 2.

2. Właściwe organy, w terminie sześciu miesięcy od przedstawienia każdego planu i po konsultacjach z właściwymi organami państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, i w zakresie stosownym dla danego oddziału, dokonuje przeglądu planu i ocenia, w jakim zakresie plan spełnia wymogi określone w art. 5 oraz następujące kryteria:

a) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że wdrożenie uzgodnień zaproponowanych w planie utrzyma lub przywróci rentowność i sytuację finansową danej instytucji lub grupy, uwzględniając środki przygotowawcze podjęte lub planowane przez tę instytucję;

b) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i konkretne warianty w ramach tego planu będą skutecznie wdrażane w trudnej sytuacji finansowej i unikając w jak największym stopniu wywoływania znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, m.in. w przypadkach, w których inne instytucje muszą wdrażać plany naprawy w tym samym okresie.

3. Oceniając adekwatność planów naprawy, właściwy organ uwzględnia stosowność struktury kapitałowej i struktury finansowania instytucji względem poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka instytucji.

4. Właściwy organ przedstawia plan naprawy organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przeanalizować plan naprawy z myślą o zidentyfikowaniu wszelkich działań w planie naprawy, które mogą negatywnie wpłynąć na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, oraz wydać w tej sprawie zalecenia dla właściwego organu.

5. Jeżeli właściwy organ oceni, że w planie naprawy występują istotne niedociągnięcia lub istnieją potencjalne przeszkody w jego wdrożeniu, powiadamia o swojej ocenie daną instytucję lub jednostkę dominującą grupy i zobowiązuje ją do przedłożenia w terminie dwóch miesięcy, który można przedłużyć o jeden miesiąc za zgodą organów, skorygowanego planu i wykazania, w jaki sposób rozwiązano problem wskazanych niedociągnięć lub przeszkód.

Przed zobowiązaniem instytucji do ponownego przedłożenia planu naprawy właściwy organ daje jej możliwość wyrażenia opinii na temat tego wymogu.

Jeżeli właściwy organ uważa, że problem niedociągnięć i przeszkód nie został właściwie rozwiązany w skorygowanym planie, może polecić instytucji wprowadzenie konkretnych zmian do planu.

6. Jeżeli instytucja nie przedłoży skorygowanego planu naprawy lub jeżeli właściwy organ stwierdzi, że skorygowany plan naprawy nie pozwala w wystarczającym stopniu na usunięcie niedociągnięć lub potencjalnych przeszkód wskazanych podczas pierwotnej oceny, a nie można odpowiednio usunąć niedociągnięć lub przeszkód poprzez polecenie wprowadzenia konkretnych zmian do planu, właściwy organ daje instytucji możliwość zidentyfikowania w rozsądnym terminie zmian, jakich może dokonać w swojej działalności, aby rozwiązać problem niedociągnięć bądź przeszkód we wdrożeniu planu naprawy.

Jeżeli instytucja nie zidentyfikuje takich zmian w terminie wyznaczonym przez właściwy organ lub właściwy organ oceni, że działania zaproponowane przez instytucję nie rozwiązałyby w odpowiedni sposób problemu niedociągnięć lub przeszkód, właściwy organ może polecić instytucji, by podjęła wszelkie środki, jakie uzna za niezbędne i proporcjonalne, z uwzględnieniem wagi niedociągnięć i przeszkód oraz skutków, jakie zastosowanie tych środków może mieć dla działalności instytucji.

Właściwy organ może z zastrzeżeniem art. 104 dyrektywy 2013/36/UE polecić instytucji:

- a) obniżenie profilu ryzyka instytucji, w tym ryzyka utraty płynności;
- b) umożliwienie terminowego wdrożenia środków służących dokapitalizowaniu;
- c) przegląd strategii i struktury instytucji;
- d) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które poprawią odporność głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;
- e) wprowadzenie zmian w strukturze zarządzania instytucją.

Wykaz środków, o których mowa w niniejszym akapicie, nie uniemożliwia państwom członkowskim udzielenia właściwym organom zezwolenia na podjęcie dodatkowych środków na mocy prawa krajowego.

7. Jeżeli właściwy organ zobowiązuje instytucję do podjęcia środków zgodnie z ust. 6, jego decyzja w sprawie środków jest uzasadniona i proporcjonalna:

Instytucja zostaje powiadomiona o decyzji na piśmie i ma prawo odwołania się od niej.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie do celów oceny przewidzianej w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w art. 8 ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 7

Grupowe plany naprawy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by unijne jednostki dominujące sporządziły grupowe plany naprawy i przedłożyły go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany. Grupowe plany naprawy składają się z planu naprawy dla grupy, na której czele stoi unijna jednostka dominująca jako całość. W grupowym planie naprawy określone są środki, których wdrożenia można wymagać na poziomie unijnej jednostki dominującej i poszczególnych jednostek zależnych.

2. Zgodnie z art. 8 właściwe organy mogą zobowiązać jednostki zależne do sporządzenia i przedłożenia planów naprawy na poziomie indywidualnym.

3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany – pod warunkiem że obowiązują wymogi dotyczące poufności, określone w niniejszej dyrektywie – przekazuje grupowe plany naprawy:

- a) odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE;
- b) właściwym organom państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego oddziału;
- c) grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- d) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych.

4. Celem grupowego planu naprawy jest stabilizacja całej grupy lub określonej instytucji należącej do grupy, jeżeli znajdują się one w trudnej sytuacji, tak aby zając się przyczynami trudności lub usunąć te przyczyny i poprawić sytuację finansową danej grupy lub instytucji, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych.

Grupowy plan naprawy obejmuje uzgodnienia mające na celu zapewnienie koordynacji i spójności środków podejmowanych na poziomie unijnej jednostki dominującej, na poziomie podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), a także środków podejmowanych na poziomie jednostek zależnych i, w stosownych przypadkach – zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE – na poziomie istotnych oddziałów.

5. Grupowy plan naprawy i plan sporządzony dla poszczególnych jednostek zależnych obejmuje elementy określone w art. 5. W stosownych przypadkach te plany obejmują uzgodnienia dotyczące potencjalnego wsparcia finansowego w ramach grupy, przyjęte zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zawartej zgodnie z rozdziałem III.

6. Grupowe plany naprawy obejmują szereg wariantów naprawy określających działania, które należy podjąć w scenariuszach, o których mowa w art. 5 ust. 6.

Dla każdego ze scenariuszy w grupowym planie naprawy wskazuje się, czy występują przeszkody do wdrożenia środków naprawczych w ramach grupy, w tym na poziomie poszczególnych podmiotów objętych tym planem, oraz czy występują znaczne przeszkody praktyczne lub prawne do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań lub aktywów w ramach grupy.

7. Organ zarządzający podmiotu sporządzającego grupowy plan naprawy zgodnie z ust. 1 ocenia i zatwierdza grupowy plan naprawy przed przedłożeniem go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.

Artykuł 8

Ocena grupowych planów naprawy

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany wraz z właściwymi organami jednostek zależnych, po konsultacjach z właściwymi organami, o których mowa w art. 116 dyrektywy 2013/36/UE, oraz z właściwymi organami istotnych oddziałów w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, dokonują przeglądu grupowego planu naprawy oraz oceniają zakres, w jakim plan ten spełnia wymogi i kryteria określone w art. 6 i 7. Ocena dokonywana jest zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 i niniejszym artykule oraz uwzględnia ona potencjalny wpływ zastosowania środków naprawczych na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych starają się podjąć wspólną decyzję w sprawie:

a) przeglądu i oceny grupowego planu naprawy;

b) tego, czy dla instytucji należących do grupy należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej; oraz

c) stosowania środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6.

Strony starają się podjąć wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany grupowego planu naprawy zgodnie z art. 7 ust. 3.

EUNB na wniosek właściwego organu może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Jeżeli w terminie czterech miesięcy od daty przekazania właściwe organy nie podejmą wspólnej decyzji w sprawie przeglądu i oceny grupowego planu naprawy lub w sprawie wszelkich środków, jakie zobowiązana jest podjąć unijna jednostka dominująca zgodnie z art. 6 ust. 5 i 6, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w tych sprawach. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję po uwzględnieniu przekazanych w terminie czterech miesięcy opinii i zastrzeżeń innych właściwych organów. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o swojej decyzji unijną jednostkę dominującą i pozostałe właściwe organy.

Jeżeli pod koniec tego czteromiesięcznego okresu którykolwiek z właściwych organów, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę wymienioną w ust. 7 do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu sprawującego nadzór skonsolidowany.

4. W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy od daty przekazania właściwe organy nie podejmą wspólnej decyzji w sprawie:

- a) tego, czy dla instytucji objętych ich jurysdykcją należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej, lub
- b) zastosowania na poziomie jednostek zależnych środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6,

każdy właściwy organ samodzielnie podejmuje decyzję w tej sprawie.

Jeżeli pod koniec tego czteromiesięcznego okresu którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę wymienioną w ust. 7 do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwy organ jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja właściwego organu odpowiedzialnego za jednostkę zależną na poziomie indywidualnym.

5. Pozostałe właściwe organy, które nie wyrażą sprzeciwu na mocy ust. 4, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu naprawy, obejmującego podmioty powiązane podlegające jurysdykcji tych organów.

6. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 2 lub 5, oraz decyzje podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 3 i 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich.

7. Na wniosek właściwego organu zgodnie z ust. 3 lub 4 EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/2010 jedynie w odniesieniu do oceny planów naprawy i wdrożenia środków określonych w art. 6 ust. 6 lit. a), b) i d).

Artykuł 9

Wskaźniki planu naprawy

1. Na użytek art. 5–8 właściwe organy wymagają, aby poszczególne plany naprawy uwzględniały ramy wskaźników ustanowionych przez instytucję, określające punkty, w których mogą zostać podjęte stosowne działania, o których mowa w planie. Właściwe organy muszą zatwierdzić te wskaźniki w trakcie oceny planów naprawy zgodnie z art. 6 i 8. Wskaźniki te mogą być natury jakościowej lub ilościowej, związane z sytuacją finansową instytucji i muszą być łatwe do monitorowania. Właściwe organy zapewniają, by instytucje wprowadziły stosowne ustalenia dotyczące regularnego monitorowania wskaźników.

Niezależnie od akapitu pierwszego instytucja może:

- a) podjąć działanie na podstawie swojego planu naprawy, jeżeli nie został osiągnięty odpowiedni wskaźnik, lecz zarząd instytucji uważa to za stosowne z uwagi na okoliczności; lub
- b) zrezygnować z podjęcia takiego działania, jeżeli zarząd instytucji nie uważa tego za stosowne z uwagi na okoliczności sytuacji.

O decyzji w sprawie podjęcia działania, o którym mowa w planie naprawy, lub w sprawie rezygnacji z podjęcia takiego działania, powiadamia się bezzwłocznie właściwy organ.

2. Do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 określające minimalny wykaz wskaźników jakościowych i ilościowych, o których mowa w ust. 1.

Sekcja 3

Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 10

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po konsultacjach z właściwym organem i z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdej instytucji nienależącej do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje, o których mowa w ust. 7 lit. a), są ujawniane zainteresowanej instytucji.

2. Przy sporządzaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji identyfikuje wszelkie istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, jeżeli jest to niezbędne i proporcjonalne, wskazuje stosowne działania w celu usunięcia tych przeszkód, zgodnie z rozdziałem II niniejszego tytułu.

3. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się właściwe scenariusze, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani
- c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

4. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, a także określa aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje do udzielenia im pomocy w sporządzaniu i aktualizowaniu planów.

6. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich istotnych zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności, lub sytuacji finansowej, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub które w inny sposób powodują konieczność zmiany planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów przeglądu lub aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucje i właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zmianach, które powodują konieczność przeglądu lub aktualizacji tych planów.

7. Bez uszczerbku dla art. 4, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, w stosunku do danej instytucji. Plan zawiera, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określa ilościowo:

- a) streszczenie głównych elementów planu;
- b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji;
- d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
- e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i z art. 15;
- f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 17 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 15;
- g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów danej instytucji;
- h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 11 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania żadnego z następujących rodzajów wsparcia;
 - (i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
 - (ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani
 - (iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych;
- j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy, oraz właściwe terminy;
- k) opis krytycznych współzależności;
- l) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury, a także ocenę możliwości przeniesienia pozycji klienta;
- m) analizę wpływu planu na pracowników instytucji, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;
- n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;

- o) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na mocy art. 45 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, termin spełnienia tego wymogu;
- p) w stosownych przypadkach, minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 45 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, termin spełnienia tego wymogu;
- q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnej instytucji;
- r) w stosownych przypadkach opinię wyrażoną przez instytucję w sprawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo zobowiązać instytucję i podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których są stroną. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może sprecyzować okres, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), mają być w stanie przedstawić te rejestry. Ten sam okres ma zastosowanie do wszystkich instytucji i wszystkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objętych jego jurysdykcją. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć decyzję o ustaleniu różnych okresów w odniesieniu do różnych rodzajów umów finansowych, o których mowa w art. 2 pkt 100. Niniejszy ustęp nie ma wpływu na uprawnienia właściwego organu w zakresie gromadzenia informacji.

9. EUNB, po konsultacjach z ERRS, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zawartość planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 11

Informacje do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz współpraca ze strony instytucji

- 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo żądać od instytucji:
 - a) współpracy w możliwie największym stopniu przy sporządzaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) przekazania im, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych organów, wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo żądać przekazania między innymi informacji i analiz wymienionych w sekcji B załącznika.

2. Właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich współpracują z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu weryfikacji, czy niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są już dostępne. Jeżeli informacje te są dostępne, właściwe organy przekazują te informacje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie procedur oraz minimalny zestaw standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji na mocy niniejszego artykułu.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 12

Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych i po konsultacjach z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządziły grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie całej grupy, której przewodzi unijna jednostka dominująca, w drodze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie unijnej jednostki dominującej lub w drodze rozwiązania oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostek zależnych. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) unijnej jednostki dominującej;
 - b) jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych w Unii;
 - c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz
 - d) z zastrzeżeniem przepisów tytułu VI, jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych poza Unią;
2. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sporządzany na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11.
3. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
- a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które w ramach scenariuszy przewidzianych w art. 10 ust. 3 mają zostać podjęte w odniesieniu do podmiotów powiązanych, zarówno w formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej i instytucji zależnych, jak i w formie skoordynowanych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących instytucji zależnych;
 - b) zawiera analizę, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów powiązanych i mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające osobie trzeciej nabycie całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich oraz konsekwencje restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii;
 - d) wskazuje środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne w celu ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieujęte w niniejszej dyrektywie, jakie zamierza podjąć grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy;
 - f) wskazuje, w jaki sposób mogłyby być finansowane działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jeżeli będzie wymagane zastosowanie mechanizmów finansowania, określa zasady podziału odpowiedzialności za to finansowanie między źródłami finansowania w poszczególnych państwach członkowskich. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:
 - (i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
 - (ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani

- (iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

Zasady ustanowione w planie są określone na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów oraz uwzględniają w szczególności art. 107 ust. 5 oraz wpływ na stabilność finansową we wszystkich odnośnych państwach członkowskich.

4. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 16 jest dokonywana jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem. Szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonanej zgodnie z art. 16, jest zawarty w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może wywierać nieproporcjonalnego wpływu na żadne państwo członkowskie.

6. EUNB po konsultacjach z ERRS opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające zawartość grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy uwzględnieniu różnorodności modeli biznesowych grup na rynku wewnętrznym.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 13

Wymogi i procedura dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Unijne jednostki dominujące przedkładają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które mogą być wymagane zgodnie z art. 11. Informacje te dotyczą unijnej jednostki dominującej oraz w wymaganym stopniu każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit c) i d).

Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w niniejszej dyrektywie, przekazuje informacje przedłożone zgodnie z niniejszym ustępem:

- a) EUNB;
- b) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych;
- c) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału;
- d) odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE; oraz
- e) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których siedzibę mają podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d).

Informacje przekazane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla danych instytucji zależnych, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, oraz odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE, obejmują co najmniej wszystkie informacje, które są istotne z punktu widzenia jednostki zależnej lub istotnego oddziału. Informacje przekazane EUNB obejmują wszystkie informacje istotne z punktu widzenia roli EUNB w stosunku do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku informacji dotyczących jednostek zależnych z państw trzecich, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ma obowiązku przekazywania tych informacji bez zgody odpowiedniego organu nadzorczego lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz po konsultacjach z odpowiednimi właściwymi organami, w tym właściwymi organami jurysdykcji państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, sporządziły i utrzymywały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, według własnego uznania i z zastrzeżeniem wymogów dotyczących poufności określonych w art. 98 niniejszej dyrektywy, zaangażować w sporządzanie i utrzymywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich z jurysdykcji, w których siedzibę mają należące do grupy jednostki zależne lub finansowe spółki holdingowe lub istotne oddziały, o których mowa w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności lub sytuacji finansowej grupy, w tym dowolnego podmiotu powiązanego, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na plan lub wymagać jego zmiany.

4. Przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych.

Wyżej wymienione organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję unijnej jednostce dominującej.

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojedynczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną samodzielnie podejmuje decyzję oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojedynczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.

7. Pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyrażą sprzeciwu na mocy ust. 6, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty powiązane znajdujące się w ich jurysdykcjach.

8. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 4 i 7, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 5 i 6, są uznawane za ostateczne i stosowane przez pozostałe odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Zgodnie z ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może zapewnić wsparcie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, chyba że którykolwiek z odnośnych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że zakres przedmiotowy sporu może w jakikolwiek sposób nakładać się na zakres kompetencji państwa członkowskiego w obszarze fiskalnym.

10. W przypadku, gdy wspólne decyzje zostaną podjęte zgodnie z ust. 4 i 7 oraz jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni na podstawie ust. 9, że przedmiot sporu dotyczącego grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wpływa na obowiązki budżetowe danych państw członkowskich, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozpoczyna ponowną ocenę grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

Artykuł 14

Przekazywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym organom

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje właściwym organom plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z wszelkimi zmianami w tych planach.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje odpowiednim właściwym organom grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie zmiany w tych planach.

ROZDZIAŁ II

Możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 15

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwymi organami oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji nienależącej do grupy bez zakładania żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;
- c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tej instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma odnośna instytucja lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez tę instytucję. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadamiają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji zostało uznane za niemożliwe.

2. Do celów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bada co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego artykułu jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 oraz do celów sporządzenia i aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10.

4. EUNB, po konsultacji z ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kwestii i kryteriów, które mają zostać zbadane na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, jak przewidziano w ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 16.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 16

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacjach z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i z właściwymi organami takich jednostek zależnych oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bez zakładania żadnego z następujących elementów:

- a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;
- b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;
- c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo ich restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie wobec grupy lub podmiotów powiązanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwach członkowskich, w których mają siedzibę podmioty powiązane, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez podmioty powiązane, w przypadku gdy można oddzielić w rozsądnym terminie lub w inny sposób. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadamiają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy podlega analizie przez kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 88.

2. Na użytek oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji badają co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.

3. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy na mocy niniejszego artykułu jest dokonywana jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zgodnie z art. 12. Ocena jest przeprowadzana w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.

Artykuł 17

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by – jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem, stwierdzi, że istnieją potencjalne istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji – organ ten pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń daną instytucję, właściwy organ i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały.

2. Wymóg sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spoczywający na organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wymóg podjęcia wspólnej decyzji w sprawie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spoczywający na odpowiednich organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których to wymogach mowa w art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 4, zostają zawieszane w następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do chwili zatwierdzenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków służących usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 dana instytucja proponuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ewentualne środki służące ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w powiadomieniu. Po konsultacjach z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają wspomniane istotne przeszkody.

4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że środki zaproponowane przez instytucję zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie wspomnianych przeszkód, organ ten – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu – wymaga od danej instytucji, aby podjęła alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz pisemnie powiadamia o tych środkach daną instytucję, która w ciągu jednego miesiąca ma przedstawić plan uwzględniający te środki.

Wskazując alternatywne środki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi pokazać, dlaczego środki zaproponowane przez daną instytucję nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykazać, że zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w kontekście usuwania przeszkód w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę zagrożenie dla stabilności finansowej, jakie stwarzają przeszkody w możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wpływ środków na działalność instytucji, jej stabilność i jej zdolność wnoszenia wkładu do gospodarki.

5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do podjęcia dowolnego z następujących środków:

- a) zobowiązanie danej instytucji do zmiany umów dotyczących finansowania w ramach grupy lub zrewidowania faktu nieposiadania takich umów lub opracowania umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z podmiotami trzecimi, w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;
- b) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;
- c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych, istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) zobowiązanie danej instytucji do zbycia określonych aktywów;
- e) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;
- f) ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;
- g) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych instytucji lub dowolnego podmiotu powiązanego – bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanego przez instytucję – w celu ograniczenia złożoności, aby zapewnić możliwość prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- h) zobowiązanie instytucji lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
- i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45;
- j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II, które wyemitowały z myślą o zapewnieniu, by ewentualna decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument; oraz
- k) jeżeli dana instytucja jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej daną instytucję, o ile jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.

6. Decyzja podjęta zgodnie z ust. 1 lub 4 musi spełniać następujące wymogi:

- a) zawierać uzasadnienie danej oceny lub danych ustaleń;
- b) wskazywać, w jaki sposób ocena lub ustalenia są zgodne z wymogami dotyczącymi proporcjonalności określonymi w ust. 4; oraz
- c) musi przysługiwać prawo do odwołania od tej decyzji.

7. Przed określeniem środków, o których mowa w ust. 4, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem i, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym krajowym organem makroostrożnościowym, należy rozważyć potencjalny wpływ tych środków na konkretną instytucję, wewnętrzny rynek usług finansowych, stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich i w całej Unii.

8. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 określające dalsze szczegóły dotyczące środków przewidzianych w ust. 5 oraz okoliczności, w jakich poszczególne środki mogą zostać zastosowane.

Artykuł 18

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych, po konsultacjach z kolegium organów nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, analizują ocenę wymaganą na mocy art. 16 w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmują wszelkie uzasadnione kroki, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 17 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich instytucji należących do grupy.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych, które przedstawiają go jednostkom zależnym podlegającym ich nadzorowi, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacjach z właściwymi organami i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy. Sprawozdanie rozważa wpływ na model biznesowy danej instytucji oraz zaleca proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego organu są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania unijna jednostka dominująca może przedstawić uwagi i zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące usunięciu przeszkód wskazanych w sprawozdaniu.

4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacjach z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej ustalenia istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia tych przeszkód, uwzględniających ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

5. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie czterech miesięcy od złożenia wszelkich spostrzeżeń unijnej jednostki dominującej lub po upływie czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 3, w zależności od tego, który z nich upływa wcześniej. Decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który to dokument grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje unijnej jednostce dominującej.

Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w podjęciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 5, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą stosownych środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kieruje tę decyzję do unijnej jednostki dominującej.

Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę wymienioną w ust. 9 niniejszego artykułu do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych samodzielnie podejmują decyzję o stosownych środkach, jakie mają podjąć jednostki zależne na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 17 ust. 4. Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja jest przekazywana odnośnie jednostce zależnej i grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę wymienioną w ust. 9 niniejszego artykułu do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.

8. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 5, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 6, są uznawane za ostateczne i są stosowane przez pozostałe odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w sprawie jakichkolwiek środków określonych w art. 17 ust. 5 lit. g), h) lub k) EUNB może – na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 6 lub 7 niniejszego artykułu – udzielić wsparcia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ III

Wsparcie finansowe w ramach grupy

Artykuł 19

Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucja dominująca z państwa członkowskiego, unijna instytucja dominująca lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), oraz ich jednostki zależne w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi objętymi nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez daną jednostkę dominującą mogły zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej innej stronie umowy, która spełnia warunki w zakresie wczesnej interwencji na mocy art. 27, o ile spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do mechanizmów finansowych w ramach grupy, w tym mechanizmów finansowania i funkcjonowania scentralizowanych mechanizmów finansowania, pod warunkiem że żadna ze stron takich mechanizmów nie spełnia warunków w zakresie wczesnej interwencji.

3. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy nie stanowi warunku wstępnego dla:

a) udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy jakimkolwiek podmiotowi powiązanemu, który doświadcza trudności finansowych, jeżeli dana instytucja postanowi tak postąpić w oparciu o analizę poszczególnych przypadków i zgodnie z polityką grupy, o ile nie stanowi to zagrożenia dla całej grupy; lub

b) prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim.

4. Państwa członkowskie usuwają wszelkie przeszkody prawne w przepisach krajowych, utrudniające transakcje dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy realizowane zgodnie z niniejszym rozdziałem, przy założeniu że żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia państwu członkowskim nałożenia ograniczeń na transakcje w ramach grupy w związku z przepisami krajowymi wykonującymi opcje przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub dokonującymi transpozycji dyrektywy 2013/36/UE lub wymagającymi rozdzielenia części grupy lub działalności prowadzonej w obrębie grupy ze względów stabilności finansowej.

5. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może:

a) obejmować jedną lub większą liczbę jednostek zależnych grupy i może przewidywać wsparcie finansowe ze strony jednostki dominującej na rzecz jednostek zależnych, ze strony jednostek zależnych na rzecz jednostki dominującej, między jednostkami zależnymi grupy, które są stronami umowy, lub jakąkolwiek inną kombinację;

b) przewidywać wsparcie finansowe w formie pożyczki, udzielenia gwarancji, udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie lub dowolną kombinację tych form wsparcia finansowego, w jednej transakcji lub większej ich liczbie, w tym między beneficjentem wsparcia a osobą trzecią.

6. Jeżeli zgodnie z warunkami umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy jeden z podmiotów powiązanych zgadza się udzielić wsparcia finansowego innemu podmiotowi powiązanemu, umowa może zawierać wzajemne uzgodnienie przewidujące udzielenie wsparcia przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

7. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy określa zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji zrealizowanej w ramach tej umowy. Zasady te obejmują wymóg określenia tego wynagrodzenia w momencie udzielania wsparcia finansowego. Umowa, w tym zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i pozostałe warunki umowy, są zgodne z następującymi zasadami:

- a) przy zawieraniu umowy każda strona musi działać dobrowolnie;
- b) przy zawieraniu umowy i ustalaniu wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego każda strona musi działać w swoim najlepszym interesie, który może uwzględniać wszelkie bezpośrednio lub pośrednio korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego;
- c) każda strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – musi uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji;
- d) rozważając udzielenie wsparcia finansowego może uwzględniać informacje, które są posiadane przez stronę udzielającą wsparcia finansowego w związku z tym, że należy ona do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe, i które są niedostępne dla rynku; oraz
- e) zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego nie muszą uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.

8. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w opinii odnośnych właściwych organów w momencie zawierania proponowanej umowy żadna ze stron nie spełnia warunków wczesnej interwencji.

9. Państwa członkowskie zapewniają, by wszelkie prawa, roszczenia lub działania wynikające z umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy mogły być wykonywane wyłącznie przez strony umowy, z wyłączeniem osób trzecich.

Artykuł 20

Przegląd proponowanej umowy przez właściwe organy oraz mediacja

1. Unijna instytucja dominująca przedkłada organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany wniosek o zatwierdzenie każdej umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, proponowanej na mocy art. 19. Wniosek zawiera tekst proponowanej umowy oraz wskazuje podmioty powiązane, które zamierzają zostać stronami umowy.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie przekazuje wniosek organom właściwym dla poszczególnych jednostek zależnych, które zamierzają zostać stronami umowy, w celu podjęcia wspólnej decyzji.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany, zgodnie z procedurą określoną w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, zatwierdza wniosek, jeżeli warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23.
4. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, zgodnie z procedurą określoną w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, zakazać zawarcia proponowanej umowy, jeżeli zostanie ona uznana za niezgodną z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23.
5. Właściwe organy dokładają wszelkich starań w ramach swoich uprawnień, aby podjąć wspólną decyzję, uwzględniając potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym wszelkie konsekwencje budżetowe we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, dotyczącą tego, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23, w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania wniosku przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wnioskodawcy.

EUNB może na wniosek właściwego organu udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez właściwe organy w terminie czterech miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie wniosku. Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane we wspomnianym terminie czterech miesięcy. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o swojej decyzji wnioskodawcę i pozostałe właściwe organy.

7. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

Artykuł 21

Zatwierdzenie proponowanej umowy przez akcjonariuszy

1. Państwa członkowskie określają wymóg, zgodnie z którym wszelkie proponowane umowy zatwierdzone przez właściwe organy są przedkładane do zatwierdzenia akcjonariuszom każdego podmiotu powiązanego, który zamierza zostać stroną umowy. W takim przypadku umowa jest wiążąca jedynie w odniesieniu do tych stron, których akcjonariusze zatwierdzili umowę zgodnie z ust. 2.

2. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy jest wiążąca w odniesieniu do podmiotu powiązanego wyłącznie jeśli jego akcjonariusze udzielili zgody zarządowi tego podmiotu do podjęcia decyzji o udzieleniu lub otrzymaniu wsparcia finansowego przez dany podmiot powiązany zgodnie z warunkami umowy oraz zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, a taka zgoda akcjonariuszy nie została cofnięta.

3. Organ zarządzający każdego z podmiotów będących stroną umowy co roku składa akcjonariuszom sprawozdanie dotyczące funkcjonowania umowy i wykonania wszelkich decyzji podjętych na mocy tej umowy.

Artykuł 22

Przekazywanie umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Właściwe organy przekazują odpowiednim organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, które zostały przez nie zatwierdzone, a także wszelkie zmiany w tych umowach.

Artykuł 23

Warunki wsparcia finansowego w ramach grupy

1. Wsparcie finansowe przez podmiot powiązany zgodnie z art. 19 może być udzielone wyłącznie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) istnieją rozsądne oczekiwania, że udzielone wsparcie w znaczący sposób pomoże podmiotowi powiązanemu otrzymującemu wsparcie przezwyciężyć trudności finansowe;
- b) udzielenie wsparcia finansowego ma na celu utrzymanie lub przywrócenie stabilności finansowej całej grupy lub któregośkolwiek podmiotu powiązanego i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- c) wsparcie finansowe jest udzielane na określonych warunkach, w tym za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 19 ust. 47;

- d) na podstawie informacji dostępnych zarządowi podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego w momencie podejmowania decyzji o udzieleniu takiego wsparcia istnieją rozsądne perspektywy, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie wypłaci wynagrodzenie z tytułu wsparcia, a jeżeli wsparcie ma postać pożyczki – zwróci pożyczkę. Jeżeli wsparcie przyjmuje postać gwarancji lub dowolną formę zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla odbiorcy, jeśli gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane;
- e) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- f) udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej w szczególności w państwie członkowskim podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- g) podmiot powiązany udzielający wsparcia spełnia w momencie jego udzielenia wymogi dyrektywy 2013/36/UE odnoszące się do kapitału lub płynności oraz wszelkie wymogi nałożone na podstawie art. 104 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymogów przez dany podmiot powiązany, chyba że zezwoli na to właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej nad podmiotem udzielającym wsparcia;
- h) podmiot powiązany udzielający wsparcia w momencie jego udzielenia spełnia wymogi dotyczące dużego ryzyka określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz w dyrektywie 2013/36/UE, w tym wszelkie krajowe przepisy ustawowe wykonujące zawarte w tej dyrektywie opcje, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymogów przez dany podmiot powiązany, chyba że zezwoli na to właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej nad podmiotem powiązanym, który udziela wsparcia;
- i) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przepisów ust. 1 lit. a), c), e) i i).

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. EUNB do dnia 3 stycznia 2016 r. wyda wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu wspierania konwergencji praktyk, aby określić warunki określone w ust. 1 lit. b), d), f), g i h)) niniejszego artykułu.

Artykuł 24

Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego

Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez zarząd podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego. Decyzja ta zawiera uzasadnienie i wskazuje cel proponowanego wsparcia finansowego. W szczególności decyzja wskazuje, w jaki sposób udzielenie wsparcia finansowego jest zgodne z warunkami określonymi w art. 23 ust. 1. Decyzja o przyjęciu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez zarząd podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe.

Artykuł 25

Prawo właściwych organów do sprzeciwu

1. Przed udzieleniem wsparcia zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zarząd podmiotu powiązanego zamierzającego udzielić wsparcia finansowego powiadamia o tym:

- a) swój właściwy organ;

- b) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i c), w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- c) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i b), właściwy organ podmiotu powiązanego, otrzymującego wsparcie finansowe; oraz
- d) EUNB.

Powiadomienie obejmuje uzasadnioną decyzję zarządu zgodnie z art. 24 oraz szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego, łącznie z kopią umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.

2. W terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania kompletnego powiadomienia właściwy organ dla podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego może się zgodzić na udzielenie wsparcia, może go zakazać lub je ograniczyć, jeżeli oceni, że warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy określone w art. 23 nie zostały spełnione. Decyzja właściwego organu o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu zawiera uzasadnienie.

3. Decyzja właściwego organu o zgodzie na udzielenie wsparcia finansowego, jego zakazaniu lub ograniczeniu jest bezzwłocznie przekazywana:

- a) organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany;
- b) właściwemu organowi dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie; oraz
- c) EUNB.

Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie informuje pozostałych członków kolegium organów nadzoru i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ odpowiedzialny za podmiot powiązany otrzymujący wsparcie mają zastrzeżenia dotyczące decyzji o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu, mogą one w terminie dwóch dni skierować daną sprawę do EUNB i zwrócić się o jego wsparcie zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. Jeżeli właściwy organ nie zakazuje wsparcia finansowego ani go nie ograniczy w terminie wskazanym w ust. 2, lub zgodzi się na jego udzielenie przed upływem tego terminu, wsparcie finansowe może być udzielone zgodnie z warunkami przedłożonymi właściwemu organowi.

6. Decyzja zarządu instytucji o udzieleniu wsparcia finansowego jest przekazywana:

- a) właściwemu organowi;
- b) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i c) i w stosownych przypadkach organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany;
- c) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i b), właściwy organ dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe; oraz
- d) EUNB.

Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie informuje pozostałych członków kolegium organów nadzoru i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. Jeżeli właściwy organ ograniczy lub zakazuje wsparcia finansowego grupy zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i jeżeli grupowy plan naprawy zgodnie z art. 7 ust. 5 zawiera odniesienie do wsparcia finansowego w ramach grupy, właściwy organ dla podmiotu powiązanego, któremu ograniczono wsparcia lub go zakazano, może się zwrócić do organu sprawującego nadzór skonsolidowany o ponowną ocenę grupowego planu naprawy zgodnie z art. 8 lub, jeżeli plan naprawy jest opracowany na zasadzie indywidualnej, zwrócić się do podmiotu powiązanego o przedłożenie zmiennej plany naprawy.

Artykuł 26

Ujawnianie informacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty powiązane podawały do publicznej wiadomości, czy są stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z art. 19 czy też nie, i aby podały do publicznej wiadomości opis ogólnych warunków tej umowy i nazwy podmiotów powiązanych będących jej stronami oraz aby aktualizowały te informacje co najmniej raz w roku.

Zastosowanie mają art. 431–434 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formy i zakresu opisu, o którym mowa w ust. 1.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

TYTUŁ III

WCZESNA INTERWENCJA

Artykuł 27

Środki wczesnej interwencji

1. Jeżeli instytucja narusza lub ze względu między innymi na gwałtownie pogarszającą się sytuację finansową, w tym pogarszającą się sytuację płynności, rosnący poziom dźwigni, rosnącą liczbę pożyczek zagrożonych lub koncentrację ekspozycji, zgodnie z oceną na podstawie szeregu kryteriów, które mogą obejmować wymóg funduszy własnych instytucji plus 1,5 punktu procentowego, prawdopodobnie w bliskiej przyszłości naruszy wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2013/36/UE lub tytułu II dyrektywy 2014/65/UE lub którykolwiek z art. 3–7, 14–17 i 24, 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, bez uszczerbku dla środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE w stosownych przypadkach dysponowały, co najmniej następującymi środkami:

- a) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w planie naprawy lub zgodnie z art. 5 ust. 2 do aktualizacji takiego planu naprawy, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, lub do wdrożenia w określonym czasie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków wskazanych w zaktualizowanym planie w celu zapewnienia, by warunki, o których mowa w akapicie pierwszym zdanie wprowadzające nie mają już zastosowania;
- b) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zbadania sytuacji, określenia środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenia programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;
- c) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli zarząd nie wypełni tego wymogu, możliwością bezpośredniego zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danej instytucji, w obu przypadkach z możliwością określenia porządku obrad i nałożenia wymogu rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji przez akcjonariuszy;
- d) możliwością żądania odwołania lub zastąpienia jednego członka lub większej liczby członków zarządu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla, jeżeli osoby te zostaną uznane za niezdolne do wypełniania powierzonych im obowiązków na podstawie art. 13 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 9 dyrektywy 2014/65/UE;
- e) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do sporządzenia, a następnie negocjacji planu w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tej instytucji w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy;

- f) możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strategii biznesowej instytucji;
- g) możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej lub strukturze operacyjnej instytucji; oraz
- h) możliwością uzyskania, w tym za pomocą kontroli na miejscu, i przekazania organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich informacji niezbędnych do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji i oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji zgodnie z art. 36.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy powiadomiły organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie po ustaleniu, że warunki określone w ust. 1 są spełnione w odniesieniu do instytucji, i aby uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały uprawnienia do nałożenia na daną instytucję wymogu skontaktowania się z potencjalnymi nabywcami w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 39 ust. 2 i przepisów dotyczących poufności określonych w art. 84.

3. W odniesieniu do każdego ze środków, o których mowa w ust. 1, właściwe organy określą odpowiedni termin realizacji oraz oceny przez właściwe organy skuteczności środka.

4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu wsparcia jednolitego stosowania kryteriów powodujących zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. EUNB, uwzględniając w odpowiednim przypadku doświadczenie nabyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 4 może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych kryteriów powodujących zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 28

Odwołanie kadry kierowniczej wyższego szczebla i zarządu

Jeżeli następuje znaczące pogorszenie sytuacji finansowej instytucji lub jeżeli ma miejsce poważne naruszenie przepisów ustawowych wykonawczych lub statutów instytucji, bądź jeżeli występują poważne nieprawidłowości administracyjne, a inne środki podjęte zgodnie z art. 27 nie wystarczają do zaradzenia temu pogorszeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły wymagać odwołania kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu instytucji w całości lub w odniesieniu do pojedynczych osób. Powołanie nowej kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu odbywa się zgodnie z prawem krajowym i unijnym i podlega zatwierdzeniu przez właściwy organ lub zgodzie właściwego organu.

Artykuł 29

Tymczasowy administrator

1. Jeżeli właściwy organ uzna wymianę kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu, o której mowa w art. 28, za niewystarczającą, aby zaradzić sytuacji, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły powołać jednego tymczasowego administratora instytucji lub większej liczby tymczasowych administratorów. Właściwe organy mogą, proporcjonalnie do danych okoliczności, powołać dowolnego administratora w celu tymczasowego zastąpienia organu zarządzającego instytucji albo w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, a właściwy organ określa to w decyzji w momencie powołania administratora. Jeżeli właściwy organ powoła tymczasowego administratora w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, w momencie powołania takiego administratora właściwy organ precyzuje również rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz ewentualne wymogi nakładające na organ zarządzający instytucji obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań bądź też obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań. Właściwy organ ma obowiązek podać do wiadomości publicznej informację o powołaniu ewentualnego tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania instytucji. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by ewentualny tymczasowy administrator posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji oraz by nie znajdował się w sytuacji konfliktu interesów.

2. Właściwy organ określa uprawnienia tymczasowego administratora w momencie jego powołania, proporcjonalnie do danych okoliczności. Uprawnienia takie mogą obejmować niektóre lub wszystkie uprawnienia organu zarządzającego danej instytucji zgodnie z jej statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania niektórych lub wszystkich funkcji administracyjnych organu zarządzającego danej instytucji. Uprawnienia tymczasowego administratora w odniesieniu do instytucji są zgodne z mającym zastosowanie prawem spółek.

3. Właściwy organ określa rolę i funkcje tymczasowego administratora w momencie jego powołania; mogą one obejmować ustalenie sytuacji finansowej instytucji, zarządzanie działalnością lub częścią działalności instytucji w celu utrzymania lub przywrócenia sytuacji finansowej instytucji oraz podejmowanie środków w celu przywrócenia należytego i ostrożnego zarządzania działalnością instytucji. W momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ określa ewentualne ograniczenia co do jego roli i zadań.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy miały wyłączne uprawnienia do powoływania i odwoływania ewentualnego tymczasowego administratora. Właściwy organ może odwołać tymczasowego administratora w dowolnym momencie i z dowolnej przyczyny. Właściwy organ może zmienić warunki powołania tymczasowego administratora w dowolnym momencie, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu.

5. Właściwy organ może nałożyć wymóg, aby określone działania tymczasowego administratora podlegały uprzedniej zgodzie właściwego organu. Właściwy organ określa takie ewentualne wymogi w momencie powołania tymczasowego administratora lub w momencie ewentualnej zmiany warunków jego powołania.

W każdym przypadku tymczasowy administrator może wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy instytucji i ustalenia porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody właściwego organu.

6. Właściwy organ może nałożyć wymóg, by tymczasowy administrator sporządzał sprawozdania na temat sytuacji finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzanych w trakcie wykonywania swoich zadań w odstępach czasu ustalonych przez właściwy organ oraz na końcu sprawowania powierzonej mu funkcji.

7. Tymczasowy administrator jest powoływany na okres nie dłuższy niż jeden rok. Okres ten w wyjątkowej sytuacji może zostać przedłużony, jeżeli nadal spełnione są warunki powołania tymczasowego administratora. Właściwy organ jest odpowiedzialny za ustalenie, czy występują stosowne warunki do przedłużenia mandatu tymczasowego administratora, i za przedłożenie akcjonariuszom uzasadnienia takiej decyzji

8. Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu powołanie tymczasowego administratora nie narusza praw akcjonariuszy, zgodnie z unijnym lub krajowym prawem spółek.

9. Państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność ewentualnego tymczasowego administratora za działania i zaniedbania w ramach wykonywania powierzonych mu obowiązków tymczasowego administratora zgodnie z ust. 3.

10. Tymczasowego administratora powołanego na mocy niniejszego artykułu nie można uznać za odpowiednika dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy prawa krajowego.

Artykuł 30

Koordinacja środków wczesnej interwencji oraz powołanie tymczasowego administratora w odniesieniu do grup

1. Jeżeli warunki nałożenia wymogów na podstawie art. 27 lub powołania tymczasowego administratora z art. 29 są spełnione w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia EUNB i konsultuje się z pozostałymi właściwymi organami działającymi w ramach kolegium organów nadzoru.

2. Po takim powiadomieniu i konsultacjach organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję, czy zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27, czy powołać tymczasowego administratora na mocy art. 29 w odniesieniu do danej unijnej jednostki dominującej, biorąc pod uwagę wpływ tych środków na jednostki należące do grupy w innych państwach członkowskich. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia o decyzji pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru i EUNB.

3. Jeżeli warunki nałożenia wymogów na mocy art. 27 lub powołania tymczasowego administratora na mocy art. 29 są spełnione w odniesieniu do jednostki zależnej unijnej jednostki dominującej, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej, który zamierza podjąć jeden ze środków zgodnie z tymi artykułami, powiadamia EUNB i konsultuje się z organem sprawującym nadzór skonsolidowany.

Po otrzymaniu powiadomienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany może ocenić prawdopodobny wpływ, jaki nałożenie wymogów na mocy art. 27 lub powołanie tymczasowego administratora zgodnie z art. 29 mogą mieć na daną instytucję, grupę lub podmioty powiązane w innych państwach członkowskich. Przekazuje on właściwemu organowi wyniki tej oceny w ciągu trzech dni.

Po takim powiadomieniu i konsultacjach właściwy organ decyduje, czy zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27, czy też powołać tymczasowego administratora na mocy art. 29. W decyzji należy uwzględnić ewentualną ocenę organu sprawującego nadzór skonsolidowany. Właściwy organ powiadamia o decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany, pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru oraz EUNB.

4. Jeżeli więcej niż jeden właściwy organ zamierza powołać tymczasowego administratora lub zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27 do więcej niż jednej instytucji w tej samej grupie, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i pozostałe odpowiednie właściwe organy analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego tymczasowego administratora dla wszystkich odnośnych podmiotów czy skoordynowanie stosowania dowolnych środków określonych w art. 27 do więcej niż jednej instytucji w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających sytuację finansową odnośnej instytucji. Ocena ma formę wspólnej decyzji organu sprawującego nadzór skonsolidowany i innych odpowiednich właściwych organów. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie pięciu dni od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje unijnej jednostce dominującej.

EUNB może na wniosek właściwego organu udzielić wsparcia właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie pięciu dni organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych mogą podjąć indywidualne decyzje w sprawie powołania tymczasowego administratora dla instytucji, za które odpowiadają, oraz w sprawie zastosowania dowolnego ze środków określonych w art. 27.

5. Jeżeli dany właściwy organ nie zgadza się z decyzją, o której został powiadomiony zgodnie z ust. 1 lub 3, lub w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji na mocy ust. 4, właściwy organ może skierować sprawę do EUNB zgodnie z ust. 6.

6. EUNB na wniosek któregośkolwiek właściwego organu może udzielić wsparcia właściwym organom, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 27 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy w odniesieniu do pkt 4, 10, 11 i 19 sekcji A załącznika do niniejszej dyrektywy, w art. 27 ust. 1 lit. e) niniejszej dyrektywy lub w art. 27 ust. 1 lit. g) niniejszej dyrektywy, w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. Decyzja każdego właściwego organu zawiera uzasadnienie. Decyzja ta uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane w okresie konsultacji, o którym mowa w ust. 1 lub 3, lub w terminie pięciu dni, o którym mowa w ust. 4, oraz potencjalny wpływ decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich. Decyzja jest przekazywana unijnej jednostce dominującej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz jednostkom zależnym przez odnośne właściwe organy.

W przypadkach, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 lub 3 niniejszego artykułu, lub w terminie pięciu dni, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, którykolwiek z zainteresowanych odpowiednich właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz pozostałe właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na ewentualną decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, a następnie podejmują własną decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin pięciu dni uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie trzech dni. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin pięciu dni upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

8. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie trzech dni zastosowanie mają indywidualne decyzje podjęte zgodnie z ust. 1 lub 3 lub ust. 4 akapit trzeci.

TYTUŁ IV

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA

ROZDZIAŁ I

Cele, warunki i ogólne zasady

Artykuł 31

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wybierają te instrumenty i uprawnienia, które najlepiej umożliwiają osiągnięcie celów istotnych w danym przypadku.

2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;
- b) uniknięcie znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej, w szczególności przez zapobiegnięcie efektowi domina, w tym w infrastrukturach rynkowych, oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej;
- c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum polegania na nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym;
- d) ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 2014/49/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;
- e) ochrona środków finansowych i aktywów należących do klientów.

Realizując powyższe cele, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do zminimalizowania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do uniknięcia spadku wartości, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Z zastrzeżeniem poszczególnych przepisów niniejszej dyrektywy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są również istotne i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują ich wyważenia odpowiednio do charakteru i okoliczności każdego przypadku.

Artykuł 32

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) właściwy organ po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem stwierdził, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością;
- b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach systemów gwarancji depozytów lub instytucjonalnego systemu ochrony, lub środki organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji lub obniżenie wartości lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w stosunku do instytucji, mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji;
- c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.

2. Państwa członkowskie mogą ustanowić, że oprócz właściwego organu również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwym organem może stwierdzić, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością na mocy ust. 1 lit. a), jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa krajowego dysponują odpowiednimi narzędziami umożliwiającymi dokonanie takiego stwierdzenia, w szczególności właściwym dostępem do odpowiednich informacji. Właściwy organ udziela organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich istotnych informacji, jakich ten ostatni organ zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny bez zbędnej zwłoki.

3. Uprzednie przyjęcie środka wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 nie jest warunkiem podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Na użytek ust. 1 lit. a) uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:

- a) instytucja narusza wymogi będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości instytucja naruszy te wymogi, w szczególności dlatego, że poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej kwoty jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat;
- b) wartość aktywów instytucji jest niższa od wartości jej zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów instytucji będzie niższa od wartości jej zobowiązań;
- c) instytucja jest niezdolna do spłaty swojego zadłużenia lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w bliskiej przyszłości instytucja będzie niezdolna do spłaty swojego zadłużenia lub innych zobowiązań w terminie wymagalności;
- d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, chyba że, w celu uniknięcia lub zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce w danym państwie członkowskim i utrzymania stabilności finansowej, nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z poniższych form:

- (i) gwarancji rządowej w celu zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;

- (ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań; lub
- (iii) zasilenia funduszy własnych lub nabycia instrumentów kapitałowych po cenach i na warunkach, które nie dają przewagi danej instytucji, jeżeli w chwili przyznania publicznego wsparcia nie zachodzą okoliczności, o których mowa w lit. a), b) lub c) niniejszego ustępu ani okoliczności, o których mowa w art. 59 ust. 3.

W każdym z przypadków, o których mowa w lit. d) ppkt (i), (ii) i (iii) akapitu pierwszego, gwarancja lub równoważne środki, o których mowa w tych podpunktach, są stosowane wyłącznie w odniesieniu do wypłacalnych instytucji i podlegają ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa. Środki te mają charakter zapobiegawczy i tymczasowy oraz są proporcjonalne do celów zaradzenia konsekwencjom poważnych zakłóceń; nie są wykorzystywane do kompensowania strat, które instytucja poniosła lub może ponieść w bliskiej przyszłości.

Środki wsparcia, o których mowa w lit. d) akapitu pierwszego, są ograniczone do zasileń niezbędnych, aby zaradzić niedoborom kapitału określonym w testach warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym i na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego, ocenach jakości aktywów lub w podobnych działaniach przeprowadzonych przez Europejski Bank Centralny, EUNB lub organy krajowe, w odpowiednim przypadku potwierdzonych przez właściwy organ.

EUNB do dnia 3 stycznia 2015 r. wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie rodzaju wyżej wymienionych testów, ocen lub działań, które mogą prowadzić do udzielenia takiego wsparcia.

Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja oceni, czy należy utrzymać środki wsparcia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (iii), oraz warunki, jakie muszą być spełnione w przypadku przedłużenia, i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w tej sprawie. W stosownych przypadkach temu, sprawozdaniu będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy.

5. Na użytek ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za działanie w interesie publicznym, jeżeli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu.

6. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, aby wspierać zbieżność praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do interpretacji różnych okoliczności, w których instytucja jest uznawana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością.

Artykuł 33

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji finansowych i spółek holdingowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji finansowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), w przypadku gdy warunki określone w art. 32 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do instytucji finansowej, jak i w odniesieniu do jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy warunki określone w art. 32 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jak i w odniesieniu do co najmniej jednej jednostki zależnej będącej instytucją, lub jeżeli jednostka zależna nie ma siedziby na terytorium Unii, w przypadku gdy organ państwa trzeciego stwierdził, że spełnia ona warunki do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy przepisów prawa tego państwa trzeciego.

3. Jeżeli instytucje zależne holdingu mieszanego znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej finansowej spółki holdingowej, państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej finansowej spółki holdingowej i nie podejmują działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do holdingu mieszanego.

4. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, niezależnie od tego, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), nie spełnia warunków ustanowionych w art. 32 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jeżeli co najmniej jedna jednostka zależna będąca instytucją spełnia warunki ustanowione w art. 32 ust. 1, 4 i 5, jej aktywa i zobowiązania są takiej natury, że upadłość tej jednostki stanowi zagrożenie dla całej grupy lub jeżeli prawo upadłościowe państwa członkowskiego wymaga, by grupy były traktowane jako jedna całość, a podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jest niezbędne do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej takiej jednej jednostki zależnej będącej instytucją lub do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie całej grupy.

Na użytek ust. 2 i akapitu pierwszego niniejszego ustępu, przy ocenianiu, czy warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1, są spełnione w odniesieniu do co najmniej jednej jednostki zależnej będącej instytucją, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), za obopólnym porozumieniem mogą nie wziąć pod uwagę strat lub przeniesień kapitału między podmiotami w ramach grupy, w tym wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji.

Artykuł 34

Ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:

- a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej;
- c) następuje wymiana zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza tymi przypadkami, gdy utrzymanie zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia – w całości lub w części, stosownie do okoliczności – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) zarząd i kadra kierownicza wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc niezbędną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) osoby fizyczne i prawne ponoszą na mocy prawa państwa członkowskiego i zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość instytucji;
- f) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;
- g) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 73–75;
- h) depozyty gwarantowane są w pełni chronione; oraz
- i) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podjęte zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej dyrektywie.

2. Jeżeli instytucja jest podmiotem powiązaniem, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują nie naruszając przepisów art. 31, instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który ogranicza do minimum wpływ na inne podmioty powiązane oraz całą grupę, a także ogranicza do minimum negatywne skutki dla stabilności finansowej w Unii i jej państwach członkowskich, a w szczególności w państwach, w których dana grupa prowadzi działalność.

3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają w stosownych przypadkach zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.
4. Jeżeli wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), stosuje się instrument zbycia działalności, instrument instytucji pomostowej lub instrument wydzielenia aktywów, uznaje się, że ta instytucja lub ten podmiot są objęte postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE⁽¹⁾.
5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w razie potrzeby informują przedstawicieli pracowników oraz konsultują się z nimi.
6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie naruszając przepisów dotyczących reprezentacji pracowników w organach zarządzających spółek, jak również zasad ukształtowanych przez praktykę.

ROZDZIAŁ II

Zarząd nadzwyczajny

Artykuł 35

Zarząd nadzwyczajny

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.
2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszystkie uprawnienia akcjonariuszy i zarządu instytucji. Zarządca nadzwyczajny może jednak wykonywać takie uprawnienia wyłącznie pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Zarządca nadzwyczajny musi mieć ustawowy obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu działania na rzecz realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 oraz prowadzenia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z decyzją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Środki te mogą obejmować podwyższenie kapitału, reorganizację struktury własnościowej instytucji lub przejęcie przez instytucje, które są stabilne finansowo i organizacyjnie, zgodnie z instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV.
4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania zarządcy nadzwyczajnego podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w dowolnym momencie odwołać zarządcę nadzwyczajnego.
5. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla powołującego go organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące sytuacji gospodarczej i finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzonych w ramach wykonywania przez niego obowiązków.
6. Zarządca nadzwyczajny jest powoływany na okres nieprzekraczający jednego roku. Ten termin może ulec przedłużeniu w sytuacji nadzwyczajnej, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że nadal spełnione są warunki, które spowodowały powołanie zarządcy nadzwyczajnego.
7. Jeżeli więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza powołać zarządcę nadzwyczajnego w odniesieniu do podmiotu powiązanego z grupą, organy te analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego zarządcy nadzwyczajnego dla wszystkich odnośnych podmiotów lub dla całej grupy w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających stabilność finansową danych podmiotów.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przeniesienia własności przedsiębiorstw, firm lub części przedsiębiorstw lub firm (Dz.U. L 82 z 22.3.2001).

8. Jeżeli w przypadku niewypłacalności prawo krajowe przewiduje powołanie zarządu w związku z postępowaniem w sprawie niewypłacalności, zarząd taki może być zarządem nadzwyczajnym, o którym mowa w niniejszym artykule.

ROZDZIAŁ III

Wycena

Artykuł 36

Wycena do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają dokonanie uczciwej, ostrożnej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przez osobę niezależną zarówno od wszelkich organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Z zastrzeżeniem ust. 13 niniejszego artykułu oraz art. 85, jeżeli spełnione są wszystkie wymogi określone w niniejszym artykule, wycena zostaje uznana za ostateczną.

2. Jeżeli niezależna wycena zgodnie z ust. 1 nie jest możliwa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przeprowadzić wstępną wycenę aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.

3. Celem wyceny jest oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33.

4. Cele wyceny są następujące:

- a) pomoc w określeniu, czy zostały spełnione warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umożliwiające umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych;
- b) jeżeli warunki przeprowadzenia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- c) w przypadku wykonywania uprawnień do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich albo obniżenia wartości tych akcji lub instrumentów, a także w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych;
- d) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych;
- e) w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych własności instrumentów właścicielskich, a także decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych instrumentów właścicielskich, a także uzupełnienie wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, czym są warunki handlowe do celów art. 38;
- g) we wszystkich przypadkach, zapewnienie, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych.

5. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena opiera się na ostrożnych założeniach, w tym w odniesieniu do współczynników niewykonania zobowiązania oraz zakresu strat. Wycena nie zakłada żadnego potencjalnego udzielenia w przyszłości instytucji lub podmiotowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny, ani żadnego nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych. Ponadto wycena uwzględnia fakt, że w przypadku zastosowania dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wszelkie właściwie poniesione uzasadnione koszty, zgodnie z art. 37 ust. 7;
- b) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może pobierać odsetki lub opłaty w odniesieniu do wszelkich pożyczek lub gwarancji udzielonych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 101.

6. Wycenę uzupełnia się o następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d):

- a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie z sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) analizę i szacunkową wartość księgową aktywów;
- c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań bilansowych i pozabilansowych wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wiarytelności i kolejnością ich zaspokojenia zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.

7. W stosownych przypadkach, aby pomóc w podjęciu decyzji, o których mowa w ust. 4 lit. e) i f), informacje w ust. 6 lit. b) mogą zostać uzupełnione analizą i oszacowaniem wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), na podstawie wartości rynkowej.

8. Wycena zawiera podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokojenia ich roszczeń zgodnie z mającym zastosowanie prawem upadłościowym i oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii akcjonariuszy i wierzycieli, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), były likwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

To oszacowanie nie ma wpływu na stosowanie zasady „niepogarszania sytuacji wierzycieli” zgodnie z art. 74.

9. Jeżeli ze względu na pilny charakter sprawy nie jest możliwe spełnienie wymogów ust. 6 i 8 lub jeżeli ma zastosowanie ust. 2, przeprowadza się wycenę wstępną. Wycena wstępna jest zgodna z wymogami ust. 3, a także z wymogami ust. 1, 6 i 8, w miarę możliwości wynikających z zaistniałych okoliczności.

Wycena wstępna, o której mowa w niniejszym ustępie, obejmuje bufor z tytułu dodatkowych strat, wraz ze stosownym uzasadnieniem.

10. Wycenę niespełniającą wszystkich wymogów określonych w niniejszym artykule uznaje się za wstępną do czasu przeprowadzenia przez niezależną osobę wyceny w pełni zgodnej z wszystkimi wymogami określonymi w niniejszym artykule. Tę ostateczną wycenę *ex post* przeprowadza się w najbliższym praktycznie możliwym terminie. Może ona zostać przeprowadzona odrębnie od wyceny, o której mowa w art. 74, albo jednocześnie z tą wyceną, i przez tę samą niezależną osobę, która przeprowadziła tę wycenę, lecz powinna być od niej odrębna.

Cele ostatecznej wyceny *ex post* są następujące:

- a) zapewnić, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), były w pełni uwzględniane w księgach rachunkowych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) pomóc w podjęciu decyzji w sprawie odpisania roszczeń wierzycieli lub zwiększenia wartości wypłacanego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 11.

11. Jeżeli dokonane w ramach ostatecznej wyceny *ex post* oszacowanie wartości aktywów netto instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przewyższa wartość oszacowania wartości aktywów netto instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dokonanego w ramach wyceny wstępnej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) wykonać swoje uprawnienia w celu zwiększenia wartości roszczeń wierzycieli lub posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych, które zostały umorzone w ramach instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- b) zalecić instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, by dokonały wypłaty dalszego wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – w zależności od przypadku – w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich.

12. Niezależnie od przepisów ust. 1 wycena wstępna przeprowadzona zgodnie z ust. 9 i 10 jest dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiążącą podstawą podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym przejścia kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), albo wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych.

13. Wycena stanowi integralną część decyzji o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo decyzji o wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Od samej wyceny nie przysługuje odrębne prawo do odwołania, lecz może od niej przysługiwać prawo do odwołania łącznie z decyzją zgodnie z art. 85.

14. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia okoliczności, w których dana osoba jest niezależna od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz od instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) do celów ust. 1 niniejszego artykułu oraz do celów art. 74.

15. EUNB może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby określić następujące kryteria do celów ust. 1, 3 i 9 niniejszego artykułu oraz do celów art. 74:

- a) metodologię oceny wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) oddzielenie wycen, o których mowa w art. 36 i 74;
- c) metodologię obliczania i uwzględniania w wycenie wstępnej bufora z tytułu dodatkowych strat.

16. EUNB przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 14, do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 14 i 15, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ IV

Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Sekcja 1

Ogólne zasady

Artykuł 37

Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki zastosowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia stosować jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do danej instytucji lub do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 bezpośrednio przed zastosowaniem danego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.
3. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:
 - a) instrument zbycia działalności;
 - b) instrument instytucji pomostowej;
 - c) instrument wydzielenia aktywów;
 - d) instrument umorzenia lub konwersji długu.
4. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 5 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji indywidualnie lub w dowolnej kombinacji.
5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrument wydzielenia aktywów jedynie w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. W przypadku zastosowania wyłącznie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, oraz jeśli są one zastosowane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), usług lub zapewniania wsparcia zgodnie z art. 65, w celu umożliwienia nabywcy kontynuowania działalności lub świadczenia usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że dalsze istnienie pozostałej części instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgodności z zasadami, o których mowa w art. 34.
7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie lub rządowych instrumentów stabilizacji finansowej na jeden lub kilka z poniższych sposobów:
 - a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;

- b) od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany; lub
- c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami – jako wierzyciel uprzywilejowany.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy krajowego prawa upadłościowego, odnoszące się do możliwości nieważności lub bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli, nie miały zastosowania w odniesieniu do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub użycia rządowego instrumentu stabilizacji finansowej.

9. Państwa członkowskie mogą przyznawać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowe narzędzia i uprawnienia, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że:

- a) te dodatkowe uprawnienia, jeżeli są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skuteczności grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, o których mowa w art. 31 i 34.

10. W nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ubiegać się o finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania poprzez zastosowanie rządowych narzędzi stabilizacji zgodnie z art. 56 do 58, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) akcjonariusze i posiadacze innych instrumentów właścicielskich, posiadacze odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych przekazali wkład w postaci umorzenia, konwersji lub w inny sposób na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie co najmniej 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36;
- b) podlega to uprzedniemu i ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.

S e k c j a 2

I n s t r u m e n t z b y c i a d z i a ł a l n o ś c i

Artykuł 38

I n s t r u m e n t z b y c i a d z i a ł a l n o ś c i

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę, który nie jest instytucją pomostową:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8 i 9 niniejszego artykułu oraz art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, innych niż wymogi ujęte w art. 39.

2. Przeniesienia zgodnie z ust. 1 dokonuje się na warunkach handlowych, uwzględniając okoliczności i zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.
3. Zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby przeniesienie zostało dokonane na warunkach rynkowych, które odpowiadają wycenę dokonanej na podstawie art. 36, z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku.
4. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez nabywcę jest przeznaczone dla:
 - a) właścicieli akcji lub instrumentów właścicielskich, jeżeli zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa nastąpiło w drodze przeniesienia akcji lub instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z posiadaczy tych akcji lub instrumentów właścicielskich na nabywcę;
 - b) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa nastąpiło w drodze przeniesienia niektórych lub wszystkich aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na nabywcę.
5. W przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wielokrotnie wykonać uprawnienie do przeniesienia w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
6. Po zastosowaniu instrumentu zbycia działalności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, za zgodą nabywcy, dokonać przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych na nabywcę w celu przeniesienia tych aktywów, praw lub zobowiązań z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich z powrotem na ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich.
7. Nabywca posiada odpowiednie zezwolenie na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa, które nabywa, w przypadku przeniesienia dokonanego zgodnie z ust. 1. Właściwe organy zapewniają terminowe rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia, w związku z przeniesieniem.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 22 do 25 dyrektywy 2013/36/UE, od wymogu powiadomienia właściwych organów z art. 26 dyrektywy 2013/36/UE, od art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 i 13 dyrektywy 2014/65/UE oraz wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 11 ust. 3 tej dyrektywy, gdyby przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w instytucji rodzaju, o którym mowa w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, organ właściwy dla tej instytucji dokonuje oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, co nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu zbycia działalności i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
9. Jeżeli organ właściwy dla tej instytucji nie zakończył oceny, o której mowa w ust. 8, do dnia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu zbycia działalności, państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie miały następujące przepisy:
 - a) takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę ma natychmiastowy skutek prawny;
 - b) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) prawo głosu nabywcy związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi jest zawieszane i przysługuje wyłącznie organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest zobowiązany do wykonywania takiego prawa głosu i nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z wykonaniem takiego prawa głosu lub rezygnacją z wykonania takiego prawa;

- c) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) kary i inne środki nakładane za naruszenia wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE nie mają zastosowania do takiego przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- d) niezwłocznie po zakończeniu oceny właściwy organ pisemnie powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabywcę o tym, czy wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę czy, zgodnie z art. 22 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE wyraża wobec takiego przeniesienia sprzeciw;
- e) jeśli właściwy organ wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas uznaje się, że prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przysługuje w pełni nabywcy natychmiast po otrzymaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nabywcę powiadomienia o takiej zgodzie od właściwego organu;
- f) jeśli właściwy organ sprzeciwia się takiemu przeniesieniu akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas:
- (i) prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przewidziane w lit. b) pozostaje w pełni mocy;
 - (ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nałożyć na nabywcę wymóg rozdysponowania takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich w okresie rozdysponowania określonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po uwzględnieniu panujących warunków rynkowych; oraz
 - (iii) jeżeli nabywca nie dokona takiego rozdysponowania w okresie rozdysponowania ustanowionym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwy organ, za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może nałożyć na nabywcę kary i inne środki za naruszenia wymogów dotyczących nabywania lub zbywania znacznych pakietów akcji przewidziane w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE.

10. Przeniesienia dokonane w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności podlegają zabezpieczeniom, o którym mowa w tytule IV rozdział VII.

11. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może nadal korzystać z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

12. Państwa członkowskie zapewniają, by nabywca, o którym mowa w ust. 1, mógł nadal korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że nabywca nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym;
- b) jeżeli nabywca nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek złożony przez nabywcę do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

13. Nie naruszając przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

Artykuł 39

Instrument zbycia działalności: wymogi proceduralne

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, stosując instrument zbycia działalności w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje z ofertą sprzedaży aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub innych instrumentów właścicielskich tej instytucji, które organ zamierza przenieść, lub czyni przygotowania w celu złożenia takiej oferty. Grupy praw, aktywów i zobowiązań mogą być oferowane odrębnie.

2. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, oferty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) zachowania jak największej przejrzystości i nie przedstawiania błędnej wartości aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub innych instrumentów właścicielskich tej instytucji, które organ zamierza przenieść, z uwzględnieniem danych okoliczności, a w szczególności konieczności utrzymania stabilności finansowej;
- b) braku bezzasadnego faworyzowania lub dyskryminacji potencjalnych nabywców;
- c) braku konfliktów interesów;
- d) nieprzyznawania jakichkolwiek niesprawiedliwych korzyści potencjalnemu nabywcy;
- e) uwzględnienia potrzeby przeprowadzenia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) dążenia do osiągnięcia jak najwyższej, w miarę możliwości, ceny zbycia danych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań.

Z zastrzeżeniem lit. b) akapit pierwszy, zasady, o których mowa w niniejszym ustępie nie uniemożliwiają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwrócenia się do konkretnych potencjalnych nabywców.

Wszelkie podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które w innych przypadkach byłoby wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, może zostać opóźnione zgodnie z art. 17 ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować instrument zbycia działalności bez spełnienia określonego w ust. 1 wymogu dotyczącego oferowania na sprzedaż, jeżeli uzna, że spełnienie tych wymogów prawdopodobnie utrudniłoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w szczególności, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) organ uważa, że istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości lub potencjalnej upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub rosnące na skutek upadłości lub prawdopodobnej upadłości tej instytucji; oraz
- b) uważa on, że spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia działalności w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 31 ust. 2 lit. b).

4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu określenia konkretnych okoliczności, w przypadku których można mówić o poważnym zagrożeniu dla stabilności finansowej, oraz elementów dotyczących skuteczności instrumentu zbycia działalności przewidzianych w ust. 3 lit. a) i b).

Sekcja 3

Instrument instytucji pomostowej

Artykuł 40

Instrument instytucji pomostowej

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi instytucji pomostowej i ze względu na potrzebę zachowania funkcji krytycznych w instytucji pomostowej, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia na rzecz instytucji pomostowej:

- a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż instytucja pomostowa oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych.

2. Instytucja pomostowa jest osobą prawną która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

- a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) została utworzona w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z myślą o zachowaniu jej funkcji krytycznych i sprzedaży instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

Zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 lit. b) nie ma wpływu na możliwość kontrolowania instytucji pomostowej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Stosując instrument instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji zapewnia, by łączna wartość zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pochodzących z innych źródeł.

4. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez instytucję pomostową jest przeznaczone dla:

- a) właścicieli akcji lub instrumentów właścicielskich, w przypadku gdy przeniesienie na instytucję pomostową nastąpiło w drodze przeniesienia akcji lub instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z posiadaczy tych akcji lub instrumentów właścicielskich na instytucję pomostową;
- b) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w przypadku gdy przeniesienie na instytucję pomostową nastąpiło w drodze przeniesienia niektórych lub wszystkich aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na instytucję pomostową.

5. W przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wielokrotnie wykonać uprawnienie do przeniesienia w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

6. Po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcje lub inne instrumenty właścicielskie z powrotem do ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 7;
- b) przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji pomostowej na rzecz strony trzeciej.

7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z instytucji pomostowej w jednej z poniższych sytuacji:

- a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;
- b) określone akcje lub inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

Takie przeniesienie zwrotne może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w tym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w tym instrumencie w tym celu.

8. Przeniesienia pomiędzy instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź pierwotnymi właścicielami akcji lub innych instrumentów właścicielskich, z jednej strony, a instytucją pomostową, z drugiej strony, podlegają zabezpieczeniom, o których mowa w tytule IV rozdział VII.

9. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

Do innych celów organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nakładać wymóg, aby instytucja pomostowa była uznawana za następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i była w stanie nadal wykonywać prawa wykonywane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja pomostowa mogła w dalszym ciągu korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że instytucja pomostowa nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym;

b) w przypadku gdy instytucja pomostowa nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek instytucji pomostowej złożony organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

11. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej, jej organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla.

12. Cele instytucji pomostowej nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniechaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniechanie lub poważne uchybienie, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność instytucji pomostowej i jej organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zgodnie z przepisami krajowymi za działania i zaniechania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 41

Działalność instytucji pomostowej

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności instytucji pomostowej przestrzegane były następujące wymogi:

- a) treść dokumentów założycielskich instytucji pomostowej zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) w zależności od struktury własnościowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający instytucji pomostowej;
- c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka instytucji pomostowej;
- e) instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 63 niniejszej dyrektywy;
- f) instytucja pomostowa spełnia mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw 2013/36/UE i dyrektywy 2014/65/UE oraz podlega nadzorowi zgodnie z przepisami tych dyrektyw;
- g) działalność instytucji pomostowej jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stosownie określić ograniczenia jej działalności.

Niezależnie od przepisów, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, oraz gdy konieczne jest to dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucję pomostową można utworzyć i udzielić jej zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia dyrektyw 2013/36/UE lub 2014/65/UE przez krótki okres na początku jej działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada właściwemu organowi stosowny wniosek. Jeżeli właściwy organ postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który instytucja pomostowa otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów tych dyrektyw.

2. Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi konkurencji, zarząd instytucji pomostowej kieruje instytucją pomostową, mając na celu zachowanie jej funkcji krytycznych i sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ich aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego, na odpowiednich warunkach i w terminie określonym w ust. 4 niniejszego artykułu lub, w stosownych przypadkach, ust. 6 niniejszego artykułu.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję o zakończeniu działalności instytucji pomostowej w rozumieniu art. 40 ust. 2 w każdym z następujących przypadków, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej:

- a) połączenia instytucji pomostowej z innym podmiotem;
- b) instytucja pomostowa przestaje spełniać wymogi art. 40 ust. 2;
- c) zbycia wszystkich lub zasadniczo wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji pomostowej na rzecz osoby trzeciej;
- d) upływu okresu wskazanego w ust. 5 lub, w stosownych przypadkach, ust. 6;
- e) aktywa instytucji pomostowej zostały całkowicie zlikwidowane, a jej zobowiązania całkowicie spłacone.

4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do sprzedaży instytucji pomostowej bądź jej aktywów, praw lub zobowiązań, państwa członkowskie zapewniają, by instytucja pomostowa bądź jej stosowne aktywa lub zobowiązania były oferowane na sprzedaż w sposób otwarty i przejrzysty oraz by w procesie sprzedaży nie przedstawiano błędnie ich wartości lub bezzasadnie nie faworyzowano ani nie dyskryminowano potencjalnych nabywców.

Sprzedaży takiej dokonuje się na warunkach rynkowych, uwzględniając okoliczności, oraz zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

5. Jeżeli nie osiągnięto żadnego z wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) i e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zakończenia działalności instytucji pomostowej jak najszybciej, a w każdym przypadku w ciągu dwóch lat od dnia, w którym w ramach zastosowania instrumentu instytucji pomostowej dokonano ostatniego przeniesienia z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

6. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 5, o co najmniej jeden dodatkowy okres roczny, jeżeli takie przedłużenie:

- a) wspiera osiągnięcie wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) lub e); lub
- b) jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości podstawowych usług bankowych lub finansowych.

7. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o przedłużeniu okresu, o którym mowa w ust. 5, jest uzasadniona i zawiera szczegółową ocenę sytuacji, w tym ocenę warunków i perspektyw rynkowych, która uzasadnia takie przedłużenie.

8. Jeżeli działalność instytucji pomostowej zostaje zakończona w okolicznościach, o których mowa w ust. 3 lit. c) lub d), instytucja pomostowa jest poddawana likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 wszelkie wpływy uzyskane w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej są przeznaczone dla akcjonariuszy instytucji pomostowej.

9. Jeżeli instytucja pomostowa jest wykorzystywana w celu przeniesienia aktywów i zobowiązań więcej niż jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wymóg, o którym mowa w ust. 8, odnosi się do aktywów i zobowiązań przeniesionych z każdej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a nie do samej instytucji pomostowej.

Sekcja 4

Instrument wydzielenia aktywów

Artykuł 42

Instrument wydzielenia aktywów

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi wydzielenia aktywów, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej do co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami.

Z zastrzeżeniem art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż instytucja pomostowa oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych.

2. Do celów instrumentu wydzielenia aktywów podmiot zarządzający aktywami jest osobą prawną, która spełnia wszystkie poniższe wymogi:

- a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) została utworzona w celu otrzymania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej.

3. Podmiot zarządzający aktywami wyznacza osoby mające zarządzać aktywami przeniesionymi do niego w taki sposób, aby zmaksymalizować ich wartość do czasu ostatecznej sprzedaży lub uporządkowanej likwidacji działalności.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by przy prowadzeniu działalności organu zarządzającego aktywami przestrzegane były następujące przepisy:

- a) treść dokumentów założycielskich podmiotu zarządzającego aktywami zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) w zależności od struktury własnościowej podmiotu zarządzającego aktywami organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający podmiotem;
- c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienia do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań określone w ust. 1, tylko jeśli:

- a) sytuacja panująca na danym rynku aktywów sprawia, że ich likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego mogłaby mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy;
- b) takie przeniesienie jest konieczne, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej; lub
- c) takie przeniesienie jest konieczne, aby zmaksymalizować wpływy z likwidacji.

6. Stosując instrument wydzielenia aktywów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają należność, za jaką aktywa, prawa i zobowiązania są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 36 i zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa. Mimo obowiązywania niniejszego ustępu należność może mieć wartość nominalną lub ujemną.

7. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualna należność zapłacona przez podmiot zarządzający aktywami w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań nabytych bezpośrednio od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przeznaczona dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Należność może być wypłacona w formie długu wyemitowanego przez podmiot zarządzający aktywami.

8. W przypadku gdy zastosowano instrument instytucji pomostowej, podmiot zarządzający aktywami może po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej nabyć aktywa, prawa lub zobowiązania od instytucji pomostowej.

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wielokrotnie przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami oraz przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 10.

Instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma obowiązek przyjąć z powrotem wszelkie takie aktywa, prawa lub zobowiązania.

10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z podmiotu zarządzającego aktywami z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych praw, aktywów lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;
- b) określone prawa, aktywa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.

W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie takie może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w odnośnym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w nim w tym celu.

11. Przeniesienia między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz podmiotem zarządzającym aktywami podlegają zabezpieczeniom dla częściowych przeniesień majątku określonym w tytule IV rozdział VII.

12. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do podmiotu zarządzającego aktywami lub w odniesieniu do jego organu zarządzającego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla.

13. Cele podmiotu zarządzania aktywami nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniechaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniechanie lub poważne uchybienie, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.

Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność podmiotu zarządzającego aktywami i jego organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zgodnie z przepisami krajowymi za działania i zaniechania w kontekście wykonywania ich obowiązków.

14. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2015 r. wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem wspierania konwergencji praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ustalenia kiedy, zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, likwidacja aktywów lub zobowiązań w ramach standardowego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy.

Sekcja 5

Instrument umorzenia lub konwersji długu

Podsekcja 1

Cel i zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu

Artykuł 43

Instrument umorzenia lub konwersji długu

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia określone w art. 63 ust. 1.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, zgodnie z zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 34 w każdym z następujących celów:

a) dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu wystarczającym do przywrócenia im zdolności do spełniania warunków otrzymania zezwolenia (w zakresie, w jakim warunki te mają zastosowanie do podmiotu) i dalszego prowadzenia działalności, na którą uzyskały one zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, w przypadku gdy podmiot uzyskał zezwolenie na mocy tych dyrektyw, a także w celu utrzymania wystarczającego zaufania rynku do danej instytucji lub podmiotu;

b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone:

(i) do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej; lub

(ii) w ramach instrumentu zbycia działalności lub instrumentu wydzielenia aktywów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do celu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, tylko wtedy, gdy istnieją realne perspektywy, że zastosowanie tego instrumentu, wraz z innymi stosownymi środkami, w tym środkami wdrożonymi zgodnie z planem reorganizacji działalności wymaganym na mocy art. 52, nie tylko przyczyni się do osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przywróci stabilną sytuację finansową i długoterminową rentowność danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować dowolny instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 37 ust. 3 lit. a), b) lub c), oraz instrument umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, jeżeli warunki określone w akapicie pierwszym nie są spełnione.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do wszystkich instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z poszanowaniem formy prawnej każdego z nich oraz faktu, że mogą one zmieniać formę prawną.

Artykuł 44

Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instrument umorzenia lub konwersji długu mógł być stosowany w odniesieniu do wszystkich zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które nie są wyłączone z zakresu tego instrumentu zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też kraju trzeciego:

- a) depozytów gwarantowanych;
- b) zobowiązań zabezpieczonych, w tym obligacji zabezpieczonych i zobowiązań w postaci instrumentów finansowych stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych;
- c) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku posiadania przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów zdeponowanych w imieniu UCITS, jak określono w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE lub alternatywnych funduszy inwestycyjnych, jak określono w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE ⁽¹⁾, pod warunkiem że taki klient podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego;
- d) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku stosunku powierniczego między instytucją lub podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) (powiernikiem), a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki klient lub beneficjent podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego lub cywilnego;
- e) zobowiązań wobec instytucji, z wyłączeniem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie wymagalności poniżej siedmiu dni;
- f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE lub ich uczestników i powstałych w wyniku udziału w takim systemie;
- g) zobowiązań w stosunku do:
 - (i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;
 - (ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy dla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), towarów i świadczenia na ich rzecz usług, które mają krytyczne znaczenie dla prowadzenia przez nie bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;
 - (iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa;
 - (iv) systemów gwarancji depozytów powstałych ze składek należnych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE.

Litera g) ppkt (i) niniejszego akapitu nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących istotne ryzyko, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.

Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zabezpieczone aktywa związane z zabezpieczoną grupą obligacji zabezpieczonych pozostały nienaruszone, rozdzielone i by przeznaczono na nie wystarczające środki finansowe. Ani ten wymóg, ani akapit pierwszy lit. b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego ustanowiono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

Przepisy akapitu pierwszego lit. a) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej kwoty depozytu, która przekracza poziom zabezpieczenia przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE.

Bez uszczerbku dla przepisów w sprawie dużych ekspozycji rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE państwa członkowskie zapewniają, aby w celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ograniczyły, zgodnie z art. 17 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, zakres, w jakim inne instytucje posiadają zobowiązania kwalifikujące się do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, z wyjątkiem zobowiązań zdeponowanych w podmiotach, które są częścią tej samej grupy.

3. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, gdy:

- a) poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od wysiłków podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;
- c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, by uniknąć spowodowania szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza jeśli chodzi o kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, co poważnie zakłóciłoby funkcjonowanie rynków finansowych, w tym infrastrukturę rynków finansowych, w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii; lub
- d) zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu spowodowałoby takie obniżenie wartości zobowiązań, że straty poniesione przez pozostałych wierzycieli byłyby wyższe, niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone z umorzenia i konwersji długu.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego ustępu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania kwalifikowalnego lub kategorii zobowiązań kwalifikowalnych, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do innych zobowiązań kwalifikowalnych można zwiększyć, aby uwzględnić takie wyłączenia, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań kwalifikowalnych jest zgodny z zasadą określoną w art. 34 ust. 1 lit. g).

4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego artykułu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania kwalifikowalnego lub kategorii zobowiązań kwalifikowalnych, a straty, które zostałyby poniesione przez te zobowiązania nie zostały przeniesione w pełni na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednym z lub obu następujących celów:

- a) pokrycia wszelkich strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania kwalifikowalne, i przywrócenia wartości aktywów netto danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do poziomu zero, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a);
- b) zakupu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby dokapitalizować daną instytucję, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).

5. Mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład, o którym mowa w ust. 4, jedynie, gdy:

- a) wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych poprzez umorzenie, konwersję lub w inny sposób; oraz

b) wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36.

6. Wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 4, może być finansowany za pomocą:

a) kwoty dostępnej mechanizmowi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która została zgromadzona dzięki wkładom dokonany przez instytucje lub oddziały unijne zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103;

b) kwoty, która może zostać zebrana ze składek *ex post* zgodnie z art. 104 w okresie trzech lat; oraz

c) w przypadku gdy kwoty, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, są niewystarczające – kwot zgromadzonych z alternatywnych źródeł finansowania zgodnie z art. 105.

7. W wyjątkowych okolicznościach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może poszukiwać dalszego finansowania z alternatywnych źródeł finansowania po:

a) osiągnięciu pułapu 5 % określonego w ust. 5 lit. b); oraz

b) pełnym umorzeniu lub konwersji wszystkich niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych zobowiązań, innych niż kwalifikujące się depozyty.

Alternatywnie lub dodatkowo, w przypadku gdy warunki określone w akapicie pierwszym lit. a) i b) zostały spełnione, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład z zasobów, które zostały zgromadzone dzięki wkładom *ex ante* zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103 i które nie zostały jeszcze wykorzystane.

8. W drodze odstępstwa od ust. 5 lit. a) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również przekazać wkład zgodnie z ust. 4, pod warunkiem że:

a) wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w lit. a) ust. 5, jest równy kwocie nie mniejszej niż 20 % aktywów danej instytucji ważonych ryzykiem;

b) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego państwa członkowskiego dysponuje – dzięki wkładom *ex ante* (z wyłączeniem wkładów na rzecz systemu gwarancji depozytów) zgromadzonym zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103 – kwotą, która jest co najmniej równa 3 % depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały na terytorium danego państwa członkowskiego zezwolenie na prowadzenie działalności; oraz

c) dana instytucja ma aktywa poniżej 900 mld EUR na zasadzie skonsolidowanej.

9. Korzystając z uprawnień przewidzianych w ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należyście uwzględniają:

a) zasadę, że straty powinny być ponoszone w pierwszej kolejności przez akcjonariuszy, a następnie, co do zasady, przez wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w kolejności uprzywilejowania;

b) poziom zdolności do pokrycia strat, którym dysponowałyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyby odnośne zobowiązanie lub kategoria zobowiązań zostały wykluczone; oraz

c) konieczność utrzymania odpowiednich zasobów w celu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

10. Wyłączenia na mocy ust. 3 można stosować, by całkowicie wykluczyć możliwość umorzenia zobowiązania lub by ograniczyć zakres umorzenia stosowany do tego zobowiązania.

11. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 służących sprecyzowaniu okoliczności, w których wyłączenie jest niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w ust. 3a niniejszego artykułu.

12. Przed skorzystaniem z możliwości wyłączenia zobowiązania na mocy ust. 3, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia Komisję. W przypadku gdy wyłączenie wymagałoby wkładu z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z alternatywnego źródła finansowania na mocy ust. 4-8-3f, Komisja może – w ciągu 24 godzin od otrzymania takiego powiadomienia lub dłuższego terminu z zastrzeżeniem zgody organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – zakazać proponowanego wyłączenia lub nakazać dokonanie w nim zmian, jeśli nie zostały spełnione wymogi określone w niniejszym artykule i aktach delegowanych, po to by chronić integralność rynku wewnętrznego. Odbywa się to bez uszczerbku dla stosowania przez Komisję unijnych ram dotyczących pomocy państwa.

Podsekcja 2

Minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

Artykuł 45

Stosowanie minimalnego wymogu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje przez cały czas spełniały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Wymóg ten jest obliczany jako kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, wyrażona jako odsetek łącznych zobowiązań i funduszy własnych instytucji.

Do celów akapitu pierwszego do łącznej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentu pochodnego przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny, o których mowa w ust. 6 lit. a) do f), na podstawie których ustala się dla każdej instytucji minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym długu podporządkowanego oraz nadrzędnego długu niezabezpieczonego, z terminem wymagalności upływającym za co najmniej 12 miesięcy, podlegających instrumentowi umorzenia lub konwersji długu oraz kwalifikujących się jako fundusze własne.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria na podstawie których określa się minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwalniają z obowiązku spełniania, przez cały czas, minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych hipoteczne instytucje kredytowe finansowane z obligacji zabezpieczonych, które zgodnie z prawem krajowym nie mogą przyjmować depozytów, w sytuacji, gdy:

a) instytucje są likwidowane w ramach krajowych procedur upadłości lub innych typów procedur wykonywanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42 niniejszej dyrektywy, przewidzianych dla tych instytucji; oraz

b) takie krajowe procedury upadłości lub inne typy procedur gwarantują, że wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, będą obciążani stratami w sposób spełniający cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Zobowiązania kwalifikowalne są uwzględniane w kwocie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli spełniają następujące warunki:

- a) instrument jest wyemitowany i w pełni opłacony;
- b) dane zobowiązanie nie jest należne samej instytucji, nie jest przez nią zabezpieczone ani gwarantowane;
- c) nabycie instrumentu nie zostało bezpośrednio lub pośrednio sfinansowane przez instytucję;
- d) rezydualny termin zapadalności zobowiązania wynosi co najmniej jeden rok;
- e) zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego;
- f) zobowiązanie nie wynika z depozytu, który ma uprzywilejowaną pozycję w krajowej hierarchii roszczeń zgodnie z art. 108.

Na użytek lit. d), w przypadku gdy właściciel zobowiązania jest uprawniony do wcześniejszej spłaty, wymagalność tego zobowiązania przypada na pierwszą datę powstania takiego uprawnienia.

5. W przypadku gdy zobowiązanie jest regulowane przez prawo państwa trzeciego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nałożyć na instytucję wymóg wykazania, że każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania będzie skuteczna na mocy prawa tego państwa trzeciego, z uwzględnieniem warunków umowy regulujących to zobowiązanie, międzynarodowych umów o uznawaniu postępowań w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałych istotnych kwestii. Jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest przekonany, że każda decyzja będzie skuteczna na mocy prawa tego państwa trzeciego, zobowiązania nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

6. Wysokość minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych każdej instytucji zgodnie z ust. 1 ustalana jest przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z właściwym organem, przynajmniej na podstawie następujących kryteriów:

- a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) konieczność zapewnienia, w stosownych przypadkach, posiadania przez instytucję wystarczających zobowiązań kwalifikowalnych, tak aby zagwarantować, że jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu zostanie zastosowany, możliwe było pokrycie strat, a współczynnik kapitału podstawowego Tier I instytucji mógł zostać przywrócony do poziomu niezbędnego do podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji oraz umożliwienia jej dalszego spełniania warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- c) konieczność zapewnienia, by, jeśli plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że pewne kategorie zobowiązań kwalifikowalnych mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji na mocy art. 44 ust. 3 lub że niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych mogą zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, instytucja posiadała wystarczające inne zobowiązania kwalifikowalne, tak aby zapewnić, by możliwe było pokrycie strat, a współczynnik kapitału podstawowego Tier I instytucji mógł zostać przywrócony do poziomu niezbędnego do umożliwienia jej dalszego spełniania warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- d) wielkość, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka instytucji;
- e) zakres wkładu, jaki system gwarancji depozytów mógłby wnieść w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109;

f) zakres negatywnego wpływu, jaki upadłość instytucji miałaby na stabilność finansową, w tym z uwagi na jej powiązania z innymi instytucjami lub z pozostałą częścią systemu finansowego, w związku z możliwością wystąpienia efektu domina.

7. Instytucje spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym artykule na zasadzie indywidualnej.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może po konsultacji z właściwym organem podjąć decyzję o zastosowaniu minimalnego wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

8. Oprócz wymogu zawartego w ust. 7, unijne jednostki dominujące spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym artykule na zasadzie skonsolidowanej.

Minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym dla unijnej jednostki dominującej określa grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii organu sprawującego nadzór skonsolidowany, zgodnie z ust. 9, przynajmniej na podstawie kryteriów określonych w ust. 6 i po sprawdzeniu czy jednostki zależne grupy w państwie trzecim mają być restrukturyzowane lub likwidowane oddzielnie według planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, by osiągnąć wspólną decyzję w sprawie poziomu minimalnego wymogu stosowanego na poziomie skonsolidowanym.

Wspólna decyzja jest opatrywana pełnym uzasadnieniem i przekazywana unijnej jednostce dominującej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzja o minimalnym wymogu na poziomie skonsolidowanym jest podejmowana przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po należytym uwzględnieniu oceny jednostek zależnych przeprowadzonej przez stosowne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja i decyzja podjęta przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.

10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają minimalny wymóg, który ma być stosowany do jednostek zależnych grupy na zasadzie indywidualnej. Te minimalne wymogi są ustalane na poziomie właściwym dla danej jednostki zależnej, z uwzględnieniem:

a) kryteriów wymienionych w ust. 6, w szczególności wielkości, modelu biznesowego i profilu ryzyka jednostki zależnej, w tym jej funduszy własnych; oraz

b) wymogu na zasadzie skonsolidowanej, który został ustalony dla grupy na mocy ust. 9.

Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, by osiągnąć wspólną decyzję w sprawie poziomu minimalnego wymogu, który ma być stosowany do każdej właściwej jednostki zależnej na poziomie indywidualnym.

Wspólna decyzja jest opatrywana pełnym uzasadnieniem i przekazywana jednostkom zależnym i unijnej instytucji dominującej przez, odpowiednio, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych oraz przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy, decyzja jest podejmowana przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych po należytym uwzględnieniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia oraz podejmują następnie swoje decyzje zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie kieruje sprawy do EUNB do celów wiążącej mediacji, w przypadku gdy poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostki zależnej mieści się w ramach jednego punktu procentowego skonsolidowanego poziomu ustalonego na podstawie ust. 9 niniejszego artykułu.

Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie mają decyzje organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych.

Wspólne decyzje i wszelkie decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.

11. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może w pełni odstąpić od stosowania minimalnego wymogu na zasadzie indywidualnej do unijnej instytucji dominującej, w przypadku gdy

- a) unijna instytucja dominująca spełnia na zasadzie skonsolidowanej minimalny wymóg ustalony na mocy ust. 8; oraz
- b) właściwy organ dla unijnej instytucji dominującej w pełni odstąpił od stosowania wymogów kapitałowych na zasadzie indywidualnej do danej instytucji zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

12. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależnej może w pełni odstąpić od stosowania ust. 7 do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:

- a) zarówno jednostka zależna, jak i jej jednostka dominująca podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz nadzorowi w tym samym państwie członkowskim;
- b) jednostka zależna jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej sprawowanym względem instytucji będącej jednostką dominującą;
- c) instytucja najwyższego szczebla w grupie w państwie członkowskim jednostki zależnej, jeśli nie jest tożsama z unijną instytucją dominującą, spełnia na zasadzie subskonsolidowanej minimalny wymóg określony w ust. 7;

- d) nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań na rzecz jednostki zależnej przez jednostkę dominującą;
- e) albo jednostka dominująca wykaże przed właściwym organem, że jednostka zależna jest ostrożnie zarządzana, i oświadczy, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, albo ryzyko w jednostce zależnej ma znaczenie marginalne;
- f) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną;
- g) jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej; oraz
- h) właściwy organ jednostki zależnej w pełni odstąpił od stosowania wymogów kapitałowych na zasadzie indywidualnej do danej jednostki zależnej na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

13. Decyzje podjęte zgodnie z niniejszym artykułem mogą przewidywać, że minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej za pośrednictwem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu.

14. Aby dany instrument mógł być uznany za umowny instrument umorzenia lub konwersji długu na mocy ust. 13, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być przekonany, że instrument ten:

- a) zawiera warunek umowny, w myśl którego w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu do tej instytucji, instrument zostanie umorzony lub poddany konwersji w wymaganym zakresie, zanim umorzone lub poddane konwersji zostaną inne zobowiązania kwalifikowalne; oraz
- b) jest objęty wiążącą umową o podporządkowaniu bądź wiążącym zobowiązaniem lub postanowieniem o podporządkowaniu, zgodnie z którymi w przypadku standardowego postępowania upadłościowego odnośny instrument ma niższy stopień uprzywilejowania niż pozostałe zobowiązania kwalifikowalne i nie może zostać spłacony do czasu rozliczenia innych pozostających w danym momencie do spłaty zobowiązań kwalifikowalnych.

15. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, by instytucje spełniały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określony w ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, wymóg określony w ust. 13, i sprawdzają, czy spełniają one te wymogi, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu w trakcie opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

16. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, informują EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz, w stosownych przypadkach, wymogu przewidzianym w ust. 13, które zostały ustalone dla poszczególnych instytucji objętych ich jurysdykcją.

17. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, szablonów i definicji odnoszących się do identyfikowania i przekazywania EUNB informacji do celu ust. 16 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w porozumieniu z właściwymi organami.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

18. Na podstawie wyników sprawozdania, o którym mowa w ust. 19, w stosownych przypadkach do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy dotyczący zharmonizowanego stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Wniosek ten obejmie, w stosownych przypadkach, propozycje wprowadzenia odpowiedniej liczby minimalnych poziomów minimalnego wymogu, z uwzględnieniem różnych modeli biznesowych instytucji i grup. Wniosek będzie zawierał ewentualne stosowne korekty parametrów minimalnego wymogu i, w razie potrzeby, stosowne zmiany dotyczące stosowania minimalnego wymogu względem grup.

19. Do dnia 31 października 2016 r. EUNB przedłoży Komisji sprawozdanie dotyczące co najmniej następujących elementów:

- a) sposobu, w jaki minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych został wdrożony na szczeblu krajowym, a w szczególności czy pojawiły się rozbieżności w poziomach ustalonych przez porównywalne instytucje w poszczególnych państwach członkowskich;
- b) sposobu zastosowania w poszczególnych państwach członkowskich uprawnienia do nałożenia na instytucje wymogu spełnienia minimalnego wymogu z wykorzystaniem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu, a także tego, czy pojawiły się rozbieżności w podejściach;
- c) identyfikacji modeli biznesowych odzwierciedlających ogólne profile ryzyka instytucji;
- d) odpowiedniego poziomu minimalnego wymogu dla każdego z modeli biznesowych określonego zgodnie z lit. c);
- e) ewentualnej potrzeby określenia poziomu minimalnego wymogu względem każdego modelu biznesowego;
- f) odpowiedniego okresu przejściowego dla instytucji w celu osiągnięcia zgodności z ewentualnymi ustanowionymi zharmonizowanymi minimalnymi poziomami;
- g) określenia, czy wymogi określone w art. 45 są wystarczające w celu zapewnienia, by każda instytucja miała odpowiednią zdolność do absorpcji strat, a jeśli nie – określenia dalszych ulepszeń niezbędnych do realizacji tego celu;
- h) określenia, czy zmiany metody obliczeniowej przewidzianej w niniejszym artykule są konieczne do zapewnienia, by minimalny wymóg mógł być stosowany jako odpowiedni wskaźnik zdolności instytucji do absorpcji strat;
- i) określenia, czy łączne zobowiązania oraz fundusze własne są właściwą podstawą wymogu, a w szczególności określenia, czy jako mianownika tego wymogu nie należałoby raczej zastosować aktywów instytucji ważonych ryzykiem;
- j) określenia, czy podejście zawarte w niniejszym artykule dotyczące stosowania minimalnego wymogu względem grup jest właściwe, a w szczególności określenia, czy podejście to odpowiednio zapewnia, by zdolność do absorpcji strat w grupie była ułożona w podmiotach, w których mogą pojawić się straty, lub by zdolność ta była dla takich podmiotów dostępna;
- k) określenia, czy warunki dotyczące zwolnień z minimalnego wymogu są właściwe, a w szczególności określenia, czy takie zwolnienia powinny być dostępne dla jednostek zależnych na zasadzie transgranicznej;
- l) określenia, czy właściwe jest, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wymagać spełnienia minimalnego wymogu poprzez umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu, oraz określenia, czy właściwa jest dalsza harmonizacja podejścia do umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu;
- m) określenia, czy wymogi dotyczące umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu określone w ust. 14 są właściwe; oraz
- n) określenia, czy właściwe jest wymaganie od instytucji i grup, by ujawniały swój minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub swój poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a jeśli tak – określenia częstotliwości i formatu takich ujawnień.

20. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 19, obejmuje przynajmniej okres od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. i uwzględnia się w nim przynajmniej następujące kwestie:

- a) wpływ minimalnego wymogu oraz ewentualnych proponowanych zharmonizowanych poziomów minimalnego wymogu na:
- (i) rynki finansowe ogólnie i w szczególności rynki długu niezabezpieczonego i instrumentów pochodnych;
 - (ii) modele biznesowe i struktury bilansów instytucji, w szczególności profil finansowania i strategię finansowania w instytucjach, oraz prawną i operacyjną strukturę grup;
 - (iii) rentowność instytucji, w szczególności ich koszt finansowania;
 - (iv) migrację ekspozycji do jednostek, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;
 - (v) innowacje finansowe;
 - (vi) powszechność występowania umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu oraz charakter i zbywalność takich instrumentów;
 - (vii) podejmowanie ryzyka przez instytucje;
 - (viii) poziom obciążenia aktywów w instytucjach;
 - (ix) działania podejmowane przez instytucje w celu spełnienia minimalnych wymogów, w szczególności zakres, w jakim minimalne wymogi zostały spełnione poprzez delewarowanie aktywów, emisję instrumentów długu długoterminowego oraz pozyskiwanie kapitału; oraz
 - (x) poziom udzielania przez instytucje kredytowe, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów mikro, małym i średnim przedsiębiorstwom, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz finansowania handlu, w tym udzielania kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczenia kredytów eksportowych;
- b) interakcję minimalnych wymogów z wymogami w zakresie funduszy własnych, wskaźnikiem dźwigni i wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE;
- c) zdolność instytucji do samodzielnego pozyskiwania kapitału lub finansowania z rynków w celu spełnienia ewentualnych proponowanych zharmonizowanych wymogów minimalnych;
- d) spójność z minimalnymi wymogami dotyczącymi wszelkich standardów międzynarodowych wypracowanych na forach międzynarodowych;

Podsekcja 3

Wdrożenie instrumentu umorzenia lub konwersji długu

Artykuł 46

Oszacowanie kwoty umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, dokonywały na podstawie wyceny, która spełnia wymogi określone w art. 36 oszacowania:

- a) w stosownych przypadkach - łącznej kwoty, o którą muszą być umorzone zobowiązania kwalifikowalne w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero; oraz

b) w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, na jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych musi zostać poddana konwersji na udziały lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, tak by przywrócić poziom współczynnika kapitału podstawowego Tier I:

(i) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; albo

(ii) instytucji pomostowej.

2. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa kwotę, na jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych musi zostać umorzona lub poddana konwersji w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, określenia wskaźnika instytucji pomostowej, uwzględniając każdy wkład kapitałowy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 lit. d) niniejszej dyrektywy, a także w celu podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej i umożliwienia jej dalszego spełniania – w perspektywie co najmniej jednego roku – warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE.

W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają zastosować instrument wydzielania aktywów zgodnie z art. 42, kwota, o którą zobowiązania kwalifikowalne muszą zostać pomniejszone, uwzględnia w stosownych przypadkach ostrożny szacunek potrzeb kapitałowych podmiotu zarządzającego aktywami.

3. W przypadku gdy kapitał został umorzony zgodnie z art. 59–62, instrument umorzenia lub konwersji długu został zastosowany zgodnie z art. 43 ust. 2, a poziom umorzenia opartego na wstępnej wycenie, o której mowa w art. 36, okazuje się przekraczać wymogi, gdy porównywany jest z ostateczną wyceną, o której mowa w art. 36 ust. 10, wówczas można zastosować, w niezbędnym zakresie, mechanizm zawyżenia w celu dokonania zwrotu na rzecz wierzycieli, a następnie akcjonariuszy.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają i utrzymują uzgodnienia służące zagwarantowaniu, iż oszacowanie i wycena są oparte na informacjach o aktywach i zobowiązaniach instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które są w możliwie największym stopniu aktualne i obszerne.

Artykuł 47

Postępowanie w stosunku do akcjonariuszy w przypadku umorzenia lub konwersji długu bądź umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 bądź dokonując umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, podjęły w stosunku do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich jedno lub oba z następujących działań:

a) umorzenie istniejących akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub przekazanie ich wierzycielom, których wierzytelności są umarzone lub konwertowane;

b) pod warunkiem że, zgodnie z wyceną przeprowadzoną na mocy art. 36 instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma dodatnią wartość netto, rozwodnienie dotychczasowych akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich w wyniku przeprowadzenia konwersji na akcje lub inne instrumenty właścicielskie:

(i) stosownych instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję, zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 59 ust. 2; lub

(ii) zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. f),

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b), konwersję przeprowadza się przy zastosowaniu współczynnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących pakietów akcji i innych instrumentów właścicielskich.

2. Działania, o których mowa w ust. 1 podejmuje się również w odniesieniu do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, jeżeli odnośne akcje lub inne instrumenty właścicielskie zostały wyemitowane lub wydane w następujących okolicznościach:

- a) w wyniku konwersji instrumentów dłużnych na akcje lub inne instrumenty właścicielskie zgodnie z warunkami umownymi pierwotnych instrumentów dłużnych z chwilą wystąpienia zdarzenia, które poprzedzało stwierdzenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub zdarzenia, które nastąpiło jednocześnie z tym stwierdzeniem;
- b) w wyniku konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z art. 60.

3. Rozważając, które działanie należy podjąć zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają:

- a) wycenę dokonaną zgodnie z art. 36;
- b) kwoty, na podstawie których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oszacował, że instrumenty w kapitale podstawowym Tier I muszą być zredukowane a odpowiednie instrumenty kapitałowe muszą być umorzone lub poddane konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1; oraz
- c) łączną kwotę oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 22–25 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 26 dyrektywy 2013/36/UE, art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 i 13 dyrektywy 2014/65/UE oraz wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE, gdyby zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonanie konwersji instrumentów kapitałowych prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w instytucji, o której mowa w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, właściwe organy dokonują oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu bądź dokonania konwersji instrumentów kapitałowych i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Jeżeli właściwy organ dla tej instytucji nie zakończył oceny wymaganej na mocy ust. 4 w dniu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonania konwersji instrumentów kapitałowych, zastosowanie ma art. 38 ust. 9 do każdego nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu przez nabywcę, które wynika z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonania konwersji instrumentów kapitałowych.

6. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2016 r. wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące okoliczności, w których każde z działań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu byłoby właściwe, z uwzględnieniem czynników określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 48

Kolejność umorzenia i konwersji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji z zastrzeżeniem wszelkich wyłączeń na mocy art. 44 ust. 2 i 3 oraz z zachowaniem następujących wymogów:

- a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są zmniejszane zgodnie z art. 60 ust. 1 lit. a);
- b) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I do wymaganego poziomu i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;

- c) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) i b) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną instrumentów w Tier II i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;
- d) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich i odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z lit. a), b) i c) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną długu podporządkowanego, który nie jest zaliczany do instrumentu dodatkowego w Tier I ani do instrumentu w Tier II zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b) i c), dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c);
- e) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z lit. a) - d) w niniejszym ustępie jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań kwalifikowanych zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów określonym w art. 108, w myśl art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b), c) i d) w niniejszym ustępie, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).

2. Wykonując uprawnienia do umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują straty reprezentowane przez sumę kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), po równo poszczególnym akcjom lub innym instrumentom właścielskim i zobowiązaniom kwalifikowalnym o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń, poprzez obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty w odniesieniu do tych akcji lub innych instrumentów właścielskich i zobowiązań kwalifikowalnych w tym samym stopniu, proporcjonalnie do ich wartości z wyjątkiem przypadku gdy odmienny podział strat pomiędzy zobowiązaniami o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń jest dopuszczalny w okolicznościach opisanych w art. 44 ust. 3.

Niniejszy ustęp nie uniemożliwia bardziej korzystnego traktowania zobowiązań, które zostały wyłączone z zastosowania umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 i 3, niż zobowiązań kwalifikowalnych, które mają tę samą pozycję w hierarchii roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym.

3. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji, o którym mowa w ust. 1 lit. e), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują konwersji lub obniżenia kwoty głównej instrumentów, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), w przypadku gdy instrumenty te zawierają jeden z poniższych warunków i nie zostały jeszcze poddane konwersji:

- a) warunek przewidujący obniżenie kwoty głównej instrumentu w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek zdarzenia odnoszącego się do sytuacji finansowej, wypłacalności lub poziomu funduszy własnych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) warunek przewidujący konwersję instrumentów na akcje lub inne instrumenty właścielskie w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek z tych zdarzeń.

4. Jeżeli kwota główna instrumentu została obniżona, ale nie do zera, zgodnie z warunkami w rodzaju określonych w ust. 3 lit. a), przed dokonaniem umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do pozostałej wartości tej kwoty głównej zgodnie z ust. 1.

5. Przy podejmowaniu decyzji o umorzeniu zobowiązań lub ich konwersji na kapitał, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokonują konwersji danej kategorii zobowiązań, jeśli kategoria zobowiązań podporządkowanych względem tej kategorii nie poddaje się zasadniczo konwersji na kapitał ani umorzeniu, chyba że sytuacja taka jest dopuszczalna na mocy art. 44 ust. 2 i 3.

6. Na użytek niniejszego artykułu EUNB wydaje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące interpretacji wzajemnych powiązań przepisów niniejszej dyrektywy z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE.

Artykuł 49

Instrumenty pochodne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych, przestrzegając niniejszego artykułu.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązania wynikającego z instrumentu pochodnego wyłącznie po zapadnięciu instrumentów pochodnych. Po przystąpieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w tym celu zakończyć i zamknąć wszelkie kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych.

Jeżeli zobowiązanie wynikające z instrumentu pochodnego zostało wyłączone z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do zakończenia lub zamknięcia kontraktu dotyczącego instrumentu pochodnego.

3. Jeżeli transakcje na instrumentach pochodnych są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub niezależny rzeczoznawca określają w ramach wyceny na mocy art. 36 zobowiązanie wynikające z tych transakcji w ujęciu netto zgodnie z warunkami umowy.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych zgodnie z:

- a) właściwymi metodykami określania wartości poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych, w tym transakcji będących przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
- b) zasadami określania właściwego momentu w czasie, w którym powinna zostać ustalona wartość pozycji w instrumentach pochodnych; oraz
- c) właściwymi metodami porównywania utraty wartości, która wynikłaby z zamknięcia oraz umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, z kwotą strat, które zostałyby poniesione przez instrumenty pochodne w ramach umorzenia lub konwersji.

5. EUNB, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych.

Jeśli chodzi o transakcje na instrumentach pochodnych, które są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald EUNB uwzględni metodę zamknięcia określoną w uzgodnieniach dotyczących kompensowania sald. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

*Artykuł 50***Współczynnik konwersji długu na akcje**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w art. 59 ust. 3 oraz art. 63 ust. 1 lit. f), mogły stosować różne współczynniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii instrumentów kapitałowych i zobowiązań zgodnie z jedną z zasad, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z obiema tymi zasadami.
2. Współczynnik konwersji odzwierciedla właściwe odszkodowanie dla zaangażowanego wierzyciela z tytułu wszelkiej straty poniesionej w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji.
3. W przypadku gdy stosowane są różne współczynniki konwersji zgodnie z ust. 1, współczynnik konwersji mający zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań uznanych za uprzywilejowane zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym jest wyższy od współczynnika konwersji mającego zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań podporządkowanych.
4. EUNB, do dnia 3 stycznia 2016 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące ustalania współczynników konwersji.

Wytyczne te określają w szczególności sposób, w jaki zaangażowani wierzyciele mogą uzyskać właściwe odszkodowanie w drodze zastosowania współczynnika konwersji, a także odnośne współczynniki konwersji, które mogą być odpowiednio celem uwzględnienia pierwszeństwa zobowiązań uprzywilejowanych zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.

*Artykuł 51***Środki naprawy i reorganizacji towarzyszące umorzeniu lub konwersji długu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a), przyjęte zostały uzgodnienia celem zapewnienia sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności tej instytucji lub podmiotu, zgodnie z art. 52.
2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą obejmować wyznaczenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji osoby lub osób, zgodnie z art. 72 ust. 1, celem sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności zgodnie z art. 52.

*Artykuł 52***Plan reorganizacji działalności**

1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w terminie jednego miesiąca od zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a), zarząd lub osoba albo osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 sporządzają i przedkładają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji plan reorganizacji działalności, który spełnia wymogi ust. 4 i 5 niniejszego artykułu. W przypadku gdy zastosowanie mają unijne ramy pomocy państwa, państwa członkowskie zapewniają, by plan taki był zgodny z planem restrukturyzacji, który instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), muszą przedłożyć Komisji zgodnie z tymi ramami.
2. Jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu określony w art. 43 ust. 2 lit. a) jest stosowany wobec dwóch podmiotów powiązanych lub większej ich liczby, plan reorganizacji działalności jest sporządzany przez unijną instytucję dominującą i obejmuje wszystkie instytucje należące do grupy zgodnie z procedurą określoną w art. 7 i 8 oraz jest przedkładany grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje o planie pozostałe zainteresowane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i EUNB.
3. W wyjątkowych okolicznościach i jeżeli jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1 do maksymalnie dwóch miesięcy od momentu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu.

Jeżeli o planie reorganizacji działalności należy powiadomić także w ramach ram dotyczących pomocy państwa organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1, do maksymalnie dwóch miesięcy od momentu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub do terminu określonego w ramach dotyczących pomocy państwa, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej.

4. W planie reorganizacji działalności określone zostają środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub części ich działalności w rozsądnym terminie. Środki te są oparte na realistycznych założeniach dotyczących warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będzie prowadzić działalność.

W planie reorganizacji działalności uwzględnia się między innymi obecny stan rynków finansowych oraz ich perspektywy, zakładając zarówno scenariusz optymistyczny, jak i pesymistyczny, w tym połączenie trudnych warunków, co pozwala na identyfikację najsłabszych punktów danej instytucji. Założenia porównuje się z odpowiednimi wartościami odniesienia dla całego sektora.

5. Plan reorganizacji działalności obejmuje co najmniej następujące elementy:

a) szczegółowe rozpoznanie czynników i problemów, które spowodowały, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), znalazły się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, jak również okoliczności, które doprowadziły do trudności, jakich doświadczają;

b) opis środków, które należy przyjąć, mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

c) harmonogram wdrożenia tych środków.

6. Środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), mogą obejmować:

a) reorganizację obszarów działalności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

b) zmianę systemów operacyjnych i infrastruktury w ramach instytucji;

c) wycofanie się z obszarów działalności przynoszących straty;

d) restrukturyzację obecnych obszarów działalności, w przypadku których można doprowadzić do osiągnięcia konkurencyjności;

e) zbycie aktywów lub linii biznesowych.

7. W terminie jednego miesiąca od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny prawdopodobieństwa, że plan, w przypadku jego wdrożenia, przywróci długoterminową rentowność instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Ocenę należy sporządzić w porozumieniu z właściwym organem.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ są przekonane, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zatwierdzenia planu.

8. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest przekonany, że plan umożliwi osiągnięcie celu, o którym mowa w ust. 7, w porozumieniu z właściwym organem powiadamia zarządcę lub osobę bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 o swoich wątpliwościach i żąda od zarządcy zmiany planu w sposób uwzględniający te wątpliwości

9. W terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 8 organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 przedkładają zmieniony plan organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny zmienionego planu i w terminie jednego tygodnia powiadamia organ zarządzający lub osobę bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 o tym, czy jest przekonany, że zmieniony plan uwzględnia zgłoszone wątpliwości, czy też konieczne są dalsze zmiany.

10. Organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 wdrażają plan reorganizacji zatwierdzony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ i co najmniej raz na sześć miesięcy składają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdanie z postępów we wdrażaniu planu.

11. Organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 dokonują zmian w planie, jeżeli zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działającemu w porozumieniu z właściwym organem jest to konieczne do osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 4, oraz przedkładają każdą taką zmianę organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia.

12. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania:

a) elementów, które jako minimum należy uwzględnić w planie reorganizacji działalności zgodnie z ust. 5; oraz

b) elementów treści, które jako minimum powinny zawierać sprawozdania zgodnie z ust. 10.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

13. EUNB do dnia 3 stycznia 2016 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące dalszych minimalnych kryteriów, jakie ma spełniać plan reorganizacji działalności, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził go zgodnie z ust. 7.

14. EUNB, uwzględniając, tam gdzie stosowne, doświadczenie nabyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 13, może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia minimalnych kryteriów, jakie ma spełniać plan reorganizacji działalności, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził go zgodnie z ust. 7.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Podsekcja 4

Instrument umorzenia lub konwersji długu: Przepisy pomocnicze

Artykuł 53

Skutki umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), obniżenie kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, konwersja lub umorzenie stawały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zaangażowanych wierzycieli i zainteresowanych akcjonariuszy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponował uprawnieniem do zakończenia lub wymagania zakończenia wszystkich działań administracyjnych i proceduralnych niezbędnych dla nadania skuteczności wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–j), w tym:

- a) zmiany we wszystkich odpowiednich rejestrach;
- b) wyprowadzenia lub wycofania z obrotu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów dłużnych;
- c) wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- d) ponownego wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu wszelkich instrumentów dłużnych, które uległy umorzeniu, bez konieczności spełnienia wymogu wydania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE⁽¹⁾.

3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, zobowiązanie to oraz wszelkie wynikające w stosunku do niego zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszelkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek podmiotu będącego jej następcą, w przypadku jakiegokolwiek późniejszej likwidacji.

4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:

- a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;
- b) odpowiedni instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. j).

Artykuł 54

Usunięcie przeszkód proceduralnych w umorzeniu lub konwersji długu

1. Bez uszczerbku dla art. 63 ust. 1 lit. i) państwa członkowskie w stosownych przypadkach zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do utrzymywania przez cały czas wystarczającej kwoty statutowego kapitału akcyjnego lub innych instrumentów w kapitale podstawowym Tier 1, tak aby w przypadku, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. e) i f), w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub któregośkolwiek z ich przedsiębiorstw zależnych, instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), miały możliwość emisji wystarczającej liczby nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich celem zagwarantowania, że konwersja zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie może zostać skutecznie dokonana.

2. Oceny, czy w przypadku konkretnej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwe jest nałożenie wymogu określonego w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują w kontekście opracowywania i utrzymywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla tej instytucji lub grupy, uwzględniając w szczególności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważane w tym planie. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się możliwość zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, organy sprawdzają, czy statutowy kapitał akcyjny lub inne instrumenty w kapitale podstawowym Tier 1 wystarczą do pokrycia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64).

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby nie istniały żadne proceduralne przeszkody w konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie istniejące na mocy ich dokumentów założycielskich lub statutów, w tym prawa pierwokupu dla akcjonariuszy lub wymogi dotyczące zgody akcjonariuszy na podwyższenie kapitału.

4. Niniejszy artykuł pozostają bez uszczerbku dla zmian w dyrektywach 82/891/EWG, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE i w dyrektywie 2012/30/UE⁽¹⁾, określonych w tytule X niniejszej dyrektywy.

Artykuł 55

Umowne uznanie umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się być związane każdym obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każdym umorzeniem, których dokonuje się w wyniku wykonania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że takie zobowiązanie:

a) nie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2,

b) nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108 lit. a),

c) podlega prawu państwa trzeciego, która nie jest państwem członkowskim, oraz

d) zostało wydane lub zawarte po dacie, od której państwa członkowskie rozpoczęły stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszej sekcji.

Akapitu pierwszego nie stosuje się, jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego stwierdza, że zobowiązania lub instrumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą podlegać uprawnieniom o umorzeniu i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego zgodnie z prawem państwa trzeciego lub wiążącym porozumieniem zawartym z tym państwem trzecim.

Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły nakładać na instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymóg przekazania organom opinii prawnej odnoszącej się do prawnej wykonalności i skuteczności takiego warunku.

2. Jeżeli instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włącza do swoich warunków umownych regulujących odpowiednie zobowiązanie warunku wymaganego zgodnie z ust. 1, zaniechanie takie nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.

3. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego sprecyzowania listy zobowiązań, do których stosuje się wyłącznie z ust. 1 oraz treści warunku wymaganego zgodnie z tym ustępem, uwzględniając różne modele działalności banków.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 74).

Artykuł 56

Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej

1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe za pośrednictwem dodatkowych instrumentów stabilizacji finansowej, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 37 ust. 10 oraz z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa, w celu wzięcia udziału w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w tym z zamiarem podjęcia bezpośredniej interwencji w celu uniknięcia ich likwidacji, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 ust. 2 w odniesieniu do państwa członkowskiego lub całej Unii. Takie działania prowadzone są pod kierownictwem właściwego ministerstwa lub rządu w ścisłej współpracy z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Aby ustanowić rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe ministerstwa lub rządy dysponowały odpowiednimi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 63–72, oraz dopilnowują, by zastosowanie miały art. 66, 68, 83 i 117

3. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej są stosowane wyłącznie jako ostateczność po tym, jak ocenione i wykorzystane zostały w jak największym zakresie inne instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności finansowej, co właściwe ministerstwo lub rząd stwierdzi po zasięgnięciu opinii krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Stosując rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe ministerstwa lub rządy i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowały instrumenty jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie warunki określone w art. 32 ust. 1, jak również spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii banku centralnego i właściwego organu, stwierdzają, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej;
- b) właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że zastosowanie innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy instytucja otrzymała wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od banku centralnego;
- c) w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej właściwe ministerstwo lub rząd, po konsultacji z właściwym organem i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wystarczy do ochrony interesu publicznego, jeśli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego już zostało wcześniej udzielone tej instytucji.

5. Do instrumentów stabilizacji finansowej należą:

- a) publiczny instrument wsparcia kapitałowego, o którym mowa w art. 57;
- b) instrument tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 58.

Artykuł 57

Publiczny instrument wsparcia kapitałowego

1. Państwa członkowskie mogą, pod warunkiem przestrzegania krajowego prawa spółek, uczestniczyć w dokapitalizowaniu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, poprzez dostarczenie jej kapitału w zamian za następujące instrumenty, pod warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013:

- a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I
- b) instrumenty dodatkowe w Tier I lub Tier II;

2. Państwa członkowskie, zapewniają, w zakresie w jakim umożliwiają im to posiadane akcje instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), by te instytucje lub podmioty objęte publicznym instrumentem wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny.

3. Jeżeli państwo członkowskie stosuje publiczny instrument wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia, aby jego udziały w instytucji lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.

Artykuł 58

Instrument tymczasowej własności publicznej

1. Państwa członkowskie mogą objąć instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), tymczasową własnością publiczną.

2. W tym celu państwo członkowskie może złożyć co najmniej jedno zlecenie przeniesienia udziałów, w którym odbiorcą jest:

a) podmiot wskazany przez państwo członkowskie; lub

b) przedsiębiorstwo będące wyłączną własnością państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej zgodnie z niniejszym artykułem były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny oraz by zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.

ROZDZIAŁ V

Umorzenie instrumentów kapitałowych

Artykuł 59

Wymóg umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych

1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odnośnych instrumentów kapitałowych można wykonać:

a) niezależnie od działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

b) łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są również warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały uprawnienia do umorzenia stosownych instrumentów kapitałowych lub ich konwersji na instrumenty właścicielskie instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

3. Państwa członkowskie wymagają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 60 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), kiedy zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:

a) jeśli stwierdzono, że spełniono warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32 i 33, przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) stosowny organ stwierdza, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie będzie w stanie utrzymać rentowności działalności, jeżeli uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych;

- c) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez jednostkę zależną i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany i stosowny organ państwa członkowskiego jednostki zależnej wspólnie dokonują stwierdzenia w formie wspólnej decyzji zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;
- d) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych na poziomie jednostki dominującej i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej na poziomie jednostki dominującej lub na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany dokonuje stwierdzenia, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;
- e) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymagają nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem dowolnej z okoliczności określonej w art. 32 ust. 4 lit. d) ppkt (iii).

4. Na użytek ust. 3 uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa utraciły rentowność wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki:

- a) instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;
- b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego lub działanie organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji), inne niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych – czy to niezależnie czy łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy.

5. Na użytek ust. 4 lit. a) niniejszego artykułu uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z okoliczności określonych w art. 27 ust. 2.

6. Na użytek ust. 4 lit. a) uznaje się, że grupa jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli grupa ta narusza skonsolidowane wymogi ostrożnościowe będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby działania właściwego organu, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości grupa ta naruszy te wymogi, m.in., choć nie tylko, dlatego że poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat.

7. Odpowiedni instrument kapitałowy wyemitowany przez jednostkę zależną nie jest umarzany ani nie dokonuje się jego konwersji na gorszych warunkach zgodnie z ust. 3 lit. c) w większym zakresie, niż umorzono lub dokonywano konwersji instrumentu kapitałowego o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń na poziomie jednostki dominującej.

8. W przypadku gdy stosowny organ dokonuje stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, bezzwłocznie informuje o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jeżeli nie jest to ten sam organ.

9. Przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu, w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej stosowny organ spełnia wymogi dotyczące powiadamiania i konsultacji określone w art. 62.

10. Przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wycena aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), była przeprowadzana zgodnie z art. 36. Wycena ta stanowi podstawę obliczenia umorzenia, które należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu absorpcji strat oraz poziomu konwersji, który należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d).

Artykuł 60

Przepisy dotyczące umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych

1. Spełniając wymóg określony w art. 59, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego w sposób prowadzący do otrzymania następujących rezultatów:

- a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do ich strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat. W odniesieniu do posiadaczy instrumentów w kapitale podstawowym Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno z działań określonych w art. 47 ust. 1 lub oba te działania;
- b) kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;
- c) kwotę główną instrumentów w Tier II umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;

2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego:

- a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie mechanizmem zwrotu w art. 46 ust. 3;
- b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego legalność wykonania uprawnienia do umorzenia.
- c) niewypłacenia żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3.

Lit. b) nie uniemożliwia udostępnienia posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z ust. 3 instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.

3. Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych na mocy ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, by instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe można poddać konwersji wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przez instytucję lub podmiot, którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub przez jednostkę dominującą instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w porozumieniu z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub – w stosownych przypadkach – organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki dominującej;

- b) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przed jakąkolwiek emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez tę instytucję lub ten podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do celów udostępnienia funduszy własnych przez państwo lub jednostkę rządową;
- c) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;
- d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych, jest zgodny z zasadami określonymi w art. 50 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 50 ust. 4.

4. Do celów udostępnienia instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z ust. 3 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do posiadania przez cały czas niezbędnego uprzedniego zezwolenia na emisję odpowiedniej liczby instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.

5. Jeżeli instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg określony w art. 59 ust. 3 przed zastosowaniem wspomnianego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 61

Organy odpowiedzialne za odpowiednie ustalenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organami odpowiedzialnymi za dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 59 ust. 3, były organy określone w niniejszym artykule.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza w prawie krajowym stosowny organ, który odpowiada za dokonywanie stwierdzeń na mocy art. 59. Stosowny organ może być właściwym organem lub organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 32.
3. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest stosowny organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE.
4. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są emitowane przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną i są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3, jest:
 - a) stosowny organ państwa członkowskiego, gdzie instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które wyemitowały te instrumenty, zostały ustanowione zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy;

- b) stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany oraz stosowny organ państwa członkowskiego, gdzie instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które wyemitowały te instrumenty, zostały ustanowione zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE, jest odpowiedzialny za dokonywanie wspólnych stwierdzeń w formie wspólnej decyzji, o której mowa w art. 59 ust. 3 lit. c) niniejszej dyrektywy.

Artykuł 62

Zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej: procedura dokonywania stwierdzenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, by przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowne organy spełniały następujące wymogi:

- a) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), bezzwłocznie informuje o tym organ sprawujący nadzór skonsolidowany, i jeżeli są to dwa odrębne organy, stosowny organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- b) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie informuje o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), która wyemitowała odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których ma zostać wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji, gdyby dokonano takiego stwierdzenia, i jeżeli są to dwa odrębne organy, stosowny organ w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę właściwe organy.

2. Dokonując stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), d), lub e), w przypadku instytucji lub grupy prowadzącej działalność transgraniczną, właściwe organy uwzględniają potencjalne skutki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność.

3. Powiadomienie dokonane przez stosowny organ zgodnie z ust. 1 zawiera wyjaśnienie powodów, dla których organ ten rozważa dokonanie takiego stwierdzenia.

4. Jeżeli dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, stosowny organ, po zasięgnięciu opinii powiadomionych właściwych organów, ocenia następujące kwestie:

- a) dostępność środka alternatywnego w stosunku do wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 ust. 3;
- b) jeżeli taki alternatywny środek jest dostępny, możliwość jego zastosowania w praktyce;
- c) jeżeli taki alternatywny środek może być zastosowany w praktyce, realistyczność perspektywy, że środek ten w odpowiednich ramach czasowych wpłynie na okoliczności, które w przeciwnym razie wymagałyby dokonania stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3.

5. Na użytek ust. 4 niniejszego artykułu alternatywne środki oznaczają środki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 27 niniejszej dyrektywy, środki, o których mowa w art. 104 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, lub przeniesienie środków finansowych lub kapitału z przedsiębiorstwa dominującego.

6. Jeżeli zgodnie z ust. 4 stosowny organ, po porozumieniu się z powiadomionymi stosownymi organami, oceni, że dostępny jest co najmniej jeden środek alternatywny, który może zostać zastosowany w praktyce i który pozwoli na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w lit. c) tego ustępu, organ ten zapewnia zastosowanie takich środków.

7. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), i zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu stosowny organ, po porozumieniu się z powiadomionymi organami, stwierdza, że alternatywne środki, które pozwoliłyby na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w ust. 4 lit. c), nie są dostępne, stosowny organ podejmuje decyzję, czy rozważane dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3, jest właściwe.

8. W przypadku gdy stosowny organ postanowi dokonać stwierdzenia na mocy art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie powiadamia o tym stosowne organy państw członkowskich, w których mają siedzibę jednostki zależne, których proponowana decyzja dotyczy, a stwierdzenie przyjmuje formę wspólnej decyzji, jak podano w art. 92 ust. 3 i 6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji nie dokonuje się stwierdzenia na mocy art. 59 ust. 3 lit. c).

9. Organy państw członkowskich ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jurysdykcji, w której mają siedzibę poszczególne jednostki zależne, których to dotyczy, niezwłocznie wdraża decyzje o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych podjęte zgodnie z niniejszym artykułem, z należyтым uwzględnieniem pilnego charakteru sytuacji.

ROZDZIAŁ VI

Uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 63

Uprawnienia ogólne

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w jakiegokolwiek kombinacji:

- a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wymagania informacji udostępnianych za pomocą kontroli na miejscu;
- b) uprawnienie do przejścia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom i organowi zarządzającemu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- c) uprawnienie do przenoszenia akcji oraz innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- e) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązań kwalifikowalnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- f) uprawnienie do konwersji zobowiązań kwalifikowalnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwej instytucji dominującej lub instytucji pomostowej, na rzecz których dokonano przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- g) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;
- h) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz umorzenie takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- i) uprawnienie do zażądania od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub właściwej instytucji dominującej wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;

- j) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów i innych zobowiązań kwalifikowalnych, bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;
- k) uprawnienie do zamknięcia i rozwiązania umów finansowych lub kontraktów na instrumenty pochodne do celów stosowania art. 49;
- l) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- m) uprawnienie do nałożenia na właściwy organ wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstąpienia od terminów określonych w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE i art. 12 dyrektywy 2014/65/UE.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:

- a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.

Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie.

Przepisy lit. b) akapit pierwszy pozostają bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 81 i 83 oraz wszelkich wymogów dotyczących powiadamiania obowiązujących na mocy unijnych ram pomocy państwa.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w zakresie, w jakim każde z uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu w rozumieniu art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy z uwagi na jej konkretną formę prawną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały jak najbardziej zbliżone uprawnienia, w tym zbliżone w zakresie ich wyników.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w ust. 3, stosowały gwarancje zawarte w niniejszej dyrektywie lub gwarancje o podobnym skutku do zainteresowanych osób, w tym posiadaczy akcji, wierzycieli i kontrahentów.

Artykuł 64

Uprawnienia pomocnicze

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do:

- a) z zastrzeżeniem przepisów art. 78, zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą w sposób wolny od wszelkich zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań; w tym celu jakiegokolwiek prawo do rekompensaty przysługujące na mocy niniejszej dyrektywy nie jest uznawane za zobowiązanie lub obciążenie;

- b) zniesienia praw do nabycia dalszych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;
- c) wymagania, by odpowiedni organ przerwał lub zawiesił dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub działań podjętych przez tę instytucję, w tym, zgodnie z art. 38 i 40, wszelkich praw lub zobowiązań odnoszących się do udziału w infrastrukturze rynku;
- e) nakładania na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odbiorcę wymogu udzielania drugiej stronie informacji i pomocy; oraz
- f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia określone w ust. 1 wówczas, gdy dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna to za odpowiednie działanie przyczyniające się do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienie do określenia uzgodnień dotyczących ciągłości niezbędnych dla zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, możliwości prowadzenia przez odbiorcę działalności będącej przedmiotem przeniesienia. Tego rodzaju uzgodnienia dotyczące ciągłości obejmują w szczególności:

- a) ciągłość umów zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w wyniku której odbiorca przejmuje prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją odnoszące się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione, oraz zastępuje instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją (bezpośrednio lub pośrednio) we wszystkich odpowiednich dokumentach umownych;
- b) zastąpienie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez odbiorcę we wszelkich postępowaniach sądowych odnoszących się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione.

4. Uprawnienia określone w ust. 1 lit. d) oraz ust. 3 lit. b) nie naruszają:

- a) prawa pracowników instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do rozwiązania umowy o pracę;
- b) z zastrzeżeniem art. 69, 70 i 71, żadnego prawa strony umowy do wykonania praw na mocy tej umowy, w tym prawa do jej rozwiązania, jeżeli jest ona do tego uprawniona zgodnie z warunkami umowy w związku z działaniem lub zaniechaniem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzedzającym odpowiednie przeniesienie, bądź działaniem lub zaniechaniem odbiorcy po dokonaniu odpowiedniego przeniesienia.

Artykuł 65

Uprawnienie do zażądania świadczenia usług i zapewnienia infrastruktury

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej podmiotów powiązanych do świadczenia wszelkich usług lub zapewnienia wszelkiej infrastruktury, które są niezbędne dla umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.

Akapit pierwszy ma zastosowanie także jeśli instytucja objęta restrukturyzacją lub uporządkowaną likwidacją lub odnośny podmiot powiązany rozpoczął standardowe postępowanie upadłościowe.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. L 184 z 6.7.2001, s. 1).

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do egzekwowania od podmiotów powiązanych, które mają siedzibę na ich terytorium, obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich.
3. Usługi oraz infrastruktura, o których mowa w ust. 1 i 2, ograniczają się do usług operacyjnych i infrastruktury operacyjnej i nie obejmują żadnych form wsparcia finansowego.
4. Świadczenie usług zgodnie z ust. 1 i 2 oraz zapewnianie infrastruktury zgodnie z ust. 1 i 2 dokonywane jest na następujących warunkach:
 - a) jeżeli usługi i infrastruktura były zapewniane – na mocy umowy – na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bezpośrednio przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – na takich samych warunkach przez okres obowiązywania umowy;
 - b) na rozsądnych warunkach jeżeli nie zawarto umowy lub jeżeli umowa wygasła.
5. EUNB, do dnia 3 lipca 2015 r., wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne określające minimalny wykaz usług lub infrastruktury niezbędnych do umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.

Artykuł 66

Uprawnienie do egzekwowania przez inne państwa członkowskie środków w zakresie zapobiegania kryzysom lub środków w zakresie zarządzania kryzysowego

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań obejmuje aktywa, które są zlokalizowane w państwie członkowskim innym niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź prawa lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeniesienie było skuteczne na mocy prawa tego innego państwa członkowskiego.
2. Państwa członkowskie udzielają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał lub zamierza dokonać przeniesienia, wszelkiej uzasadnionej pomocy celem zapewnienia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz odbiorcy zgodnie z wszelkimi obowiązującymi wymogami prawa krajowego.
3. Państwa członkowskie zapewniają, by akcjonariusze, wierzyciele i osoby trzecie, których dotyczy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie byli uprawnieni do zapobiegania przeniesieniu lub do jego zaskarżenia lub uchylecia na mocy jakiegokolwiek przepisu prawa państwa członkowskiego, w którym aktywa są zlokalizowane, lub prawa, któremu podlegają akcje, inne instrumenty właścicielskie, prawa lub zobowiązania.
4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim („państwie członkowskim A”) wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji, w tym w odniesieniu do instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, a zobowiązania kwalifikowalne lub odpowiednie instrumenty kapitałowe instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją obejmują:
 - a) instrumenty lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji („państwa członkowskiego B);
 - b) zobowiązania należne wierzycielom zlokalizowanym w państwie członkowskim B,

Państwo członkowskie B zapewnia obniżenie kwoty głównej tych zobowiązań lub instrumentów lub zapewnia konwersję zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim A.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, których dotyczy wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji, o których mowa w ust. 4, nie byli uprawnieni do zaskarżenia obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania, lub w odpowiednich przypadkach do zaskarżenia jego konwersji, na mocy jakichkolwiek przepisów prawa państwa członkowskiego B.

6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) prawo akcjonariuszy, wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) prawo wierzycieli do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, obniżenia kwoty głównej lub konwersji instrumentu lub zobowiązania objętego zakresem ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu;
- c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale VII, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 67

Uprawnienie w odniesieniu do aktywów, praw, zobowiązań, akcji i innych instrumentów właścicielskich zlokalizowanych w państwach trzecich

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje działanie podjęte w odniesieniu do aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub w odniesieniu do akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zażądać, by:

- a) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz odbiorca podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania;
- b) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zatrzymali akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa lub prawa lub spłacili zobowiązania w imieniu odbiorcy do czasu, gdy przeniesienie, umorzenie, konwersja lub działanie stanie się skuteczne;
- c) uzasadnione wydatki odbiorcy, prawidłowo poniesione w związku z prowadzeniem wszelkich działań wymaganych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego ustępu były pokrywane, w jakikolwiek ze sposobów, o których mowa w art. 37 ust. 7.

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że mimo wszelkich niezbędnych kroków podjętych przez zarządcę, odbiorcę lub inną osobę zgodnie z ust. 1 lit. a) jest wysoce nieprawdopodobne, by przeniesienie, konwersja lub działanie stały się skuteczne w odniesieniu do określonych składników majątku zlokalizowanych w państwie trzecim lub określonych akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przystępuje do przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania. Jeśli wydano już polecenie dokonania przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania, polecenie to staje się nieważne w odniesieniu do określonych składników majątku, akcji, instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań.

Artykuł 68

Wyłączenie niektórych warunków umownych we wcześniejszej interwencji oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Samego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego zastosowanego do jednostki zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym żadnych zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takiego środka, nie uznaje się – na mocy umowy zawartej przez tę jednostkę – za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

Ponadto samego takiego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie uznaje się za zdarzenie uprawniające do egzekwowania ani za postępowanie upadłościowe na mocy umowy zawartej przez:

- a) jednostkę zależną, obejmującą zobowiązania, które są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę dominującą lub jakikolwiek podmiot powiązany; lub
- b) podmiot należący do grupy, która obejmuje postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się z zobowiązań.

2. Jeżeli restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim są uznawane zgodnie z art. 94 lub jeżeli taka jest decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów niniejszego artykułu ta restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja stanowi środek w zakresie zarządzania kryzysowego.

3. Pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, sam środek w zakresie zapobiegania kryzysom lub sam środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu:

- a) wykonywania żadnego prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania ani potrącenia, również w stosunku do umowy zawartej przez:
 - (i) jednostkę zależną, z których wynikające zobowiązania są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot należący do grupy;
 - (ii) przez jakikolwiek podmiot należący do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań;
- b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań, lub sprawowania nad nim kontroli, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;
- c) naruszenia jakichkolwiek praw umownych danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzenia niewykonania zobowiązań.

4. Niniejszy artykuł nie narusza prawa danej osoby do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 3, jeżeli prawo to powstaje w związku ze zdarzeniem innym niż środek w zakresie zapobiegania kryzysom, środek w zakresie zarządzania kryzysowego lub zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka.

5. Zawieszenie ani ograniczenie na mocy art. 69, 70 lub 71 nie stanowią niewypełnienia zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

6. Przepisy zawarte w niniejszym artykule są uznawane za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 ⁽¹⁾.

Artykuł 69

Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji, na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6).

2. Gdy termin zobowiązania do płatności lub dostawy przypadłby podczas okresu zawieszenia, termin tego zobowiązania do płatności lub dostawy upływa natychmiast po wygaśnięciu okresu zawieszenia.
3. Jeżeli zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszona na mocy ust. 1, zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z tej umowy dotyczące kontrahentów tej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zawieszają się na ten sam okres.
4. Ewentualne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do:
 - a) kwalifikujących się depozytów;
 - b) zobowiązań do płatności lub dostawy względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i banków centralnych.
 - c) kwalifikujących się roszczeń w rozumieniu dyrektywy 97/9/WE.
5. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

Artykuł 70

Uprawnienie do ograniczenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia zabezpieczonym wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją od chwili publikacji obwieszczenia o ograniczeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia, o których mowa w ust. 1 w odniesieniu do zabezpieczenia wierzytelności systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i banków centralnych w stosunku do aktywów zastawionych lub zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.
3. Jeżeli zastosowanie ma art. 80, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wszelkie ograniczenia nałożone na mocy uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu były spójne dla wszystkich podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

Artykuł 71

Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, do końca dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu, pod warunkiem że są nadal spełniane zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy przysługujących każdej stronie umowy z jednostką zależną instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdy:
 - a) zobowiązania wynikające z tej umowy są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

- b) podstawą uprawnienia do wypowiedzenia umowy na mocy tej umowy są wyłącznie upadłość instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej sytuacja finansowa; oraz
- c) w przypadku gdy wykonano, lub można wykonać, uprawnienia do przeniesienia w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją
 - (i) wszystkie aktywa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednostce zależnej związane z tą umową zostały przeniesione, lub mogą zostać przeniesione, na rzecz odbiorcy i zostały przez niego objęte; lub
 - (ii) organ ds. restrukturyzacji zapewnia w inny sposób odpowiednią ochronę takim zobowiązaniom.

Zawieszenie staje się skuteczne z chwilą opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym jednostka zależna instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

3. Żadne zawieszenia dokonane na mocy ust. 1 lub 2 nie mają zastosowania do systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych lub banków centralnych.

4. Osoba może skorzystać z prawa do wypowiedzenia umowy w ramach umowy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli osoba ta zostaje powiadomiona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że prawa i zobowiązania objęte tą umową nie podlegają:

- a) przeniesieniu na rzecz innego podmiotu; lub
- b) obniżeniu wartości lub konwersji w odniesieniu do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a).

5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie określone w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy i jeżeli nie wydano powiadomienia zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, prawa te można wykonać po upływie okresu zawieszenia, z zastrzeżeniem art. 68, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową zostały przeniesione do innego podmiotu, kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy wyłącznie z chwilą wystąpienia zdarzenia uprawniającego do egzekwowania lub utrzymywania się każdego kolejnego takiego zdarzenia przez podmiot będący odbiorcą;
- b) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową pozostają w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do tej umowy kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy z chwilą wygaśnięcia zawieszenia na mocy ust. 1.

6. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.

7. Właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych.

Na wniosek właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji repozytorium transakcji udostępnia niezbędne informacje właściwym organom lub organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby umożliwić im wykonywanie ich odnośnych obowiązków i uprawnień zgodnie z art. 81 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających następujące elementy do celów ust. 7:

- a) minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, który powinien zawierać szczegółowy rejestr; oraz
- b) okoliczności, w których wymóg prowadzenia rejestru powinien zostać nałożony.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 72

Wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czyli mogły:

- a) kierować działalnością i usługami instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją za pomocą wszelkich uprawnień przysługujących akcjonariuszom, oraz organowi zarządzającemu; oraz
- b) zarządzać i rozporządzać aktywami i majątkiem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę lub osoby wyznaczone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, by w okresie objętym restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prawa głosu przysługujące w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogły być wykonywane.

2. Z zastrzeżeniem art. 85 ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zarządzenia zgodnie z krajowymi kompetencjami i procedurami administracyjnymi, bez sprawowania kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują w każdym indywidualnym przypadku decyzję, czy właściwe jest przeprowadzenie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pomocą środków określonych w ust. 1 lub 2, mając na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, szczególne okoliczności, w których znajduje się dana instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz potrzebę ułatwienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup transgranicznych.

4. Organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za odpowiedniki dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy przepisów krajowych.

ROZDZIAŁ VII

Zabezpieczenia

Artykuł 73

Sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku częściowych przeniesień i zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu

Jeżeli zastosowano co najmniej jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności do celów art. 75, państwa członkowskie zapewniają, by:

- a) z wyjątkiem przypadków, w których ma zastosowanie lit. b), w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują przeniesienia tylko części praw, aktywów i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, akcjonariusze i ci wierzyciele, których roszczenia nie zostały przeniesione, otrzymali z tytułu zaspokojenia swoich roszczeń kwotę co najmniej równą kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;

- b) w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczenia zostały umorzone lub poddane konwersji na akcje, nie ponieśli większych strat niż straty, które ponieśli w przypadku likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta.

Artykuł 74

Wycena różnicy w sposobie traktowania

1. Do celów oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele byliby traktowani w korzystniejszy sposób, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym, w tym, lecz nie tylko, do celów art. 73, państwa członkowskie zapewniają, by po przeprowadzeniu działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezależna osoba jak najszybciej dokonała wyceny. Wycena ta dokonywana jest niezależnie od wyceny dokonywanej na mocy art. 36.

2. W ramach wyceny, o której mowa w ust. 1, określa się:

- a) sposób traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, odpowiednie systemy gwarancji depozytów, w przypadku, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały zastosowane została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;
- b) faktyczny sposób traktowania, którego doświadczyli akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podczas jej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), oraz sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).

3. W ramach wyceny określa się:

- a) przy założeniu, że instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały zastosowane została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;
- b) przy założeniu, że działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostały dokonane;
- c) z pominięciem ewentualnego udzielenia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

4. EUNB może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania metody dokonywania wyceny, o której mowa w niniejszym artykule, w szczególności metody oceny traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele w przypadku, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta postępowaniem upadłościowym w czasie gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 75

Zabezpieczenie akcjonariuszy i wierzycieli

Państwa członkowskie zapewniają, by, jeżeli w ramach wyceny dokonanej na mocy art. 74 stwierdzono, że jakkolwiek akcjonariusz lub wierzyciel, o których mowa w art. 73, lub system gwarancji depozytów zgodnie z art. 109 ust. 1, ponieśli większe straty niż straty, które ponieśli w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, byli oni uprawnieni do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 76

Zabezpieczenie kontrahentów w przypadku przeniesień częściowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by zabezpieczenia określone w ust. 2 miały zastosowanie w następujących okolicznościach:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu bądź, stosując instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami na rzecz innej osoby;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia określone w art. 64 ust. 1 lit. f).

2. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę następujących uzgodnień oraz kontrahentów następujących uzgodnień:

- a) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, zgodnie z którymi osoba w drodze zabezpieczenia dysponuje faktycznym lub warunkowym udziałem w aktywach lub prawach, które są przedmiotem przeniesienia, niezależnie od tego, czy udział ten jest zabezpieczony konkretnymi aktywami lub prawem czy też poprzez zastaw na zmiennych składnikach majątkowych lub podobne uzgodnienie;
- b) uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, zgodnie z którymi zabezpieczenie służące zagwarantowaniu lub pokryciu wykonania określonych zobowiązań jest zapewnione w drodze przeniesienia pełnej własności aktywów z podmiotu składającego zabezpieczenie na rzecz podmiotu uzyskującego zabezpieczenie na warunkach określających, że podmiot uzyskujący zabezpieczenie dokonuje przeniesienia aktywów, jeżeli te określone zobowiązania zostają wykonane;
- c) uzgodnień dotyczących kompensacji, zgodnie z którymi co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;
- d) uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
- e) obligacji zabezpieczonych;
- f) uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym sekurytyzacji oraz instrumentów stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych, które to uzgodnienia obejmują udzielenie i posiadanie zabezpieczenia przez stronę uzgodnienia lub przez powiernika, agenta lub firmę maklerską.

Forma ochrony, która jest właściwa dla poszczególnych kategorii uzgodnień określonych w lit. a)–f) niniejszego ustępu, jest sprecyzowana w art. 77–80 i podlega ograniczeniom określonym w art. 68–71.

3. Wymogi zgodnie z ust. 2 mają zastosowanie niezależnie od liczby stron zaangażowanych w uzgodnienia oraz niezależnie od tego, czy uzgodnienia:

- a) powstają w drodze umowy, umowy powierniczej lub innych środków, czy też powstają automatycznie z mocy prawa;
- b) powstają na mocy prawa innej jurysdykcji lub podlegają w pełni lub częściowo prawu innego państwa członkowskiego.

4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 115, precyzujące kategorie uzgodnień wchodzących w zakres przepisów ust. 2 lit. a)–f) niniejszego artykułu.

*Artykuł 77***Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego, potrąceń oraz uzgodnień dotyczących kompensowania sald**

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących potrącenia i uzgodnień dotyczących kompensowania sald, tak by uniemożliwić przeniesienie niektórych, lecz nie wszystkich, praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia lub uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a inną osobą, oraz uniemożliwić zmianę lub likwidację praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie takiego uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia lub uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald, w drodze skorzystania z uprawnień pomocniczych.

Do celów akapitu pierwszego prawa i zobowiązania należy uznawać za chronione na podstawie tego rodzaju uzgodnienia, jeżeli strony uzgodnienia są uprawnione do potrącenia lub kompensacji tych praw i zobowiązań.

2. Niezależnie od ust. 1 i o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom; oraz
- b) przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.

*Artykuł 78***Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczeń**

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę zobowiązań zabezpieczonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia, tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia aktywów, którymi zobowiązanie jest zabezpieczone, chyba że przenoszone są również to zobowiązanie oraz korzyści związane z zabezpieczeniem;
- b) przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania, chyba że przenoszone są również korzyści związane z zabezpieczeniem;
- c) przeniesienia korzyści związanych z zabezpieczeniem, chyba że przenoszone jest również zabezpieczone zobowiązanie;
- d) zmiany lub rozwiązania uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, jeżeli na skutek takiej zmiany lub takiego rozwiązania zobowiązanie przestaje być zabezpieczone.

2. Niezależnie od ust. 1 i o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom; oraz
- b) przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.

*Artykuł 79***Ochrona uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego i obligacji zabezpieczonych**

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), którego stroną jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

b) likwidacji lub zmiany, w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), którego stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Niezależnie od ust. 1 oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:

- a) przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom, oraz
- b) przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.

Artykuł 80

Przeniesienia częściowe: ochrona systemów handlowych, rozliczeniowych i rozrachunkowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie miało wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) dokonuje przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu; lub
- b) wykonuje uprawnienia zgodnie z art. 64 do unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną.

2. Przeniesienie, unieważnienie lub zmiana, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nie może w szczególności prowadzić do: odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE; zmiany lub utraty wymagalności zleceń przeniesienia i kompensowania wymaganej zgodnie z art. 3 i 5 tej dyrektywy; wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów kredytowych zgodnie z wymogami jej art. 4 lub ochrony zabezpieczenia wymaganej art. 9.

ROZDZIAŁ VIII

Wymogi proceduralne

Artykuł 81

Wymogi dotyczące powiadamiania

1. Państwa członkowskie zobowiązują organ zarządzający instytucji lub wszelkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do powiadomienia właściwego organu, jeżeli uzna on, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością w rozumieniu art. 32 ust. 4.

2. Właściwe organy informują odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich powiadomieniach otrzymanych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, o wszelkich środkach w zakresie zapobiegania kryzysom oraz o wszelkich działaniach, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, do których podjęcia zobowiązują instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy.

3. Jeżeli właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezwłocznie powiadamiają o tym ustaleniu następujące organy, jeżeli nie jest to ten sam organ:

- a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- b) właściwy organ tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);

- c) właściwy organ jakiegokolwiek oddziału tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jakiegokolwiek oddziału tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
- e) bank centralny;
- f) system gwarantowania depozytów, którego członkiem jest instytucja kredytowa, w razie konieczności, aby umożliwić temu systemowi gwarantowania depozytów pełnienie swoich funkcji;
- g) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w razie konieczności, aby umożliwić mechanizmom finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełnienie swoich funkcji;
- h) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- i) właściwe ministerstwo;
- j) jeżeli instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy przepisów tytułu VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany; oraz
- k) ERRS i wyznaczony krajowy organ nadzoru makroostrożnościowego.

4. Jeżeli przekazanie informacji, o których mowa w ust. 3 lit. f) i g), nie gwarantuje odpowiedniego poziomu poufności, właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala alternatywne procedury w zakresie komunikacji umożliwiające osiągnięcie tych samych celów przy zachowaniu odpowiedniego poziomu poufności.

Artykuł 82

Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Otrzymałszy powiadomienie od właściwego organu zgodnie z art. 81 ust. 3 lub z własnej inicjatywy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – zgodnie z art. 32 ust. 1 i art. 33 – czy w odniesieniu do danej instytucji lub danego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełnione są warunki ustanowione w tym ustępie.
2. Decyzja w sprawie podjęcia lub niepodejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zawiera następujące informacje:
 - a) powody podjęcia tej decyzji, w tym ustalenie, czy instytucja spełnia warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) działania, jakie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza podjąć, w tym w stosownych przypadkach ustalenie dotyczące wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdy inny środek zgodnie z obowiązującym zwykłym postępowaniem upadłościowym lub, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7, zgodnie z prawem krajowym.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia procedur i treści związanych z następującymi wymogami dotyczącymi:
 - a) powiadomień, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3;

b) obwieszczenia o zawieszeniu, o którym mowa w ust. 83.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 83

Wymogi proceduralne w odniesieniu do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniły wymogi określone w ust. 2, 3 i 4 tak szybko, jak to tylko możliwe.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz następujące organy, jeżeli nie jest to ten sam organ:

- a) właściwy organ w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) właściwy organ któregośkolwiek oddziału instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- c) bank centralny;
- d) system gwarancji depozytów, którego członkiem jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- e) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) właściwe ministerstwo;
- h) jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podlega nadzorowi skonsolidowanemu na mocy przepisów tytułu VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
- i) wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy i ERRS;
- j) Komisję, Europejski Bank Centralny, EUNGiPW, Europejski Urząd Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUiPPE”) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i EUNB;
- k) jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest instytucją zdefiniowaną w art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE, operatorów systemów, do których należy.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera kopię każdego zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego wykonywane są odpowiednie uprawnienia, i wskazany jest w nim dzień, z którym działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stają się skuteczne.

4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje kopię zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, albo obwieszczenie zawierające streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności skutków dla klientów indywidualnych, oraz, w stosownych przypadkach, warunki i długość okresu zawieszenia lub ograniczenia, o których mowa w art. 69, 70 i 71, lub zapewnia taką publikację, przy użyciu następujących środków:

- a) na swojej oficjalnej stronie internetowej;

- b) na stronie internetowej właściwego organu, jeżeli nie jest to ten sam organ, i stronie internetowej EUNB;
- c) na stronie internetowej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) jeżeli akcje, inne instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przy użyciu środków stosowanych na potrzeby ujawniania informacji regulowanych dotyczących instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE ⁽¹⁾.

5. Jeżeli akcje, instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by dokumenty potwierdzające zastosowanie instrumentów, o których mowa w ust. 4, zostały przesłane akcjonariuszom i wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją znanym dzięki rejstrum lub bazom danym instytucji objętej restrukturyzacji i uporządkowaną likwidacją, do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma dostęp.

Artykuł 84

Poufność

1. Następujące osoby i organy podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej:
 - a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) właściwe organy oraz EUNB;
 - c) właściwe ministerstwa;
 - d) zarządcy nadzwyczajni lub tymczasowi administratorzy wyznaczeni zgodnie z niniejszą dyrektywą;
 - e) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia działalności, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;
 - f) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci pośrednio lub bezpośrednio zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy, właściwe ministerstwa lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. e);
 - g) podmioty, które zarządzają systemami gwarancji depozytów;
 - h) podmioty, które zarządzają systemami odszkodowań dla inwestorów;
 - i) organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - j) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - k) instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami;
 - l) wszelkie inne osoby, które świadczą lub świadczyły usługi pośrednio lub bezpośrednio, stale lub okazjonalnie na rzecz osób, o których mowa w lit. a)–k);

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

m) kierownictwo wyższego szczebla, członkowie organu zarządzającego i pracownicy organów lub podmiotów, o których mowa w lit. a)–k) powyżej, podczas procesu wyznaczania lub po wyznaczeniu.

2. W celu zagwarantowania przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w ust. 1 i 3 osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), g), (h), j) oraz k), dbają o wprowadzenie odpowiednich przepisów wewnętrznych, w tym również przepisów gwarantujących poufność informacji przekazywanych między osobami bezpośrednio zaangażowanymi w procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów zgodnie z ust. 1 osobom i organom, o których mowa w tym ustępie, zabrania się ujawniania informacji poufnych otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub od właściwego organu bądź organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami na mocy niniejszej dyrektywy, jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że następuje to w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy lub w formie skrótovej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), bądź za wyraźną i uprzednią zgodą organu lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które dostarczyły informacji.

Państwa członkowskie dbają o to, aby osoby lub podmioty, o których mowa w ust. 1 nie ujawniały żadnych poufnych informacji, oraz aby oceniono konsekwencje, jakie ujawnienie mogłoby mieć z punktu widzenia interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej i gospodarczej, a także z perspektywy interesów handlowych osób fizycznych i prawnych, celu inspekcji, dochodzeń i kontroli.

Procedura oceny skutków ujawnienia informacji obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny konsekwencji ujawnienia treści i szczegółów planu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 5, 7, 10, 11 i 12, oraz wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6, 8 i 15.

Wszelkie osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność cywilną w przypadku naruszenia niniejszego artykułu zgodnie z prawem krajowym.

4. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody w:

a) wewnętrznej wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j); ani

b) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi właściwymi organami Unii, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami odszkodowań dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego państw członkowskich poprzez użycie zasad polityki makroostrożnościowej, osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie audytów ustawowych kont, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 98, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności, potencjalnym nabywcą lub w razie potrzeby jakąkolwiek inną osobą do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dopuścić wymianę informacji z następującymi podmiotami:

a) z zastrzeżeniem ścisłych wymogów dotyczących poufności, jakąkolwiek inną osobą, gdy jest to konieczne do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) parlamentarnymi komisjami śledczymi w ich państwie członkowskim, trybunałami obrachunkowymi w ich państwie członkowskim lub innymi podmiotami odpowiadającymi za śledztwa w ich państwie członkowskim pod odpowiednimi warunkami; oraz

c) krajowymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi, organami odpowiedzialnymi za zwykłe postępowania upadłościowe, organami, którym powierzono publiczne zadanie nadzoru nad innymi podmiotami z sektora finansowego, organami odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi i przedsiębiorstwami ubezpieczeniowymi oraz inspektorami działającymi w ich imieniu, organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwie członkowskim poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, organami odpowiedzialnymi za ochronę stabilności systemu finansowego oraz osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych.

6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących ujawniania informacji do celów postępowań sądowych w sprawach karnych lub cywilnych.

7. Do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem określenia sposobu udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby ust. 3.

ROZDZIAŁ IX

Prawo do odwołania i wyłączenie innych działań

Artykuł 85

Zatwierdzenie sądowe *ex ante* i prawa do zaskarżenia decyzji

1. Państwa członkowskie mogą wymagać, by decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego podlegała zatwierdzeniu sądowemu *ex ante*, pod warunkiem że w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego, zgodnie z prawem krajowym, procedura związana ze złożeniem wniosku o zatwierdzenie i rozpatrzenie przez sąd odbędzie się bez zwłoki.

2. Państwa członkowskie przewidują w prawie krajowym prawo do odwołania od decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub decyzji o wykonaniu wszelkich uprawnień innych niż środek w zakresie zarządzania kryzysowego na mocy niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba, której dotyczy decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego miała prawo odwołać się od tej decyzji. Państwa członkowskie dbają o to, aby kontrola odbywała się sprawnie oraz aby sądy krajowe korzystały z kompleksowych ocen gospodarczych, których przedmiotem są czynności przeprowadzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc je za podstawę swojej własnej oceny.

4. Prawo do odwołania, o którym mowa w ust. 3, podlega następującym przepisom:

a) złożenie odwołania nie prowadzi automatycznie do zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji;

b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym oraz skutkuje wzruszalnym domniemaniem, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.

Jeżeli niezbędna jest ochrona interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na wszelkie późniejsze czynności administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie unieważnionej decyzji. W tym przypadku środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji lub działania.

Artykuł 86

Ograniczenia dotyczące innych postępowań

1. Bez uszczerbku dla art. 74a ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są spełnione, by standardowe postępowanie upadłościowe nie mogło zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz by nakaz, na mocy którego instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostają objęte zwykłym postępowaniem upadłościowym, nie mógł zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby:
- a) właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były bezzwłocznie powiadamiane o każdym wniosku o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezależnie od tego, czy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czy też podano do publicznej wiadomości decyzję zgodnie z art. 83 ust. 4 i 5;
 - b) wniosek nie jest rozpatrywany, chyba że dokonano powiadomień, o których mowa w lit. a), i zachodzi jedna z następujących okoliczności:
 - (i) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił organy odpowiedzialne za prowadzenie standardowego postępowania upadłościowego, że nie zamierza podjąć żadnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);
 - (ii) od dnia dokonania powiadomień, o których mowa w lit. a), upłynął termin siedmiu dni.
3. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń w odniesieniu do egzekwowania zabezpieczeń wierzytelności nałożonych zgodnie z art. 70, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wystąpić do sądu o zastosowanie odroczenia na odpowiedni do wyznaczonego celu okres w odniesieniu do wszelkich czynności lub postępowań sądowych, których instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest lub staje się stroną.

TYTUŁ V

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA GRUP TRANSGRANICZNYCH

Artykuł 87

Ogólne zasady podejmowania decyzji dotyczących dwóch lub większej liczby państw członkowskich

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku podejmowania decyzji lub działania zgodnie z niniejszą dyrektywą, które to decyzja lub działanie mogą mieć skutki w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, ich organy uwzględniały następujące ogólne zasady:

- a) konieczność efektywności podejmowania decyzji oraz utrzymania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na najniższym możliwym poziomie w przypadku realizowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podejmowania decyzji i działań w sposób terminowy i w razie konieczności z należyтым uwzględnieniem pilności sprawy;
- c) współpracę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwych organów i innych organów w celu zapewnienia skoordynowanego i efektywnego podejmowania decyzji i działań;
- d) precyzyjnego określenia zadań i zakresu odpowiedzialności odpowiednich organów w każdym państwie członkowskim;
- e) należytego uwzględnienia interesów państwa członkowskiego, w którym siedzibę mają unijne jednostki dominujące, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów tych państw członkowskich;
- f) należytego uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka zależna, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów tych państw członkowskich;
- g) należytego uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są istotne oddziały, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową tych państw członkowskich;

- h) należytego uwzględnienia celów dotyczących zrównoważenia interesów różnych zainteresowanych państw członkowskich oraz unikania powodowania niesłusznego uszczerbku dla interesów danych państw członkowskich lub niesłusznej ochrony tych interesów, w tym unikania niesprawiedliwego rozłożenia obciążenia między państwami członkowskimi;
- i) konsultowania wszelkich obowiązków – na mocy niniejszej dyrektywy – z organem przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji lub działania zakładającą co najmniej obowiązek konsultowania się z tym organem w sprawie tych elementów proponowanej decyzji lub proponowanego działania, które mają lub prawdopodobnie będą mieć wpływ na:
- (i) unijną jednostkę dominującą, jednostkę zależną lub oddział; oraz
 - (ii) stabilność państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę lub są zlokalizowane unijna jednostka dominująca, jednostka zależna lub oddział;
- j) uwzględniania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy podejmowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosowanie się do nich, chyba że wg oceny organów ds. oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- k) wymóg dotyczący przejrzystości – każdorazowo, gdy proponowana decyzja lub proponowane działanie będą prawdopodobnie mieć skutki dla stabilności finansowej, zasobów fiskalnych, funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, systemu gwarancji depozytów lub systemu rekompensat dla inwestorów każdego stosownego państwa członkowskiego; oraz
- l) uznanie, że koordynacja działań i współpraca najprawdopodobniej przyczyniają się do obniżenia ogólnych kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 88

Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, 45, 91 i 92 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.

W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także, w stosownych przypadkach, właściwym organom i organom sprawującym nadzór skonsolidowany warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań:

- a) wymianę informacji istotnych dla opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień przygotowawczych i prewencyjnych oraz dla grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) opracowywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 i 13;
- c) ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 16;
- d) skorzystanie z uprawnień do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18;
- e) podjęcie decyzji co do potrzeby ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 91 lub 92;
- f) osiągnięcie zgody co do grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 91 lub art. 92;
- g) koordynację informowania opinii publicznej o strategiach i grupowych programach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) koordynację wykorzystania mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z tytułem VII;

- i) ustanowienie minimalnych wymogów dla grup na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki zależnej zgodnie z art. 45.

Ponadto kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać jako forum dyskusji na temat wszelkich kwestii związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją grup transgranicznych.

2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są:

- a) grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka zależna objęta nadzorem skonsolidowanym;
- c) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw członkowskich, w których siedzibę ma jednostka dominująca jednej lub większej liczby instytucji grupy, która jest podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d);
- d) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których są zlokalizowane istotne oddziały;
- e) organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państw członkowskich, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; w przypadku gdy właściwy organ danego państwa członkowskiego nie jest bankiem centralnym tego państwa członkowskiego, właściwy organ może postanowić, że będzie mu towarzyszyć przedstawiciel banku centralnego tego państwa członkowskiego;
- f) właściwe ministerstwa, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są właściwymi ministerstwami;
- g) organ, który jest odpowiedzialny za system gwarancji depozytów danego państwa członkowskiego, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa członkowskiego jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) EUNB, z zastrzeżeniem ust. 2b.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich, jeżeli jednostka dominująca lub instytucja z siedzibą w Unii mają instytucję zależną lub oddział, który byłby uznany za znaczący gdyby był zlokalizowany w Unii, mogą – na swój wniosek – być zaproszone do udziału w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w roli obserwatorów, pod warunkiem że podlegają one wymogom dotyczącym poufności równoważnym – w opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wymogom określonym w art. 98.

4. EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania skutecznego, wydajnego i spójnego funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie ze standardami międzynarodowymi. W tym celu EUNB uczestniczy w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB nie ma praw głosu, a głosowania odbywają się w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcję przewodniczącego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pełniąc tę funkcję, wykonuje on następujące zadania:

- a) czyni ustalenia i ustanawia procedury na piśmie dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z pozostałymi członkami tego kolegium;
- b) koordynuje wszystkie działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) zwołuje wszystkie jego posiedzenia, a także przekazuje z wyprzedzeniem wszystkim członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyczerpujące informacje dotyczące organizacji posiedzeń kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, głównych kwestii, które należy omówić, i punktów, które należy przeanalizować;
- d) powiadamia członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich planowanych posiedzeniach, tak aby mogli oni zgłosić chęć wzięcia udziału w tych posiedzeniach;

- e) postanawia, których członków i obserwatorów należy zaprosić do wzięcia udziału w danych posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie konkretnych potrzeb, z uwzględnieniem wagi kwestii, która ma być omawiana, dla tych członków i obserwatorów, w szczególności z uwzględnieniem potencjalnych skutków dla stabilności finansowej w zainteresowanym państwie członkowskim;
- f) powiadamia w sposób terminowy wszystkich członków kolegium o decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń i ich wynikach.

Członkowie biorący udział w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzą ścisłą współpracę.

Niezależnie od przepisów lit. e) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo brać udział w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze, gdy wśród punktów porządku obrad danego posiedzenia znajdują się kwestie podlegające wspólnemu podejmowaniu decyzji lub kwestie dotyczące podmiotu powiązanego znajdującego się w ich państwach członkowskich.

6. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do ustanowienia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 82, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

7. Uwzględniając standardy międzynarodowe, EUNB opracowuje projekty standardów regulacyjnych celem określenia sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 89

Europejskie kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jeżeli instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiada unijne jednostki zależne w dwóch lub więcej państwach członkowskich – lub co najmniej dwa unijne oddziały uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie – z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te unijne instytucje zależne mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te unijne oddziały, ustanawiają europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 88 w odniesieniu do instytucji zależnych i oddziałów, jeżeli zadania te dotyczą tych ostatnich.
3. Jeżeli unijne instytucje zależne znajdują się w posiadaniu finansowej spółki holdingowej z siedzibą w Unii, zgodnie z art. 127 ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2013/36/WE, lub należą do niej istotne oddziały, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany zgodnie z tą dyrektywą.

Jeżeli akapit pierwszy powyżej nie ma zastosowania, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzgadniają i wyznaczają przewodniczącego.

4. Państwa członkowskie mogą, za wzajemnym porozumieniem wszystkich właściwych stron, zrezygnować z wymogu ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia, w tym kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowione na mocy art. 88, pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 90, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w europejskich kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do europejskich kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.

5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa zgodnie z przepisami art. 88.

Artykuł 90

Wymiana informacji

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, na wniosek, wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koordynuje przepływ wszystkich istotnych informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udostępnia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pozostałych państwach członkowskich w terminowy sposób wszystkie istotne informacje w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1 akapit drugi lit. b)–i).

3. Na wniosek o udzielenie informacji, której udzielił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim o zgodę na dalsze przekazanie tej informacji, z wyjątkiem sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyraził już zgodę na przekazanie tej informacji.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mają obowiązku przekazywania informacji, które otrzymały od organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego nie wyraziły zgody na dalsze przekazanie.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują informacje właściwemu ministerstwu, jeżeli dotyczą one decyzji lub sprawy wymagającej powiadomienia właściwego ministerstwa, konsultacji z nim lub wyrażenia przez nie zgody, lub jeżeli dane informacje mogą mieć wpływ na środki publiczne.

Artykuł 91

Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę zależną grupy

1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną należącą do grupy spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten przekazuje bezzwłocznie następujące informacje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli nie jest to ten sam organ), organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany oraz członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy:

a) decyzję, że dana instytucja lub dany podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33;

b) informację o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).

2. Otrzymawszy informacje zgodnie z ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, po konsultacji z pozostałymi członkami odpowiedniego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawdopodobny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), na grupę i podmioty grupy w innych państwach członkowskich, a także w szczególności, czy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki sprawiłyby, że warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim.

3. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), nie sprawiłyby, że warunki określone w art. 32 lub art. 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny w odniesieniu do tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformował zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, sprawiłyby, że warunki określone w art. 32 lub art. 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponuje, najpóźniej w 24 godziny po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkłada go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Okres wynoszący 24 godziny można wydłużyć za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokona oceny w ciągu 24 godzin lub w uzgodnionym dłuższym okresie po otrzymaniu zawiadomienia zgodnie z ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1, może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których powiadomił zgodnie z lit. b) tego ustępu.

6. Grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagany zgodnie z ust. 4 zawiera:

- a) uwzględni plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosuje się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zawiera zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny podjąć właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do unijnego przedsiębiorstwa dominującego lub poszczególnych podmiotów powiązanych w celu realizacji celów i zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i 34;
- c) określenie sposobu koordynacji tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- d) plan finansowania, który uwzględni grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zasady podziału odpowiedzialności określone zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f) oraz wspólnienie, o którym mowa w art. 107.

7. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. Jeżeli którykolwiek organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informuje o powodach swojej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informuje je o działaniach, które podejmie, i środkach, które zastosuje. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, rozważa potencjalny wpływ tych działań lub środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań lub środków dla innych elementów składowych grupy.

9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu na mocy ust. 8, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.

10. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 7 lub 9, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 8, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

11. Wszystkie działania na mocy niniejszego artykułu organy przeprowadzają niezwłocznie i z należyтым uwzględnieniem pilności sytuacji.

12. W każdym przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego, te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mając na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.

13. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

Artykuł 92

Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

1. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że unijna jednostka dominująca, za którą jest odpowiedzialny, spełnia warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten bezzwłocznie przekazuje informacje określone w art. 91 ust. 1 lit. a) i b) organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, jeżeli nie jest to ten sam organ, oraz pozostałym członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy.

Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki postępowania upadłościowego do celów art. 91 ust. 1 lit. b) mogą obejmować realizację grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonego zgodnie z art. 91 ust. 6 w którejkolwiek z następujących sytuacji:

- a) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki na poziomie jednostki dominującej, o których poinformowano zgodnie z art. 91 ust. 1 lit. b), sprawiają, że warunki określone w art. 32 lub 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim;
- b) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki podejmowane wyłącznie na poziomie jednostki dominującej nie wystarczą do ustabilizowania sytuacji lub prawdopodobnie nie zapewnią optymalnego skutku;
- c) jedna jednostka zależna lub większa ich liczba spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub 33, zgodnie z ustaleniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za te jednostki zależne; ani
- d) działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki są korzystne dla jednostek zależnych grupy w sposób, który sprawia, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest właściwy.

2. Jeżeli działania zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 1 nie obejmują grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wspomniany organ podejmuje decyzję po konsultacji z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia:

- a) plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosuje się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

b) stabilność finansową w danych państwach członkowskich.

3. Jeżeli działania zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 1 obejmują grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program ten przybiera formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Jeżeli którykolwiek organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informuje o powodach swojej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informuje je o działaniach, które podejmie, i środkach, które zastosuje. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, rozważa potencjalny wpływ tych działań lub środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań lub środków dla innych elementów składowych grupy.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu wobec grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 4, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.

6. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 3 lub 5, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.

7. Wszystkie działania na mocy niniejszego artykułu organy przeprowadzają niezwłocznie i z należyтым uwzględnieniem pilności sytuacji.

W każdym przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego, te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mają na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

TYTUŁ VI

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 93

Umowy z państwami trzecimi

1. Zgodnie z art. 218 TFUE Komisja może przedłożyć Radzie wnioski w sprawie negocjacji umów z jednym lub większą liczbą państw trzecich dotyczących sposobów współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich, m.in. do celów wymiany informacji w związku z planowaniem w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji, instytucji finansowych, przedsiębiorstw dominujących oraz instytucji państw trzecich, w następujących sytuacjach:

- a) w przypadkach, gdy instytucja dominująca z państwa trzeciego ma instytucje zależne lub istotne oddziały w co najmniej dwóch państwach członkowskich;
- b) w przypadkach, gdy jednostka dominująca mająca siedzibę w danym państwie członkowskim i która ma jednostkę zależną lub istotny oddział w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ma co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim;
- c) w przypadkach, gdy instytucja mająca siedzibę w danym państwie członkowskim i która ma jednostkę dominującą, jednostkę zależną lub istotny oddział w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ma co najmniej jeden oddział w przynajmniej jednym państwie trzecim.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności na celu zapewnienie ustanowienia procedur i ustaleń dotyczących współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich przy realizacji niektórych lub wszystkich działań wskazanych w art. 97 oraz wykonywania niektórych lub wszystkich uprawnień wskazanych w tym artykule.

3. Umowy, o których mowa w ust. 1, nie zawierają przepisów dotyczących poszczególnych instytucji, instytucji finansowych, jednostek dominujących ani instytucji z państw trzecich.

4. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne z państwami trzecimi w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 1 i 2, do dnia wejścia w życie umowy, o której mowa w ust. 1, z danym trzecim państwem w takim zakresie, w jakim takie umowy dwustronne nie są sprzeczne z niniejszym tytułem.

Artykuł 94

Uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, o ile międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 w takim zakresie, w jakim uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim nie jest regulowane tą umową.

2. W przypadkach, w których ustanowiono europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 89, podejmuje ono wspólną decyzję co do tego, czy uznać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji w państwie trzecim lub jednostki dominującej, która:

- a) posiada unijne jednostki zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub unijne oddziały położone w co najmniej dwóch państwach członkowskich i uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie; lub
- b) posiada aktywa, prawa lub zobowiązania zlokalizowane w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub podlegające prawu tych państw członkowskich.

Jeżeli podjęto wspólną decyzję w sprawie uznawania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dążą do wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. W przypadku braku wspólnej decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorących udział w pracach europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w przypadku braku europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje własną decyzję co do tego, czy uznać i wykonać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji lub jednostki dominującej w państwie trzecim.

W decyzji w należyty sposób uwzględnia się interesy poszczególnych państw członkowskich, w których działa instytucja lub jednostka dominująca z państwa trzeciego, a w szczególności potencjalne skutki uznania i wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim na pozostałe elementy składowe grupy i stabilność finansową w tych państwach członkowskich.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były co najmniej uprawnione do:

a) wykonania uprawnień do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do:

- (i) aktywów instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej zlokalizowanych w ich państwie członkowskim lub podlegających prawu ich państwa członkowskiego;

- (ii) praw lub zobowiązań instytucji z państwa trzeciego, które są księgowane przez unijny oddział w ich państwie członkowskim lub podlegają prawu ich państwa członkowskiego, lub jeżeli roszczenia w odniesieniu do tych praw i zobowiązań są egzekwowlane w ich państwie członkowskim;
- b) dokonania przeniesienia, w tym nakazania innej osobie dokonania przeniesienia, akcji lub instrumentów właścicielskich unijnej jednostki zależnej posiadającej siedzibę w ich państwie członkowskim;
- c) wykonania uprawnień określonych w art. 69, 70 lub 71 w odniesieniu do praw jakiejkolwiek strony do zawarcia umowy z podmiotem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli uprawnienia takie są konieczne do wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim; oraz
- d) uznania za niewykonalne wszelkich praw dotyczących wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia wykonania umów, ani naruszenia praw umownych podmiotów, o których mowa w ust. 2, oraz innych podmiotów powiązanych, jeżeli takie prawa wynikają z działań podejmowanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego, jednostki dominującej takie podmioty lub inne podmioty powiązane przez sam organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego lub zgodnie z wymogami prawnymi lub regulacyjnymi dotyczącymi uzgodnień w kwestii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym państwie, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w razie konieczności w interesie publicznym, podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego stwierdzi, że instytucja podlegająca temu państwu trzeciemu spełnia warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa tego państwa trzeciego. W tym celu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec tej jednostki dominującej, a zastosowanie ma art. 68.

6. Uznanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim nie narusza żadnego standardowego postępowania upadłościowego na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, w stosownych przypadkach, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 95

Prawo odmowy uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po skonsultowaniu się z innymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku utworzenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 89 może odmówić uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie z art. 94 ust. 2, jeżeli uważa, że:

- a) procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim miałaby negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub procedura ta miałaby negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;
- b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 96 w odniesieniu do oddziału unijnego;
- c) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci z siedzibą w państwie członkowskim lub których należności są płatne w państwie członkowskim, nie będą traktowani tak samo, jak mający podobne prawa wierzyciele i deponenci z państwa trzeciego w ramach krajowej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim;
- d) uznanie lub wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim miałyby istotne skutki fiskalne dla tego państwa członkowskiego; ani
- e) skutki takiego uznania lub wykonania byłyby sprzeczne z prawem krajowym.

Artykuł 96

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do oddziałów unijnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do podjęcia działania w odniesieniu do oddziału unijnego, który nie jest objęty żadną procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim, lub jest objęty procedurą prowadzoną w państwie trzecim i ma zastosowanie jedna z okoliczności, o których mowa w art. 95.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie miało art. 68 w celu wykonywania takich uprawnień.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawnienia wymagane zgodnie z ust. 1 mogły być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organy te uważają, że działanie jest konieczne w interesie publicznym i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) oddział unijny nie spełnia już lub prawdopodobnie nie będzie spełniał określonych w prawie krajowym warunków uzyskania zezwolenia i prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim oraz nie ma perspektyw, by jakiegokolwiek działanie ze strony sektora prywatnego, organów nadzoru lub właściwego państwa trzeciego mogło w rozsądnym czasie przywrócić spełnianie przez oddział wspomnianych wyżej warunków lub zapobiec jego upadłości;
- b) instytucja z państwa trzeciego – zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – nie jest w stanie lub nie wyraża woli, lub prawdopodobnie nie będzie w stanie, spłacić swoich zobowiązań w stosunku do unijnych wierzycieli lub zobowiązań powstałych lub zaksięgowanych za pośrednictwem oddziału, w terminie ich wymagalności, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekonany, że procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim lub postępowanie upadłościowe nie zostały ani nie zostaną wszczęte w odniesieniu do tej instytucji z państwa trzeciego w rozsądnym czasie;
- c) właściwy organ państwa trzeciego wszczął procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego lub zawiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoim zamiarze wszczęcia takiej procedury.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje niezależne działanie w odniesieniu do oddziału unijnego, uwzględnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje działanie zgodnie z następującymi zasadami i wymogami, o ile są one w danym przypadku istotne:

- a) zasadami określonymi w art. 34;
- b) wymogami dotyczącymi zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w tytule IV rozdział III.

Artykuł 97

Współpraca z organami państw trzecich

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do współpracy z państwem trzecim, o ile międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim przewidzianej w art. 93 ust. 1 w zakresie, w jakim treść niniejszego artykułu nie jest regulowana tą umową.

2. EUNB może zawierać niewiążące ramowe porozumienia dotyczące współpracy z następującymi właściwymi organami państw trzecich:

- a) w przypadku gdy unijna jednostka zależna ma siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich – właściwymi organami państwa trzeciego, w którym mają siedzibę przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d);
- b) w przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego prowadzi oddział unijny w co najmniej dwóch państwach członkowskich – z właściwym organem państwa trzeciego, w którym instytucja ta ma siedzibę;

- c) w przypadku gdy przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), z siedzibą w danym państwie członkowskim mająca jednostkę zależną lub istotny oddział w innym państwie członkowskim, ma także co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim – właściwymi organami państw trzecich, w których te instytucje zależne mają siedzibę;
- d) w przypadku gdy instytucja mająca jednostkę zależną lub istotny oddział w innym państwie członkowskim ma co najmniej jeden oddział w co najmniej jednym państwie trzecim – z właściwymi organami państw trzecich, w których oddziały te są zlokalizowane.

Uzgodnienia, o których mowa w niniejszym ustępie, nie zawierają przepisów dotyczących konkretnych instytucji. Nie nakładają one na państwa członkowskie obowiązków prawnych.

3. Ramowe porozumienie dotyczące współpracy, o którym mowa w ust. 2, określa procedury i uzgodnienia między uczestniczącymi organami dotyczące wymiany niezbędnych informacji oraz współpracy w zakresie realizacji niektórych lub wszystkich z następujących działań oraz wykonywania niektórych lub wszystkich z następujących uprawnień w odniesieniu do instytucji, o których mowa w ust. 2 lit. a)–d), lub grup, w skład których wchodzi takie instytucje:

- a) opracowywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10–13 oraz podobnych wymogów zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- b) ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do takich instytucji i grup, zgodnie z art. 15 i 16 oraz podobnymi wymogami zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- c) wykonywanie uprawnień mających na celu ograniczenie lub usunięcie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 i 18 oraz wszelkich podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- d) zastosowanie środków wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 oraz wykonanie podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- e) zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podobnych uprawnień, które mogą wykonywać właściwe organy państw trzecich.

4. Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają niewiążące porozumienia dotyczące współpracy, zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez EUNB, z właściwymi organami państw trzecich wymienionymi w ust. 2.

Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwom członkowskim ani ich właściwym organom zawierania porozumień dwustronnych lub wielostronnych z państwami trzecimi zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. Porozumienia dotyczące współpracy zawarte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich z państwami trzecimi zgodnie z niniejszym artykułem mogą obejmować postanowienia dotyczące następujących kwestii:

- a) wymiany informacji niezbędnych dla sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) konsultacji i współpracy w zakresie opracowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym zasad wykonywania uprawnień zgodnie z art. 94 i 96 oraz podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
- c) wymiany informacji niezbędnych dla zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;

- d) wczesnego ostrzegania stron porozumienia dotyczącego współpracy lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem jakichkolwiek istotnych działań zgodnie z niniejszą dyrektywą lub prawem danego państwa trzeciego mających wpływ na instytucję lub grupę, której dotyczy takie porozumienie;
 - e) koordynacji informowania opinii publicznej w przypadkach wspólnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - f) procedur i uzgodnień dotyczących wymiany informacji i współpracy zgodnie z lit. a)–e), w tym, w stosownych przypadkach, poprzez ustanowienie i działanie grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.
6. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB o każdym porozumieniu dotyczącym współpracy, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy zawarły zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 98

Poufność

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa dokonywały wymiany informacji poufnych, w tym planów naprawy, z właściwymi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) właściwe organy państwa trzeciego podlegają wymogom i normom tajemnicy służbowej, które w opinii wszystkich organów są uznawane za co najmniej równoważne wymogom nałożonym w art. 84;

O ile wymiana informacji dotyczy danych osobowych, postępowanie z takimi danymi oraz przekazywanie ich organom państw trzecich podlega obowiązującym przepisom unijnym i krajowym w zakresie ochrony danych.

- b) informacje są niezbędne dla wykonywania przez właściwe organy państwa trzeciego ich funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z prawem krajowym, które są porównywalne z funkcjami zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz, z zastrzeżeniem niniejszego ust. 1 lit. a), nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.

2. Jeżeli informacje poufne pochodzą z innego państwa członkowskiego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa nie mogą ujawniać tych informacji właściwym organom państwa trzeciego, chyba że spełnione są następujące warunki:

- a) odpowiedni organ państwa członkowskiego, z którego pochodzi informacja („organ udostępniający informacje”) zgadza się na takie ujawnienie;

- b) informacja jest ujawniana wyłącznie do celów, na które wyraził zgodę organ udostępniający informacje.

3. Do celów niniejszego artykułu informację uznaje się za poufną, jeżeli podlega wymogom dotyczącym poufności zgodnie z prawem unijnym.

TYTUŁ VII

MECHANIZMY FINANSOWANIA

Artykuł 99

Europejski system mechanizmów finansowania

Ustanawia się europejski system mechanizmów finansowania, który obejmuje:

- a) krajowe mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100;
- b) wzajemne pożyczki między krajowymi mechanizmami finansowania określone w art. 106;

- c) uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 107.

Artykuł 100

Wymóg ustanowienia mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie ustanawiają co najmniej jeden mechanizm finansowania w celu zapewnienia skutecznego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie mechanizmu finansowania mogło być uruchamiane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Mechanizmy finansowania są wykorzystywane wyłącznie zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasadami określonymi w art. 31 i 34.

2. Państwa członkowskie mogą korzystać z tej samej struktury administracyjnej mechanizmu finansowania dla celów związanych z systemem gwarancji depozytów.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania dysponowały odpowiednimi zasobami finansowymi.

4. Na użytek ust. 3 mechanizmy finansowania posiadają w szczególności uprawnienia do:

- a) pobierania składek *ex ante*, o których mowa w art. 103 celem osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102;
- b) pobierania składek nadzwyczajnych *ex post*, o których mowa w art. 104, w przypadku gdy kwota składek określonych w lit. a) jest niewystarczająca; oraz
- c) zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i uzgadniania innych form wsparcia, o których mowa w art. 105.

5. Z wyjątkiem przypadków dozwolonych na mocy ust. 6, każde państwo członkowskie ustanawia swój krajowy mechanizm finansowania poprzez fundusz, którego zastosowanie może zostać uruchomione przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim, do celów określonych w art. 101 ust. 1.

6. Niezależnie od ust. 5 niniejszego artykułu, państwo członkowskie może – do celów wypełnienia swoich obowiązków na mocy ust. 1 niniejszego artykułu – ustanowić swój krajowy mechanizm finansowania w drodze obowiązkowych wkładów instytucji, które mają zezwolenie na działalność na jego terytorium, a które to wkłady oparte są na kryteriach, o których mowa w art. 103 ust. 7 i które nie są posiadane w ramach funduszu kontrolowanego przez jego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) kwota zgromadzona z wkładów jest co najmniej równa kwocie, której zgromadzenie jest wymagane na podstawie art. 102;
- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim jest uprawniony do kwoty, która jest równa kwocie takich wkładów, które dane państwo członkowskie bezzwłocznie udostępni temu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na jego wniosek, z przeznaczeniem wyłącznie do celów określonych w art. 101 ust. 1;
- c) państwo członkowskie powiadamia Komisję o swojej decyzji w sprawie skorzystania z możliwości ustrukturyzowania swojego mechanizmu finansowania zgodnie z niniejszym ustępem.
- d) państwo członkowskie powiadamia Komisję o kwocie, o której mowa w lit. b), co najmniej raz w roku, oraz
- e) z wyjątkiem przypadków określonych w niniejszym ustępie, mechanizmy finansowania są zgodne z art. 99–102, art. 103 ust. 1–4 i ust. 6 oraz art. 104–109.

Na użytek niniejszego ustępu dostępne środki finansowe, które należy uwzględnić, aby osiągnąć docelowy poziom określony w art. 102, mogą obejmować obowiązkowe wkłady z dowolnego programu obowiązkowych wkładów ustanowionego przez państwo członkowskie w dowolnym momencie między dniem 17 czerwca 2010 r. a dniem 2 lipca 2014 r., pochodzących od instytucji na jego terytorium do celów pokrycia kosztów związanych z ryzykiem systemowym instytucji, upadłością instytucji oraz ich restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że dane państwo członkowskie przestrzega przepisów niniejszego tytułu VII. Wkładów na rzecz systemów gwarancji depozytów nie wlicza się do docelowego poziomu ustalonego dla mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 102.

Artykuł 101

Wykorzystanie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących celach:

- a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
- b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;
- c) nabycia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- d) wniesienia wkładów do instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami;
- e) wypłaty rekompensat akcjonariuszom lub wierzycielom zgodnie z art. 75;
- f) wniesienia wkładu na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w miejsce umorzenia lub konwersji zobowiązań w odniesieniu do niektórych wierzycieli, gdy stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia wyłączyć niektórych wierzycieli z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3-8;
- g) udzielania pożyczki innym mechanizmom finansowym na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 106;
- h) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–g).

Mechanizmy finansowania mogą być wykorzystywane do podejmowania działań, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia działalności.

2. Mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosuje się bezpośrednio do pokrycia strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub dokapitalizowania takiej instytucji lub takiego podmiotu. W przypadku gdy wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 1 niniejszego artykułu pośrednio powoduje przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 44.

Artykuł 102

Poziom docelowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ich krajowe mechanizmy finansowania posiadały dostępne środki finansowe w wysokości co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności. Państwa członkowskie mogą ustalić poziomy docelowe przekraczające tę kwotę.

2. W początkowym okresie, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz mechanizmów finansowania pobierane zgodnie z art. 103 są rozkładane w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, jednak przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki.

Państwo członkowskie może przedłużyć początkowy okres o maksymalnie cztery lata, jeżeli w ramach mechanizmu finansowania dokonano łącznych wypłat przekraczających 0,5 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na terytorium tego państwa członkowskiego zezwolenie, gwarantowanych na mocy dyrektywy 2014/49/UE.

3. Jeżeli po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych zmniejszy się poniżej poziomu docelowego określonego w tym ustępie, wznawia się regularne pobieranie składek zgodnie z art. 103 aż do momentu osiągnięcia poziomu docelowego. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy, odkąd dostępne środki finansowe obniżyły się do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.

Regularną składkę ustala się przy uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego, a także skutków, jakie procykliczne składki mogą powodować w związku z ustalaniem składek rocznych w kontekście niniejszego ustępu.

4. Do dnia 31 października 2016 r. EUNB złoży Komisji sprawozdanie zawierające zalecenia dotyczące odpowiedniego punktu odniesienia do celów ustalenia poziomu docelowego w zakresie mechanizmów finansowania, a w szczególności określi, czy łączne zobowiązania są odpowiedniejszą podstawą niż depozyty gwarantowane.

5. Na podstawie wyników sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, w stosownych przypadkach do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy dotyczący podstawy docelowego poziomu mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 103

Składki *ex ante*

1. Aby osiągnąć poziom docelowy określony w art. 102, państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej raz w roku od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, w tym również od oddziałów unijnych, były pobierane składki.

2. Składka od każdej instytucji jest obliczana proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań (z wyłączeniem funduszy własnych) pomniejszonej o kwotę depozytów gwarantowanych w odniesieniu do kwoty łącznych zobowiązań (z wyłączeniem funduszy własnych) pomniejszonych o kwotę depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium danego państwa członkowskiego.

Składki te są dostosowywane odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, zgodnie z kryteriami przyjętymi na mocy ust. 7.

3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania do płatności, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonym jakimikolwiek prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przewidzianym do wyłącznego wykorzystania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów określonych w art. 101 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby określone w niniejszym artykule zobowiązanie do opłacenia składki było egzekwowalne na mocy prawa krajowego, oraz by należne składki były w pełni opłacone.

Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie obowiązki rejestracyjne, obowiązki w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz inne obowiązki celem zagwarantowania, że należne składki są w pełni opłacane. Państwa członkowskie wprowadzają środki umożliwiające skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapobieganie unikaniu opłacania składek, uchylaniu się od ich opłacania i związanym z nimi nadużyciom.

5. Kwoty pobierane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 101 ust. 1.

6. Z zastrzeżeniem art. 37, 38, 40, 41 i 42, kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają mechanizm finansowania.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu sprecyzowania koncepcji dostosowywania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem wszystkich poniższych czynników:

- a) ekspozycji instytucji na ryzyko, w tym znaczenia jej działalności handlowej, jej ekspozycji pozabilansowych oraz stopnia wykorzystania dźwigni finansowej;
- b) stabilności i dywersyfikacji źródeł finansowania instytucji i nieobciążonych aktywów o wysokiej płynności;
- c) sytuacji finansowej instytucji;
- d) prawdopodobieństwa, że instytucja zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- e) stopnia, w jakim instytucja korzystała w przeszłości z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
- f) złożoności struktury instytucji oraz możliwości przeprowadzenia jej skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) znaczenia instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki co najmniej jednego państwa członkowskiego lub Unii;
- h) faktu, iż instytucja ta należy do instytucjonalnego systemu ochrony.

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu określenia:

- a) obowiązków rejestracyjnych, obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych obowiązków, o których mowa w ust. 4, służących zagwarantowaniu, że należne składki są faktycznie opłacane;
- b) środków, o których mowa w ust. 4, zapewniających skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone.

Artykuł 104

Nadzwyczajne składki *ex post*

1. Jeżeli dostępne środki finansowe nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, państwa członkowskie zapewniają, by od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, pobrane zostały nadzwyczajne składki *ex post* w celu pokrycia dodatkowych kosztów, strat lub wydatków. Wysokość nadzwyczajnych składek *ex post* przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 103 ust. 2.

Nadzwyczajne składki *ex post* nie przekraczają trzykrotnej wysokości rocznej kwoty składek określonych zgodnie z art. 103.

2. Do składek pobieranych na mocy niniejszego artykułu zastosowanie ma art. 103 ust. 4–8.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może całkowicie lub częściowo odroczyć zapłatę przez instytucję nadzwyczajnych składek *ex post* na rzecz mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli opłacanie tych składek zagroziłoby płynności lub wypłacalności instytucji. Takiego odroczenia nie przyznaje się na okres przekraczający sześć miesięcy, lecz możliwe jest jego odnowienie na wniosek instytucji. Składki odroczone na podstawie niniejszego ustępu opłaca się, kiedy płatność ta nie zagraża już płynności lub wypłacalności instytucji.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu określenia okoliczności i warunków, w jakich zapłata przez instytucję składek *ex post* może zostać odroczone na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 105

Alternatywne sposoby finansowania

Państwa członkowskie zapewniają, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały możliwość zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 103 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 104 nie są bezpośrednio dostępne lub są niewystarczające.

Artykuł 106

Wzajemne pożyczki między mechanizmami finansowania

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania mogły wystąpić z wnioskiem o zaciągnięcie pożyczek od wszystkich pozostałych mechanizmów finansowania w obrębie Unii, w przypadku gdy:

a) kwoty pobrane zgodnie z art. 103 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania;

b) nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 104 nie są bezpośrednio dostępne; oraz

c) alternatywne sposoby finansowania przewidziane w art. 105 nie są bezpośrednio dostępne na rozsądnych warunkach.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji były uprawnione do udzielenia pożyczek każdemu z innych mechanizmów finansowania w obrębie Unii w okolicznościach określonych w ust. 1.

3. W następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 1, każdy z pozostałych mechanizmów finansowania w Unii decyduje, czy udzieli pożyczki mechanizmowi finansowania, który złożył ten wniosek. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby decyzja ta była podejmowana po konsultacji z właściwym ministerstwem lub rządem lub za ich zgodą. Decyzję podejmuje się z należyтым uwzględnieniem pilności sprawy.

4. Oprocentowanie, okres spłaty i inne warunki dotyczące pożyczek są uzgadniane między pożyczającym mechanizmem finansowania a pozostałymi mechanizmami finansowania, które postanowiły uczestniczyć w tym rozwiązaniu. Pożyczki każdego uczestniczącego mechanizmu finansowania mają takie samo oprocentowanie, okres spłaty i inne warunki, o ile uczestniczące mechanizmy finansowania nie postanowią inaczej.

5. Kwota pożyczona przez każdy z uczestniczących mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest proporcjonalna do kwoty depozytów gwarantowanych w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do łącznej kwoty depozytów gwarantowanych w państwach członkowskich uczestniczących mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Te wielkości składek mogą być różne za zgodą wszystkich uczestniczących mechanizmów finansowania.

6. Pozostającą do spłaty pożyczkę udzieloną mechanizmowi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innego państwa członkowskiego na mocy niniejszego artykułu traktuje się jako składnik aktywów mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który udzielił tej pożyczki; można ją zaliczyć na poczet poziomu docelowego tego mechanizmu finansowania.

Artykuł 107

Uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o czym mowa w art. 91 lub 92, krajowy mechanizm finansowania właściwy dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy wniósł wkład w finansowanie grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

2. Do celów ust. 1 grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy, postuluje – jeżeli jest to konieczne przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – plan finansowania w ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianego w art. 91 i art. 92.

Plan finansowania uzgadnia się na podstawie procedury dotyczącej podejmowania decyzji, o której mowa w art. 91 i art. 92.

3. Plan finansowania obejmuje:

- a) ocenę zgodnie z art. 36 odnoszącą się do dotkniętych podmiotów powiązanych;
- b) straty, które ma uznać każdy z dotkniętych podmiotów powiązanych w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) w odniesieniu do każdego z dotkniętych podmiotów powiązanych – straty, które poniosłaby każda z kategorii akcjonariuszy i wierzycieli;
- d) wszelkie składki, które zobowiązane byłyby wnieść systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 109 ust. 1;
- e) łączny wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz cel i formę wkładu;
- f) podstawę obliczenia kwoty, którą każdy z krajowych mechanizmów finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane, jest zobowiązany wnieść na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zebrania łącznego wkładu, o którym mowa w lit. e);
- g) kwotę, jaką krajowy mechanizm finansowania każdego dotkniętego podmiotu powiązanego jest zobowiązany wnieść na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz formę tych składek;
- h) kwotę pożyczki, którą mechanizmy finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane, zaciągną u instytucji, instytucji finansowych i innych podmiotów trzecich na mocy art. 105;
- i) w stosownych przypadkach powinna istnieć możliwość przedłużenia okresu wykorzystania mechanizmów finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane.

4. Podstawa przydziału wkładu, o którym mowa w ust. 3 lit. e), jest zgodna z ust. 5 niniejszego artykułu oraz zasadami określonymi w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f), o ile w planie finansowania nie uzgodniono inaczej.

5. O ile w planie finansowania nie uzgodniono inaczej, w podstawie obliczenia składki wpłacanej przez każdy z krajowych mechanizmów finansowania uwzględnia się w szczególności:

- a) udział aktywów grupy ważonych ryzykiem będących w posiadaniu instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) udział aktywów grupy będących w posiadaniu instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) udział strat, które spowodowały potrzebę uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powstały w podmiotach powiązanych objętych nadzorem właściwych organów w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- d) udział zasobów grupowych mechanizmów finansowania, które – zgodnie z planem finansowania – mają być wykorzystane na bezpośrednie wsparcie podmiotów powiązanych mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Państwa członkowskie z wyprzedzeniem ustanawiają zasady i procedury służące zagwarantowaniu, że każdy krajowy mechanizm finansowania może wnieść swój wkład w finansowanie grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie bez uszczerbku dla ust. 2.

7. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe mechanizmy finansowania miały możliwość, zgodnie z warunkami określonymi w art. 105, zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji mogły gwarantować każdą pożyczkę zaciąganą przez grupowe mechanizmy finansowania zgodnie z ust. 7.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przychody lub inne korzyści wynikające z wykorzystania grupowych mechanizmów finansowania były rozdzielane między poszczególne krajowe mechanizmy finansowania proporcjonalnie do ich składek na rzecz finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego zgodnie z ust. 2.

Artykuł 108

Stopień uprzywilejowania depozytów w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym

1. Państwa członkowskie zapewniają, by w prawie krajowym regulującym standardowe postępowanie upadłościowe:
 - a) następujące roszczenia miały taki stopień uprzywilejowania, który jest wyższy stopnia uprzywilejowania niż roszczenia zwykłych, niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych wierzycieli:
 - (i) części kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, nieprzekraczające poziomu gwarancji przewidzianego w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE;
 - (ii) depozyty osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby wpłaty nie dokonano za pośrednictwem pozaunijnych oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii;

b) następujące roszczenia miały taki stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania niż w lit. a)

(i) depozyty gwarantowane;

(ii) system gwarancji depozytów wchodzących w prawa i obowiązki depozytów gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym;

Artykuł 109

Wykorzystanie systemów gwarancji depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz pod warunkiem że działanie to gwarantuje, iż deponenci mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, był odpowiedzialny za:

- a) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – kwotę, o którą umorzono by depozyty gwarantowane w celu pokrycia strat instytucji zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a), gdyby depozyty gwarantowane były objęte zakresem umorzenia lub konwersji długu i zostały umorzone w tym samym stopniu co roszczenia wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania na mocy prawa krajowego regulującego standardowe postępowanie upadłościowe; lub
- b) gdy stosowany jest jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inny niż instrument umorzenia lub konwersji długu, lub większa ich liczba – kwotę strat, które ponieśliby deponenci posiadający depozyty gwarantowane, gdyby deponenci posiadający depozyty gwarantowane ponieśli straty proporcjonalne do strat poniesionych przez wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania na mocy prawa krajowego regulującego standardowe postępowanie upadłościowe.

We wszystkich przypadkach odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty strat, które ponieśliby w sytuacji, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu system gwarancji depozytów nie jest zobowiązany do wnoszenia żadnych składek na rzecz kosztów dokapitalizowania instytucji lub instytucji pomostowej zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).

Jeżeli na podstawie wyceny dokonanej na mocy art. 74 stwierdzono, że składka systemu gwarancji depozytów na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji była większa niż straty netto, które ponieśliby w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, dany system gwarancji depozytów jest uprawniony do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 75.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełniało warunki, o których mowa w art. 36.

3. Wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów do celów ust. 1 dokonuje się w gotówce.

4. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, deponenci nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 2014/49/UE w stosunku do systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do tej części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota przeniesionych środków finansowych jest równa łącznemu poziomowi gwarancji określonego w art. 65 dyrektywy 2014/49/UE lub jest większa od tego poziomu.

5. Niezależnie od ust. 1–4, jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów wykorzystano zgodnie z zawartymi w nich przepisami, a ich wysokość spadła w związku z tym do kwoty niższej niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość regularnej składki na rzecz systemu gwarancji depozytów ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.

W każdym przypadku odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty równej 50 % docelowego poziomu zgodnie z art. 10 dyrektywy 2014/49/UE. Przy uwzględnieniu specyfiki swoich krajowych sektorów bankowych państwa członkowskie mogą ustalić próg przekraczający 50 %.

Udział systemu gwarancji depozytów na mocy niniejszej dyrektywy w żadnym wypadku nie przekracza wysokości strat, które poniósłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.

TYTUŁ VIII

SANKCJE

Artykuł 110

Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne

1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i innych środków administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych celem wdrożenia niniejszej dyrektywy, oraz podejmują wszelkie konieczne działania, by zapewnić ich wykonanie. W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują one Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego. Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy obowiązki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do instytucji, instytucji finansowych oraz unijnych przedsiębiorstw dominujących, w przypadku ich naruszenia sankcje administracyjne mogły być nakładane – z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym – na członków zarządu oraz inne osoby fizyczne, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.

3. Uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie, przyznaje się organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – gdy są one różne – właściwym organom, w zależności od rodzaju naruszenia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy posiadają wszystkie uprawnienia związane z gromadzeniem informacji i prowadzeniem dochodzeń, jakie są niezbędne dla wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji i środków administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia zamierzonych skutków sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w razie ich stosowania w przypadkach transgranicznych.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy korzystają ze swoich uprawnień w zakresie nakładania sankcji administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą i z przepisami prawa krajowego w którymkolwiek z następujących sposobów:

- a) bezpośrednio;
- b) we współpracy z innymi organami;
- c) na swoją odpowiedzialność, oddelegowując uprawnienia na rzecz tych organów;
- d) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.

Artykuł 111

Przepisy szczególne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały kary i inne środki administracyjne przynajmniej w odniesieniu do następujących sytuacji:

- a) niedopełnienie obowiązku sporządzenia, utrzymania i aktualizacji planów naprawy i grupowych planów naprawy, z naruszeniem przepisów art. 5 lub 7;

- b) niedopełnienie obowiązku powiadomienia właściwego organu o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, z naruszeniem przepisów art. 25;
- c) niedopełnienie obowiązku przedstawienia wszelkich informacji niezbędnych do opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z naruszeniem przepisów art. 11;
- d) niedopełnienie przez zarząd instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), obowiązku powiadomienia właściwego organu, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, z naruszeniem przepisów art. 81 ust. 1.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej odpowiedzialną osobę fizyczną, instytucję, instytucję finansową, unijną jednostkę dominującą lub inną osobę prawną i charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dotyczący każdego odpowiedzialnego członka zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub każdej innej odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) w przypadku osoby prawnej – grzywny administracyjne w wysokości maksymalnie 10 % łącznych rocznych obrotów netto danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; jeżeli osoba prawna jest przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, stosowny obrót stanowi kwota obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji w poprzednim roku obrotowym;
- e) w przypadku osoby fizycznej – grzywny administracyjne w wysokości maksymalnie 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, odpowiadającą tej kwocie wartość w walucie krajowej w dniu 2 lipca 2014 r.;
- f) grzywny administracyjne w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.

Artykuł 112

Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach administracyjnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikowały na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje dotyczące co najmniej wszelkich sankcji administracyjnych, od których nie przysługuje odwołanie, nałożonych przez te organy w związku z naruszeniem przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę. Taka publikacja następuje bez zbędnej zwłoki po tym jak dana osoba fizyczna lub prawna została poinformowana o tej decyzji, w tym informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono przedmiotową sankcję.

W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach, od których przysługuje prawo do odwołania, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikują bez zbędnej zwłoki na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.

2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikują informacje dotyczące nałożonych przez nie sankcji z zachowaniem anonimowości, w sposób zgodny z prawem krajowym w którymkolwiek z następujących przypadków:

- a) jeżeli dana sankcja została nałożona na osobę fizyczną, a z przeprowadzonej wcześniej obowiązkowej oceny proporcjonalności publikacji danych osobowych wynika, że publikacja ta jest nieproporcjonalna;

- b) jeżeli opublikowanie tych informacji stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu karnemu;
- c) jeżeli w wyniku publikacji zainteresowane instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub osoby fizyczne poniosłyby – o ile można to stwierdzić – nieproporcjonalne szkody.

Ewentualnie w takich przypadkach publikację przedmiotowych danych można odroczyć o rozsądny okres, jeżeli można założyć, że w tym okresie znikną powody anonimowej publikacji.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat. Dane osobowe zawarte w publikacji utrzymuje się na oficjalnej stronie internetowej organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwego organu przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony danych.

4. W terminie do dnia 3 lipca 2016 r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie na temat publikowania przez państwa członkowskie informacji o sankcjach na zasadzie anonimowej, jak przewidziano w ust. 2, wyjaśniając w szczególności, czy w praktykach stosowanych przez państwa członkowskie w tym względzie wystąpiły znaczące rozbieżności. Ponadto w sprawozdaniu tym informuje się o wszelkich istotnych różnicach w czasie trwania publikacji sankcji na mocy prawa krajowego dotyczącego publikacji sankcji w poszczególnych państwach członkowskich.

Artykuł 113

Utrzymywanie przez EUNB centralnej bazy danych

1. Z zachowaniem wymogów dotyczących ścisłej tajemnicy służbowej, o czym mowa w art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy informują EUNB o wszelkich sankcjach administracyjnych, które nałożyły na mocy art. 111, a także o statusie postępowania odwoławczego odwołań od tych sankcji i jego wyniku. EUNB utrzymuje centralną bazę danych dotyczących sankcji, o których organ ten został poinformowany, wyłącznie do celów wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dostęp do tej bazy danych mają tylko organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB utrzymuje centralną bazę danych dotyczącą sankcji, o których organ ten został poinformowany, wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami, a dostęp do tej bazy danych mają tylko właściwe organy, przy czym jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy.

2. EUNB utrzymuje stronę internetową zawierającą linki do publikacji sankcji przez każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz publikacji sankcji przez każdy właściwy organ na mocy art. 112 oraz wskazuje okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje sankcje.

Artykuł 114

Skuteczne nakładanie sankcji i wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby określając rodzaj nakładanych sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokość grzywien administracyjnych, właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) stopień odpowiedzialności danej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone;

- e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli mogą zostać określone;
- f) stopień współpracy osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie z właściwymi organami i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną;
- h) wszelkie potencjalne skutki systemowe naruszenia.

TYTUŁ IX

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE

Artykuł 115

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 oraz art. 104 ust. 4 powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 oraz art. 104 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 lub art. 104 ust. 4 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.
6. Komisja nie przyjmuje aktów delegowanych, jeżeli okres kontroli przez Parlament Europejski, wraz z przedłużeniem, jest skrócony na skutek przerwy w jego działalności do mniej niż pięciu miesięcy.

TYTUŁ X

ZMIANY W DYREKTYWACH 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE I 2013/36/UE ORAZ W ROZPORZĄDZENIACH (UE) nr 1093/2010 ORAZ (UE) nr 648/2012

Artykuł 116

Zmiana w dyrektywie 82/891/EWG

Artykuł 1 ust. 4 dyrektywy 82/891/EWG otrzymuje brzmienie:

- „4. Zastosowanie ma art. 1 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/35/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotycząca łączenia się spółek akcyjnych (Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 1).”.

Artykuł 117

Zmiany w dyrektywie 2001/24/WE

W dyrektywie 2001/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Niniejszą dyrektywę stosuje się również do firm inwestycyjnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (*) oraz ich zlokalizowanych oddziałów w państwach członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby.

4. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**) niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do instytucji finansowych, firm inwestycyjnych i jednostek dominujących objętych zakresem dyrektywy 2014/59/UE.

5. Art. 4 i 7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 83 dyrektywy 2014/59/UE.

6. Art. 33 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 84 dyrektywy 2014/59/UE.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

— »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

— »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

— »oddział« oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,

— »właściwy organ« oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 2013 lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do środków służących reorganizacji podejmowanych zgodnie z tą dyrektywą,

- »zarządca« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie środkami służącymi reorganizacji,
- »władze administracyjne lub sądowe« oznaczają takie władze administracyjne lub sądowe państw członkowskich, które są właściwe do celów środków służących reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego,
- »środki służące reorganizacji« oznaczają środki, które mają zachować lub przywrócić sytuację finansową instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i które mogą mieć wpływ na wcześniejsze prawa osób trzecich, włączając środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń; środki te obejmują stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE,
- »likwidator« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie postępowaniem likwidacyjnym,
- »postępowanie likwidacyjne« oznacza łączne postępowanie wszczęte i monitorowane przez władze administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego w celu sprzedaży aktywów pod nadzorem tych władz, łącznie z przypadkiem, gdy postępowanie zakończono w rezultacie ugody lub innego, podobnego środka,
- »rynek regulowany« oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*),
- »instrumenty finansowe« oznaczają instrumenty finansowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).;

3) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Umowy o kompensowaniu

Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE, umowy o kompensowaniu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”;

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu

Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE oraz art. 24 niniejszej dyrektywy, umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”.

Artykuł 118

Zmiana w dyrektywie 2002/47/WE

W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Artykuły 4–7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do żadnych ograniczeń w zakresie wykonywania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych ani żadnych ograniczeń skutków uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, przepisów dotyczących kompensowania sald na zamknięcie lub uzgodnień dotyczących kompensacji, obowiązujących w świetle tytułu IV, rozdziału IV lub V dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*), ani do żadnych tego typu ograniczeń obowiązujących na mocy podobnych uprawnień przewidzianych w prawie państwa członkowskiego w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich podmiotów, o których mowa w ust. 2 lit. c), iv) oraz d), stanowiącej przedmiot zabezpieczenia odpowiadającego co najmniej zabezpieczeniu przewidzianemu w tytule IV rozdział VI dyrektywy 2014/59/UE.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9a

Dyrektywy 2008/48/WE i 2014/59/UE

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw: 2008/48/WE i 2014/59/UE.”.

Artykuł 119

Zmiana w dyrektywie 2004/25/WE

W art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/25/WE dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie miał zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

Artykuł 120

Zmiana w dyrektywie 2005/56/WE

W art. 3 dyrektywy 2005/56/WE dodaje się następujący ustęp:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

Artykuł 121

Zmiany w dyrektywie 2007/36/WE

W dyrektywie 2007/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) w art. 5 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie zapewniają, aby do celów dyrektywy 2014/59/UE walne zgromadzenie mogło większością dwóch trzecich ważnych głosów podjąć decyzję, iż zwołanie walnego zgromadzenia mającego podjąć decyzję w sprawie podwyższenia kapitału następuje w terminie krótszym od określonego w ust. 1 niniejszego artykułu lub zmodyfikować statut w taki sposób, aby nakazywał on zwołanie takiego zgromadzenia, pod warunkiem że zgromadzenie to nie odbywa się w ciągu dziesięciu dni kalendarzowych od jego zwołania i spełnione są warunki określone w art. 27 lub 29 dyrektywy 2014/59/UE, a podwyższenie kapitału jest niezbędne, by uniknąć spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 32 i 33 tej dyrektywy.

6. Do celów ust. 5 zastosowania nie mają: obowiązek wyznaczenia przez każde państwo członkowskie jednolitego terminu, o czym mowa w art. 6 ust. 3, obowiązek udostępniania w stosownym czasie zmienionego porządku obrad, o czym mowa w art. 6 ust. 4, oraz spoczywający na każdym państwie członkowskim obowiązek ustalenia jednolitego dnia rejestracji uczestnictwa, o czym mowa w art. 7 ust. 3.”.

Artykuł 122

Zmiana w dyrektywie 2011/35/UE

W art. 1 dyrektywy 2011/35/UE dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

Artykuł 123

Zmiana w dyrektywie 2012/30/UE

W art. 45 dyrektywy 2012/30/UE dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 10, art. 19 ust. 1, art. 29 ust. 1, 2 i 3, art. 31 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 33–36 i art. 40–42 niniejszej dyrektywy nie miały zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

Artykuł 124

Zmiana w dyrektywie 2013/36/UE

W art. 74 dyrektywy 2013/36/UE skreśla się ust. 4.

Artykuł 125

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »właściwy organ« oznacza:

- (i) właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE oraz dyrektywy 2009/110/WE;
- (ii) w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE – organy właściwe w sprawie zapewnienia przestrzegania przez instytucje kredytowe i finansowe wymogów tych dyrektyw;
- (iii) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE (*) wyznaczony organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 tej dyrektywy; oraz
- (iv) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 tej dyrektywy.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

2) w art. 40 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu podejmowania działań wchodzących w zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE członkowi Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może towarzyszyć, w stosownych przypadkach, przedstawiciel organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z danego państwa członkowskiego, któremu nie przysługuje prawo głosu.”.

Artykuł 126

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012/UE dodaje się akapit w brzmieniu:

„k) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”.

TYTUŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 127

Komitet EUNB ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

EUNB powołuje stały wewnętrzny komitet zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 na potrzeby przygotowywania decyzji EUNB, które należy podjąć zgodnie z jego art. 44, w tym decyzji dotyczących projektu regulacyjnych standardów technicznych i projektu wykonawczych standardów technicznych, związanych z zadaniami przekazanymi organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy. W szczególności zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zapewnia, by żadne decyzje, o których mowa w tym artykule, nie wpływały w jakikolwiek sposób na obowiązki budżetowe państw członkowskich. W skład tego wewnętrznego komitetu wchodzi organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 niniejszej dyrektywy.

Do celów niniejszej dyrektywy EUNB współpracuje z EUNUiPPE i EUNGiPW w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanowionego w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 i rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Do celów niniejszej dyrektywy EUNB zapewnia odrębność organizacyjną komitetu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych funkcji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010. Komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dba o opracowanie i koordynację planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także opracowuje metody restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych będących na progu upadłości.

Artykuł 128

Współpraca z EUNB

Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z EUNB do celów stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie udzielają EUNB wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 129**Przegląd**

Do dnia 1 czerwca 2018 r. Komisja dokonuje przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz przedkłada na ten temat sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W szczególności ocenia następujące elementy:

- a) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 4 ust. 7 – potrzebę wprowadzenia jakichkolwiek zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym;
- b) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 45 ust. 19 – potrzebę wprowadzenia jakichkolwiek zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym;
- c) funkcjonowanie i skuteczność roli przyznanej EUNB na mocy niniejszej dyrektywy, w tym w zakresie prowadzenia mediacji.

W stosownych przypadkach sprawozdaniom tym będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy.

Niezależnie od przeglądu przewidzianego w ust. 1, do dnia 3 lipca 2017 r. Komisja przeprowadzi szczegółowy przegląd stosowania przepisów art. 13, 18 i 45 w odniesieniu do uprawnień EUNB do prowadzenia wiążącej mediacji w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji w zakresie prawodawstwa dotyczącego usług finansowych. Sprawozdanie to wraz z ewentualnymi towarzyszącymi mu wnioskami jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 130**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie prześlą Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2015 r.

Jednakże przepisy przyjęte w celu wykonania przepisów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 państwa członkowskie stosują najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 131**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 124 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Artykuł 132

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

SEKCJA A

Informacje podawane w planach naprawy

Plan naprawy musi zawierać następujące informacje:

- 1) streszczenie głównych elementów planu oraz streszczenie ogólnej możliwości naprawy;
- 2) streszczenie istotnych zmian w instytucji od czasu przedłożenia ostatniego planu naprawy;
- 3) plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji określający, jak przedsiębiorstwo zamierza poradzić sobie z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku;
- 4) zbiór działań dotyczących kapitału i płynności wymaganych w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności i pozycji finansowej danej instytucji;
- 5) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
- 6) szczegółowy opis wszelkich istotnych przeszkód dla skutecznej i terminowej realizacji planu, obejmujący analizę wpływu na pozostałą część grupy, klientów i kontrahentów;
- 7) wskazanie funkcji krytycznych;
- 8) szczegółowy opis procedur ustalenia wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów danej instytucji;
- 9) szczegółowy opis tego, w jaki sposób planowanie naprawy jest zintegrowane ze strukturą zarządzania instytucją, a także polityki i procedury regulujące zatwierdzanie planu naprawy i ustalanie osób w danej organizacji odpowiedzialnych za przygotowanie i wdrożenie planu;
- 10) uzgodnienia i środki służące utrzymaniu lub przywróceniu funduszy własnych instytucji;
- 11) uzgodnienia i środki pozwalające zagwarantować, że instytucja posiada odpowiedni dostęp do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, ocenę dostępnych zabezpieczeń oraz ocenę możliwości przenoszenia płynności w ramach podmiotów powiązanych i w ramach linii biznesowych, pozwalające zagwarantować, że instytucja może kontynuować działalność i wywiązywać się z kolejnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;
- 12) uzgodnienia i środki pozwalające ograniczyć ryzyko i dźwignię finansową;
- 13) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować zobowiązania;
- 14) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować linie biznesowe;
- 15) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości dostępu do infrastruktury rynków finansowych;
- 16) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości funkcjonowania procedur operacyjnych instytucji, w tym usług dotyczących infrastruktury i usług informatycznych;
- 17) uzgodnienia przygotowawcze ułatwiające zbycie aktywów lub linii biznesowych w terminie właściwym dla przywrócenia stabilności finansowej;
- 18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;

- 19) środki przygotowawcze, które instytucja podjęła lub planuje podjąć w celu ułatwienia wdrożenia planu naprawy, w tym środki niezbędne w celu umożliwienia terminowego dokapitalizowania instytucji;
- 20) ramy wskaźników określających punkty, w których mogą zostać podjęte stosowne działania, o których mowa w planie.

SEKCJA B

Informacje, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej następujących informacji:

- 1) szczegółowy opis struktury organizacyjnej instytucji, w tym wykaz wszystkich osób prawnych;
- 2) wskazanie bezpośredniego posiadacza oraz odsetka udziałów z prawem głosu i udziałów pozbawionych prawa głosu w odniesieniu do każdej z osób prawnych;
- 3) wskazanie lokalizacji, jurysdykcji siedziby, zezwoleń i osób na kluczowych stanowiskach kierowniczych w odniesieniu do każdej z osób prawnych;
- 4) schemat operacji krytycznych i głównych linii biznesowych danej instytucji, z uwzględnieniem istotnych pakietów aktywów i zobowiązań związanych z takimi operacjami i liniami biznesowymi, w podziale na poszczególne osoby prawne;
- 5) szczegółowy opis składników zobowiązań instytucji i składników zobowiązań wszystkich jej osób prawnych, z podziałem co najmniej na rodzaje i kwoty długu krótko- i długoterminowego, zobowiązania zabezpieczone, niezabezpieczone i podporządkowane;
- 6) szczegółowe informacje dotyczące zobowiązań danej instytucji, które są zobowiązaniami kwalifikowanymi;
- 7) wskazanie procedur niezbędnych do ustalenia, na rzecz jakich podmiotów instytucja złożyła zabezpieczenia, osób, w których posiadaniu znajdują się złożone zabezpieczenia, oraz jurysdykcji, w której zlokalizowane są zabezpieczenia;
- 8) opis ekspozycji pozabilansowych instytucji i jej osób prawnych, wraz ze schematem ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 9) istotne zabezpieczenia instytucji wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych;
- 10) wskazanie głównych lub najważniejszych kontrahentów instytucji oraz analiza skutków upadłości głównych kontrahentów dla sytuacji finansowej instytucji;
- 11) wszystkie systemy, za pośrednictwem których instytucja przeprowadza transakcje w istotnej liczbie lub o istotnej wartości, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 12) wszystkie systemy płatności, rozrachunków lub rozliczeń, których instytucja jest bezpośrednio lub pośrednio członkiem, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 13) szczegółowy wykaz i opis kluczowych systemów informacji zarządczej wykorzystywanych przez instytucję, w tym systemów zarządzania ryzykiem, systemów księgowych oraz systemów sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości do celów regulacyjnych, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- 14) wskazanie właścicieli systemów wymienionych w pkt 13, związanych z nimi umów o gwarantowanym poziomie usług, a także wszelkiego oprogramowania i systemów lub licencji, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;

- 15) wskazanie osób prawnych oraz schemat ich przyporządkowania, wzajemnych powiązań i zależności, dotyczących kwestii, takich jak:
 - wspólny lub współdzielony personel, infrastruktura lub systemy;
 - uzgodnienia dotyczące kapitału, finansowania lub płynności;
 - istniejące lub warunkowe ekspozycje kredytowe;
 - umowy dotyczące wzajemnych gwarancji, uzgodnienia dotyczące wzajemnych zabezpieczeń, postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się ze zobowiązań oraz uzgodnienia wzajemne między podmiotami powiązanymi dotyczące uzgodnień dotyczących kompensowania sald;
 - przeniesienia ryzyka oraz uzgodnienia dotyczące wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających; umowy o gwarantowanym poziomie usług;
- 16) właściwy organ i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla każdej osoby prawnej;
- 17) kierownik wyższego szczebla odpowiedzialny za dostarczenie informacji niezbędnych do przygotowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz – jeżeli są to inne osoby – kierownicy odpowiedzialni za poszczególne osoby prawne, operacje krytyczne i główne linie biznesowe;
- 18) opis uzgodnień, które obowiązują w instytucji w celu zagwarantowania, że w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie mieć do dyspozycji wszystkie niezbędne informacje, które uzna za stosowne, do celów zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 19) wszystkie umowy zawarte przez instytucję i jej osoby prawne z osobami trzecimi, do których rozwiązania może doprowadzić decyzja organów o zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz z informacjami, czy konsekwencje ich rozwiązania mogą mieć wpływ na stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 20) opis potencjalnych źródeł płynności dla wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 21) informacje dotyczące obciążeń aktywów, aktywów płynnych, działalności pozabilansowej, strategii hedgingowych oraz praktyk księgowych.

SEKCJA C

Kwestie, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi przeanalizować przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy

Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa następujące kwestie:

Podczas oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy uznaje się, że odniesienia do instytucji obejmują instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d) w ramach grupy:

- 1) stopień, w jakim instytucja jest w stanie przyporządkować główne linie biznesowe i operacje krytyczne do poszczególnych osób prawnych;
- 2) stopień dostosowania struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i operacji krytycznych;
- 3) stopień, w jakim obowiązują uzgodnienia zapewniające podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał, wspierające i pozwalające utrzymać główne linie biznesowe i operacje krytyczne;
- 4) stopień, w jakim umowy dotyczące świadczenia usług zawarte przez instytucję są w pełni egzekwowalne w przypadku przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji;
- 5) stopień, w jakim struktura zarządzania instytucją jest odpowiednia do celów zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami instytucji w odniesieniu do jej umów o gwarantowanym poziomie usług;

- 6) stopień, w jakim instytucja posiada procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych;
- 7) stopień, w jakim obowiązują plany awaryjne i środki pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych;
- 8) adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i operacji krytycznych, które ułatwią im szybkie podejmowanie decyzji;
- 9) zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji w dowolnym momencie, nawet w szybko zmieniających się warunkach;
- 10) stopień, w jakim instytucja przetestowała swoje systemy informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 11) stopień, w jakim instytucja może zapewnić ciągłość swoich systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do zainteresowanej instytucji, jak i nowej instytucji w przypadku oddzielenia operacji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych operacji i linii biznesowych;
- 12) stopień, w jakim instytucja ustanowiła odpowiednie procedury gwarantujące przekazywanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych systemami gwarancji depozytów;
- 13) jeżeli grupa stosuje gwarancje wewnątrzgrupowe, stopień, w jakim gwarancje te są udzielane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami są solidne;
- 14) jeżeli grupa zawiera wewnątrzgrupowe transakcje zabezpieczające, stopień, w jakim transakcje te są zawierane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji są solidne;
- 15) stopień, w jakim stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających nasila efekt domina w ramach grupy;
- 16) stopień, w jakim struktura prawna grupy utrudnia stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z liczbą osób prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów powiązanych;
- 17) kwota oraz rodzaj zobowiązań kwalifikowanych instytucji;
- 18) jeżeli ocena obejmuje spółkę holdingową o profilu mieszanym, stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do podmiotów powiązanych, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne skutki dla niefinansowej części grupy;
- 19) istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług;
- 20) dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także możliwości podejmowania skoordynowanych działań przez organy unijne i organy państw trzecich;
- 21) możliwość zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę instytucji;
- 22) stopień, w jakim struktura grupy umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów powiązanych bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego skutku dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości;

- 23) uzgodnienia i środki mogące ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadkach grup, które posiadają przedsiębiorstwa zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach;
 - 24) możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich;
 - 25) stopień, w jakim można właściwie oszacować wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na system finansowy i zaufanie rynków finansowych;
 - 26) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny skutek dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę;
 - 27) stopień, w jakim dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można by ograniczyć efekt domina względem innych instytucji lub rynków finansowych;
 - 28) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji mogłaby mieć istotne skutki dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych.
-